

Η Εποχή ως γενεσιουργός μήτρα του ΣΥΡΙΖΑ Του Μάκη Μπαλαούρα

Η Εποχή μετρά 30 χρόνια... αλήθεια, πέρασαν τόσα πολλά χρόνια; Σαν να λέμε 30 χρόνια δρόμος, η Εποχή κι εμείς, όλοι όσοι περνούσαμε ώρες στα γραφεία της για να είναι στα περίπτερα κάθε Κυριακή πρωί. Και τα περισσότερα από αυτά τα χρόνια ήταν σπαρμένα με πολιτικά αγκάθια: είχαν περισσότερες ήττες και απογοητεύσεις παρά νίκες και ελπίδες. Διαρκείς αγωνίες για να βρούμε ή να φτιάξουμε ένα τόπο στέρεο στη βάση των αριστερών μας αρχών, μέσα σε ένα κόσμο όπου τόσα πολλά κατέρρεαν, τόσα πολλά άλλαζαν, κι εμείς ήμασταν τα δακτυλοδεικτούμενα «απολιθώματα της ιστορίας». Τώρα μετά από τόσα χρόνια, μπορώ να πω ότι κάναμε αρκετά.

Με πολιτικούς όρους, θα πω ότι η Εποχή ήταν συνδυασμός «περιοδικού» ανανεωτικών κομμουνιστικών ιδεών και εφημερίδας της Ανανεωτικής Αριστεράς αναχώματος στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού. Ήταν η εφημερίδα που λειτούργησε ως γενεσιουργός μήτρα του ΣΥΡΙΖΑ περισσότερο από κάθε άλλο έντυπο της Αριστεράς και αυτό έγινε συνειδητά και με πλήρη επίγνωση της συντακτικής της ομάδας. Να το εξηγήσω.

Στη 30χρονη διαδρομή της «Εποχής» υπήρξε, χονδρικά, πρώτη και δεύτερη περίοδος. Στην πρώτη, ως πούμε από το 1989 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 2000, (από την Οικονόμου, των γραφείων του Γιάννη Μπανιά, και στην Ακαδημίας), οι άνθρωποι της «Εποχής» βρέθηκαν εκ των πραγμάτων υποχρεωμένοι να διαπραγματευτούν μια απάντηση σε δύο βαριές ήττες. Η μία ήταν η εκλογική ήττα και το φυλλορρόφημα του ΚΚΕ Εσωτερικού ΑΑ στις διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις του 1989-1990. Η δεύτερη ήταν η ήττα του υπαρκτού σοσιαλισμού που αν και από μια άποψη νιώθαμε ότι δεν μας αφορούσε, καθώς εμείς ως Ανανεωτική Αριστερά είχαμε τοποθετηθεί κριτικά προς αυτόν και επιλέγαμε να αναζητούμε πρότυπα και πρακτικές μέσα στα παραδείγματα, ευρωπαϊκών ΚΚ, κυρίως Ιταλίας, ανακαλύπταμε τότε, όχι χωρίς οδύνη, ότι στις ιδεολογικού τύπου θριαμβολογίες του επελαύνοντος νεοφιλελευθερισμού, μας έπαιρνε κι εμάς η μπάλα της ιστορίας.

«Με τα κινήματα, με την Αριστερά»

Η μόνη λύση ήταν να στραφούμε κι εμείς στο μέλλον και να διαβάσουμε από την αρχή τον κόσμο που

άλλαζε με παλιά και νέα θεωρητικά εργαλεία μας και να ασκήσουμε τη ματιά μας στην αναζήτηση των όποιων πραγμάτων όπου θα μπορούσαμε να πιαστούμε, την κάθε αντίσταση, ελπιδοφόρα κίνηση, μάχη, την ελάχιστη νίκη.

Αυτό το ρόλο, ως όχημα πραγματολογικών και ιδεολογικών αναζητήσεων μιας γενιάς Αριστερών, με συγκεκριμένη πολιτική αφετηρία και αναφορά επιτελούσε ως τις αρχές της δεκαετίας του 2000 η «Εποχή». Και στη συνέχεια ακολούθησε η δεύτερη περίοδος, καθώς η αρχική αναζήτηση έδωσε καρπούς και η «Εποχή» κι ο κόσμος της, αγκυρώθηκαν στα κινήματα και στην ενότητα στη δράση. Η ματιά προσηλώθηκε στα μικρά και τα μεγάλα κινήματα, παγκόσμια, ευρωπαϊκά, τοπικά, αντικαπιταλιστικά, περιβαλλοντικά, φεμινιστικά, δικαιωματικά, και στους ανθρώπους που συναντιούνταν μέσα σε αυτά. Κι αν επιλέγω ως – καταχρηστικό – όριο ανάμεσα στις δύο περιόδους της «Εποχής» το 2001, το κάνω γιατί τότε οι αναζητήσεις της προηγούμενης περιόδου αποκτούν και πολιτικό αντίκρισμα, με τη **συγκρότηση του Χώρου Διαλόγου και Κοινής Δράσης της Αριστεράς**, της πρώτης μορφής συνεννόησης μεταξύ στελεχών πολλών διαφορετικών κομμάτων και οργανώσεων, ανένταχτων, των κινήματων, με άξονα την πολιτική αναγκαιότητα, την ενότητα στη δράση των αριστερών δυνάμεων.

Πιστεύω ότι η Εποχή –ανεξάρτητη, επηρεαζόμενη όμως από τις ιδέες της ΑΚΟΑ -, ως αποτέλεσμα μιας συνειδητής επιλογής της συντακτικής της ομάδας, γινόταν χρόνο με το χρόνο όλο και περισσότερο ένα συλλογικό όχημα της προσπάθειας για ανασύνθεση και δημιουργία μιας νέας πληθυντικής και κινηματικής Αριστεράς που θα άντεχε το διάλογο και θα ένωνε τον κόσμο της μέσα από την κοινή δράση, τους κοινούς αγώνες για την απόκρουση του νεοφιλελευθερισμού και των επιθέσεων του στα κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα. Κι από αυτή την άποψη, θεωρώ η Εποχή – πολύ περισσότερο από κάθε άλλη εφημερίδα της Αριστεράς – υπήρξε η κατεξοχήν συλλογική μήτρα που συνέλαβε και τροφοδότησε όχι μόνον ό,τι έμελλε να αποτελέσει τον ενιαίο πλέον, μετά το 2013, δημοκρατικό, πολυτασικό ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και την ίδια την αντίληψη του ενιαίου φορέα της Αριστεράς για το πολιτικό ρόλο που έμελλε να αναλάβει στην Ελλάδα των μνημονίων: προστασία των ευάλωτων, αποκατάσταση των εργατικών δικαιωμάτων, ακόμη και με σταδιακά βήματα της προώθησης της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Παράδειγμα συλλογικότητας, εθελοντισμού

Σήμερα ως βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ νοσταλγώ τα μεσημέρια που τρώγαμε και τσακωνόμασταν για τα θέματα της επόμενης Κυριακής, που ψάχναμε για διαφημίσεις, που την διανέμαμε στα στέκια τα βράδια Σαββάτου, την πρακτική άσκηση των εκκολαπτόμενων (και μετά πολλών επιτυχημένων) δημοσιογράφων, τις μέρες που έγραφα τα «ΕΠΟΧΙΚΑ» ή τον Αλιέα στη δεύτερη σελίδα, – ήταν πιο χαλαρές (και δημιουργικές) εκείνες οι μέρες...

Νοσταλγώ τη συντροφικότητα του Μπανιά, Ελεφάντη, Κλαυδιανού, Γεωργούλα, Κοβάνη, των παλιών και νέων συντελεστών, μιας εφημερίδας που έγινε πανεπιστημιακή μελέτη, ως παράδειγμα συλλογικού, εθελοντικού μακροβιότατου εντύπου!

Πιστεύω, πολύ περισσότερο τώρα, ότι η Εποχή συνέβαλλε στη σωστή μας επιλογή να αναλάβουμε τη διακυβέρνηση, ανεξαρτήτως των δύσκολων και οδυνηρών αποφάσεων που κληθήκαμε να πάρουμε. Δώσαμε μάχες – πετύχαμε πράγματα. Θα συνεχίσουμε να δίνουμε μάχες– ελπίζουμε να πετύχουμε ακόμη περισσότερα.

Συνέντευξη Μάκη Μπαλαούρα: "Δεν έχουμε κυνηγήσει ακόμα αποτελεσματικά τη διαφθορά" Στην εφ. "Η ΕΠΟΧΗ" 15/02/2016

Ο Μάκης Μπαλαούρας, πρόεδρος της διαρκούς επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, μιλά στην «Εποχή» για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, αλλά κυρίως για την πολιτική που πρέπει να χαράξει η κυβέρνηση και τις σχέσεις με την κοινωνία που πρέπει να ανακτήσει.

Συνέντευξη στην Ιωάννα Διαλεισμά

Πολύς λόγος γίνεται για την πορεία της αξιολόγησης. Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος δήλωσε την περασμένη βδομάδα «καήκαμε αν η αξιολόγηση δεν ολοκληρωθεί έως τα τέλη Φεβρουαρίου». Από την άλλη, γράφεται πως οι θεσμοί ζητούν νέα μέτρα. Ποια η εκτίμησή σου;

Στην Επιτροπή Οικονομικών της περασμένης βδομάδας ο υπουργός Οικονομικών μας ενημέρωσε για την πορεία της διαπραγμάτευσης, όπου ανέφερε και την προσπάθεια που γίνεται να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση σύντομα. Επίσης, δήλωσε ευχαριστημένος από την πορεία των διαπραγματεύσεων, ενώ διευκρίνισε ότι δεν του ζητήθηκαν νέα μέτρα. Είναι προφανές ότι σκληρές νεοφιλελεύθερες δυνάμεις, μεταξύ των οποίων ο κ. Σόιμπλε ή το ΔΝΤ θα προσπαθήσουν και πάλι να μας εγκλωβίσουν. Η διαπραγμάτευση είναι και πολιτική και γι' αυτό παρεμβαίνει ο πρωθυπουργός σε αρχηγούς κρατών. Θεωρώ πως η τελική έκβαση θα είναι θετική, καθώς και η προσφυγική κρίση δεν μπορεί να αφαιρεθεί ως παράγοντας από τις διαπραγματεύσεις.

Μπορεί η επίλυση της προσφυγικής κρίσης να είναι διαπραγματευτικό χαρτί για την κυβέρνηση; Μέχρι σήμερα χρησιμοποιείται από την άλλη πλευρά με τη συζήτηση που γίνεται περί αποβολής της Ελλάδας από τη Σένγκεν για ένα χρονικό διάστημα.

Αυτή η συζήτηση γίνεται εκ του προχείρου. Αν αποβληθεί η Ελλάδα από τη Σένγκεν το πρόβλημα θα

διογκωθεί και αυτό το γνωρίζουν όλοι, γι' αυτό αυτή η πρόταση υποστηρίζεται μόνο από ακραίες φωνές. Η θωράκιση συνόρων θα προκαλέσει βαθιά ανθρωπιστική κρίση και εντάσεις στα σύνορα, τα οποία δε θα αντέξουν τη πίεση δεκάδων χιλιάδων πεινασμένων ανθρώπων. Επειδή αντιλαμβάνονται οι εταίροι ότι η προσφυγική κρίση είναι υπαρκτό πρόβλημα και πως η Ελλάδα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού επωμιζόμενη σχεδόν αυτούσιο το βάρος -ήδη η Τράπεζα της Ελλάδος υπολογίζει το κόστος που επωμιζόμαστε στο 600 εκ. με τάση προς το 1 δισ., την ίδια ώρα που η οικονομική κρίση παραμένει βαθιά στην ελληνική κοινωνία- σαφώς θα επικρέμαται και αυτός ο παράγοντας στη διαπραγμάτευση και μάλιστα με θετικό για την Ελλάδα, άρα και ολόκληρη την Ευρώπη, πρόσημο.

Έγιναν λάθη ουσίας και τακτικής

Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση αντιμετωπίζει πολυπληθείς κινητοποιήσεις που γίνονται με αφορμή το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό σύστημα. Την ίδια ώρα, εκπρόσωποι των θιγόμενων κλάδων αρνούνται να προσέλθουν σε διάλογο, αν δεν ξεκινήσει αυτός από μηδενική βάση. Μπορεί η κυβέρνηση να διαχειριστεί αυτή την κατάσταση;

Νομίζω πως έγιναν λάθη και ουσίας και τακτικής και ελπίζω πως αυτά έγιναν αντιληπτά και δεν θα επαναληφθούν. Λάθη έγιναν, όμως, και από την πλευρά των εκπροσώπων τους που αρνούνται το διάλογο, ακόμα και με τον Πρωθυπουργό. Θεωρώ πως, εφόσον αυτά διορθωθούν, τότε η κυβέρνηση θα μπορέσει να χειριστεί το πρόβλημα που έχει προκύψει, αν και θα αντιμετωπίσει δυσκολίες, που θα μπορούσε να είχε λειάνει.

Πιστεύεις πως ο κόσμος που βγαίνει στους δρόμους έχει απολέσει την εμπιστοσύνη του στην κυβέρνηση ή προσπαθεί να κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου;

Ο κόσμος, παρότι στηρίζει ακόμα τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει αρχίσει και προβληματίζεται έντονα. Ο λόγος που ακόμα δείχνει εμπιστοσύνη στον ΣΥΡΙΖΑ είναι γιατί πιστεύει στις προθέσεις του, ότι δεν έχει δείξει σημάδια διαφθοράς, ούτε έχει μπει στο κάδρο των προηγούμενων πολιτικών δυνάμεων. Επίσης, αντιλαμβάνεται πως αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Επομένως είναι έντονα δυσαρεστημένος ο κόσμος, αλλά δεν νομίζω ότι είναι σε κατάσταση σύγκρουσης ή απέχθειας απέναντι στην κυβέρνηση. Την ημέρα της απεργίας είδαμε στους δρόμους πολύ κόσμο, και σωστά βγήκαν για να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους, όμως δεν διακρίνω κινηματικές διαδικασίες ανατροπής, όπως είχαμε ζήσει το προηγούμενο διάστημα με άλλες κυβερνήσεις. Ο κόσμος ακόμα πιστεύει ότι εμείς μπορούμε να ασκήσουμε πολιτικές εντός του πλαισίου του άδικου και κακού μνημονίου που μας επιβλήθηκε.

Η επίθεση από τα ΜΜΕ

Σαφώς η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να κατηγορηθεί για εμπλοκή με τη διαφθορά. Θεωρείς όμως ότι ένα χρόνο τώρα έχουν γίνει αποτελεσματικά βήματα για την αντιμετώπισή της;

Δυστυχώς, δεν έχουμε κυνηγήσει ακόμα αποτελεσματικά τη διαφθορά. Σαφώς έχουν γίνει πολύ σημαντικές κινήσεις, με αποτέλεσμα ορισμένοι άνθρωποι που φοροδιέφευγαν να έχουν υποχρεωθεί να πληρώσουν, όμως δεν αρκεί. Χρειάζεται να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι και γρήγορα να φτιαχτεί η ηλεκτρονική υποδομή ελέγχου, που καμία άλλη κυβέρνηση δεν φρόντισε να οργανώσει, για να γίνεται εύκολη διασταύρωση στοιχείων. Από την άλλη, θεωρώ ακατανόητη την καθυστέρηση σε υποθέσεις διαφθοράς που είναι ήδη γνωστές και ενδεχομένως να έχουν ολοκληρωθεί τα πορίσματα.

Παρά ταύτα γίνεται καθημερινά προσπάθεια ταύτισης του ΣΥΡΙΖΑ με τη διαφθορά, είτε με δημοσιεύματα που αφορούν προσλήψεις και υπονοούν οικογενειοκρατία είτε με άλλα που αφορούν κυβερνητικά στελέχη και υπονοούν διαπλοκή.

Αυτά είναι αστειότητες. Ο μόνος λόγος που το κάνουν τα ΜΜΕ είναι γιατί θίγονται από το νέο νόμο περί αδειοδοτήσεων των τηλεοπτικών καναλιών. Όμως, εδώ έχουμε και εμείς ένα μερίδιο ευθύνης. Έπρεπε το θέμα των καναλιών να έχει κινηθεί και ολοκληρωθεί ήδη από την πρώτη μας θητεία, τότε που δεν είχαμε μνημόνιο και δεν ήμασταν δέσμιοι, ενώ υπήρχε συντριπτική λαϊκή στήριξη. Δυστυχώς, έγιναν και εκεί λάθος χειρισμοί. Από εκεί και πέρα, στόχος τους ήταν και είναι να αποδομήσουν το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς, όμως αυτό δεν το καταφέρνουν. Από την άλλη, θέλουν να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο από τα πραγματικά προβλήματα, κάνοντας λόγο για μαζικές προσλήψεις κ.λπ. Ακόμα και όταν δίνονται στοιχεία που διαψεύδουν το όποιο σενάριο

χτίζουν στα τηλεοπτικά πάνελ, τα αποσιωπούν, την ίδια ώρα που αποσιωπούν όσα θετικά για το λαό μέτρα παίρνει η κυβέρνηση.

Την ερχόμενη βδομάδα αναμένεται να ψηφιστεί ένα μέρος του παράλληλου προγράμματος. Αυτό δείχνει τη διαφορετική πολιτική που επιδιώκει να χαράξει η κυβέρνηση;

Είναι πολύ σημαντικό, καθώς θα φέρει ανακούφιση σε χιλιάδες κόσμου. Όμως, δεν αρκεί το παράλληλο πρόγραμμα για να αλλάξουμε όσα έχτιζαν οι άλλοι επί δεκαετίες. Για παράδειγμα, το τέρας της γραφειοκρατίας βρυχάται ακόμα και είναι εξίσου ισχυρό και εμείς πρέπει να λάβουμε μέτρα να το καταπολεμήσουμε. Φανταστείτε πως υπήρχε ανάγκη ενός φύλακα στο ναό του Επικούριου Απόλλωνα στην Ανδρίτσαίνα Ηλείας, ο οποίος ήταν κλειστός επειδή συνταξιοδοτήθηκε ο προηγούμενος φύλακας. Με παρέμβασή μου εκδίδεται απόφαση στις 15 Οκτωβρίου από τα αρμόδια υπουργεία για την πρόσληψη ενός φύλακα, μέσω των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ. Η πρόσληψη όμως έγινε μόλις... την περασμένη Τρίτη, εξαιτίας της γραφειοκρατίας.

Να συναντηθούμε με την κοινωνία

Ασκήεις κριτική σε κινήσεις της κυβέρνησης. Μια από τις αποστροφές κυβερνητικών στελεχών μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου ήταν «και τώρα κυβερνάμε». Θεωρείς πως η κυβέρνηση έχει αναλάβει τα ινία ή περιορίζεται ακόμα στο επίπεδο της διαπραγμάτευσης;

Υπάρχουν ελλείμματα ως προς τις πρωτοβουλίες της κυβέρνησης. Έως το καλοκαίρι, πολλοί έλεγαν πως δεν ήταν δυνατόν να κυβερνήσουμε εν μέσω διαπραγμάτευσης. Όμως, θεωρώ πως η διαπραγμάτευση αφορά λίγα υπουργεία και οι υπόλοιποι έπρεπε να κυβερνήσουν. Από εκεί και πέρα, έπρεπε ήδη να λειτουργούν οι σύνδεσμοι μεταξύ κυβέρνησης-κόμματος, κυβέρνησης-βουλευτών και βουλευτών-κόμματος. Οι βουλευτές δεν είναι χειροκροτητές ούτε για να σηκώνουν το χέρι τους σε κάθε ψηφοφορία. Η κοινοβουλευτική ομάδα αποτελείται από αξιόλογους ανθρώπους, βγαλμένους από τα κινήματα και πρέπει να έχουμε και εμείς λόγο στα σχέδια νόμου και όχι να τρέχουμε τελευταία στιγμή με τροπολογίες να διορθώσουμε λάθη, που έγιναν από άγνοια.

Να επιστρέψουμε στους δρόμους, τους χώρους εργασίας, τα σχολεία, τις σχολές και τις γειτονιές

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν πάντα μέσα στα κινήματα. Θεωρείς ότι έχει χάσει την επαφή που είχε με τον κόσμο;

Κινδυνεύει. Το κόμμα πρέπει να ξεκαθαρίσει τη σχέση του με την κυβέρνηση, να ξεχυθεί στη κοινωνία και να εμπλουτίσει τις οργανώσεις του. Και η κυβέρνηση πρέπει να συναντηθεί ξανά με τον κόσμο. Να συζητήσουμε, ακόμα και αν διαφωνούμε. Δυστυχώς, η Βουλή συνεδριάζει συνεχώς, όμως πρέπει να προβλεφθεί ο χρόνος και να οργανωθούν ενημερώσεις των συντρόφων μας, αλλά και της κοινωνίας. Ήμασταν πάντα στους δρόμους, τους χώρους εργασίας, τα σχολεία, τις σχολές και τις γειτονιές και εκεί πρέπει να επιστρέψουμε, για να χτίσουμε κοινωνικές συμμαχίες. Αλλά αυτό πρέπει να σχεδιαστεί, κυρίως από το κόμμα και να μην γίνεται αποσπασματικά.

Η Αγροτική ανάπτυξη και ο αγρότης στο επίκεντρο του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ

Του ΜΑΚΗ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑ, ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΗΛΕΙΑΣ

Χωρίς αμφιβολία η συμφωνία που επιβλήθηκε στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ από τους δανειστές και πολύ σκληρή είναι, με οικονομικούς και κοινωνικούς όρους, και υφesiaκή. Παρ' όλ' αυτά ήταν η μόνη επιλογή που είχε η κυβέρνηση, προκειμένου η χώρα να σταθεί όρθια και να μην οδηγηθεί σε άτακτη χρεοκοπία με ολέθρια αποτελέσματα για την συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού. Επίσης είναι άδικο να μηδενίζει κανείς τα όσα πέτυχε η κυβέρνηση αυτούς τους 7 μήνες στον αγροτικό τομέα –τα οποία είναι αρκετά και σημαντικά- καθώς και να υποτιμά τα περιθώρια ελιγμών που δίνει η συμφωνία σε μια προοδευτική κυβέρνηση, προκειμένου να υπερασπιστεί κρίσιμα αγροτικά θέματα.

Ενδεικτικά να αναφέρω τα όσα πετύχαμε και υλοποιήθηκαν για τον αγροτικό κόσμο το επτάμηνο της διακυβέρνησης:

1) Πληρωμές ενισχύσεων και αποζημιώσεων

- από ΕΛΓΑ συνολικού ύψους 116 εκ. ευρώ
- από ΟΠΕΚΕΠΕ συνολικού ύψους 298 εκ. ευρώ

2) Δρομολόγηση όλων των απαραίτητων ενεργειών που θα μας διασφαλίσουν την επίτευξη της **απορροφητικότητας** των 800 εκατ. Ευρώ που κινδυνεύουν να χαθούν, εξαιτίας της ολιγωρίας των προηγούμενων κυβερνήσεων, στο πλαίσιο του Προγράμματος Αγροτικής ανάπτυξης (Π.Α.Α) 2007-2013 -Ολοκλήρωση της εθνικής πρότασής μας για το Π.Α.Α. 2014-2020 με συνολικό προϋπολογισμό που συμπεριλαμβάνει την κρατική και την επενδυτική συμμετοχή ύψους 6 δισ. Ευρώ

3) Λήψη μέτρων, **προστασίας της «ΦΕΤΑΣ»** ως Προϊόν Γεωγραφικής Ένδειξης στις Συμφωνίες της Ε.Ε. με τρίτες χώρες, και των γαλακτοπαραγωγών της χώρας μας μετά την άρση των ποσοστώσεων και περαιτέρω στήριξης της βιολογικής γεωργίας

4) Άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος των **επιλέξιμων εκτάσεων για βοσκοτόπους**

5) Δρομολόγηση των απαραίτητων ενεργειών για την ορθή **αποτύπωση των βοσκήσιμων γαιών** με βάση την Εθνική και Κοινοτική νομοθεσία με στόχο την ομαλή και απρόσκοπτη ροή των κοινοτικών πόρων, ύψους 450 εκατ. Ευρώ το χρόνο καθώς και ολοκλήρωση του σχετικού νομοσχεδίου που αφορά τις βοσκήσιμες γαίες.

6) Ολοκληρώθηκε η πρόταση μας για τη **συνεργατική λειτουργία των αγροτών** και το αμέσως επόμενο διάστημα θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση

7) Ξεκινήσαμε την **καταγραφή της ακίνητης περιουσίας του Υπουργείου** με στόχο την ίδρυση Φορέα αξιοποίησης της δημόσιας αγροτικής γης και των αγροτικών ακινήτων

Τα περιθώρια άσκησης πολιτικής

Τα ανοιχτά μέτωπα και τα περιθώρια ελιγμών που δίνει η συμφωνία προς όφελος του αγροτικού κόσμου είναι τα εξής:

- Βελτιώσεις στην απορρόφηση των κονδυλίων της Ε.Ε μέχρι το τέλος του 2015.
- Μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της εμπορίας γεωργικών προϊόντων.
- Καθιέρωση πρωτοβουλίας για την εξαγωγή ελληνικών προϊόντων και στην προώθηση και διαχείριση των εξαγωγικών δικτύων διανομής.
- Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τη θέσπιση νέου πλαισίου για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς.
- Ενθάρρυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που ευνοούν τους νέους και δραστήριους αγρότες.
- Μεγαλύτερη συγκέντρωση της αγροτικής εκμετάλλευσης.
- Πρόγραμμα για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των πόρων κατά τη χρήση ενέργειας και τη διαχείριση των υδάτων.
- Στήριξη ορθών γεωργικών πρακτικών χρηματοδοτούμενες με κονδύλια της ΕΕ.

Ταυτόχρονα το παράλληλο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ έχει ως στόχο να αμβλυνθεί η φορολογική επιβάρυνση που προβλέπει η συμφωνία με:

* Διαχωρισμό του αγροτικού εισοδήματος σε:

- Αγροτική επιχείρηση (με προκαθορισμένα χαρακτηριστικά).
- Αποκλειστικά αγρότη (με αποκλειστικό οικογενειακό εισόδημα από δραστηριότητα αγροτική-- κτηνοτροφική-- αλιευτική κοκ).
- Αγρότη με οικογενειακά εισοδήματα (π.χ. μέχρι 70%) από αγροτική εκμετάλλευση.
- Φορολογούμενου με αγροτικά εισοδήματα μέχρι (π.χ.) το 30% του εισοδήματός του.

* Με βάση τον παραπάνω διαχωρισμό ενίσχυση του αγροτικού εισοδήματος ειδικά στις οικογένειες με αποκλειστικό εισόδημα με:

- Μειωμένους συντελεστές εισοδήματος.
- Αυτόματη διαδικασία επιστροφής ΦΠΑ.
- Ειδικούς συντελεστές σε ορεινές και δυσπρόσιτες περιοχές, νέους αγρότες, ειδικές καλλιέργειες, δράσεις που σχετίζονται με την αειφόρο ανάπτυξη κοκ.

* Φορολογική ενίσχυση, δομών συνεταιρισμού, ομάδων αγροτών κοκ με διαφάνεια και ορθή διαχείριση.

* Αντιμετώπιση από κοινού με τους αγρότες και μετά από διάλογο των προβλημάτων που δημιουργούν:

- Η απασχόληση μελών της οικογένειας, με αναγνώριση κόστους ανά είδος και ποσότητα προϊόντων
- Η απασχόληση μεταναστών που δεν διαθέτουν νόμιμα έγγραφα.
- Τα τεκμήρια διαβίωσης, αποσβέσεων, μεταφοράς ζημιών κοκ.

Έγκαιρη εφαρμογή του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης 2014--20

Όλα τα παραπάνω δημιουργούν συνεπώς το πλαίσιο για μια σειρά ενεργειών υπέρ του αγροτικού κόσμου και της πρωτογενούς παραγωγής, της μόνης άλλωστε που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ως βάση εκκίνησης της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, έπειτα όμως από σκληρή διαπραγμάτευση και με αξιοποίηση των «ρωγμών» της συμφωνίας, οι οποίες δεν πρέπει να υποτιμούνται. Μια τέτοια αξιοποίηση όμως και πολύ περισσότερο μια τέτοια διαπραγμάτευση δεν μπορεί να γίνει από τις φθαρμένες δυνάμεις του παλιού πολιτικού κόσμου. Μια τέτοια μάχη μόνο μια δυνατή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δώσει. Μια μάχη που θα κερδίσουμε όλοι μαζί!

" Η Εποχή & ΜΜΕ Ηλείας"

Α. Τσίπρας για τον Γ. Μπανιά: «Έβαλε την σφραγίδα του στην υπόθεση του ΣΥΡΙΖΑ»*

*Εκδήλωση που διοργάνωσαν οι εφημερίδες ΑΥΓΗ και ΕΠΟΧΗ (7.12.2014)

με θέμα «Όσα μας έφεραν μέχρι εδώ: Η ανιδιοτελής επιμονή του Γιάννη Μπανιά»

Στην εκδήλωση μίλησαν: Μπάμπης Γεωργούλας, Νίκος Φίλης, Θανάσης Καλαφάτης, Κώστας Γαβρόγλου, Τασία Χριστοδουλοπούλου, Νίκος Χουντής, Λουτσιάνα Καστελίνα και ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας.

Η ομιλία του Α. Τσίπρα:

Νοιώθω ειλικρινά συγκινημένος για την παρουσία μου στην εκδήλωση αυτή. Την εκδήλωση μνήμης και τιμής στον Γιάννη Μπανιά.

Έναν άνθρωπο που θα τον συνοδεύει πάντοτε η αγάπη των συντρόφων και των συντροφισσών του.

Γιατί υπήρξε υπόδειγμα ανιδιοτέλειας, και πολιτικής συνέπειας.

Τον Γιάννη τον θυμάμαι από τα μέσα της δεκαετίας του 90.

Την εποχή που η Αριστερά έψαχνε να βρει τον βηματισμό της. Μέσα σε συνθήκες ασφυκτικής πίεσης από την καθεστωτική Κεντροαριστερά.

Μέσα σε οριακές συνθήκες εκλογικής επιβίωσης. Και μέσα σε αλλεπάλληλες κρίσεις προσανατολισμού και ταυτότητας.

Τις εποχές εκείνες, στα γραφεία της Εποχής, χτιζόταν η ενότητα του χώρου της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Που όπως αποδείχτηκε αποτέλεσε το ελιξίριο για τη μεγάλη επιστροφή ιστορική της Αριστεράς σε ρόλο ευθύνης στο τόπο μας.

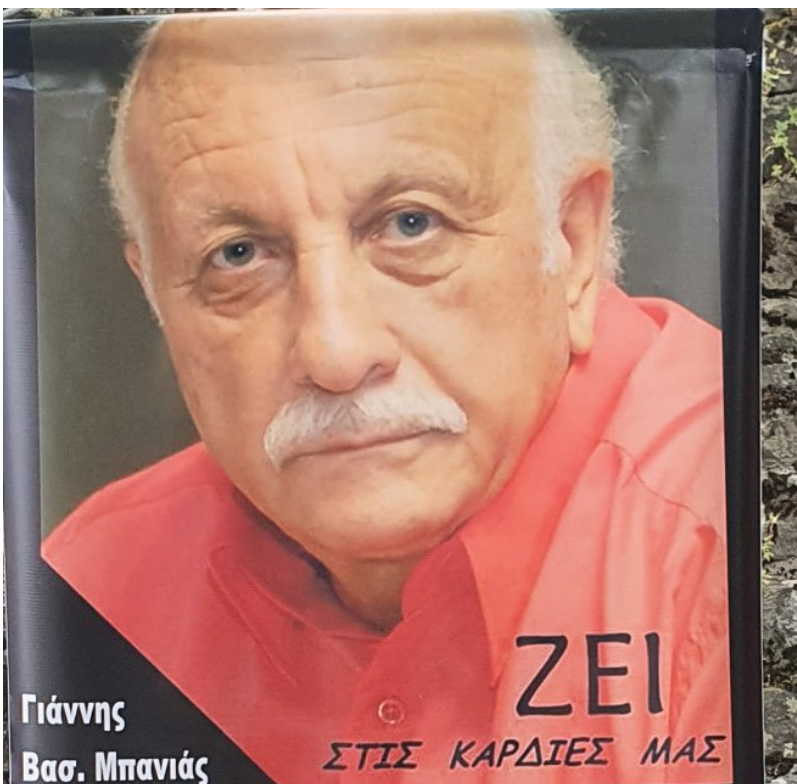
Η ενότητα πρώτα οικοδομήθηκε σε επί μέρους πολιτικά και κοινωνικά μέτωπα.

Και αμέσως μετά, μέσα από τον Χώρο Διαλόγου και Κοινής Δράσης, που άνοιξε τον δρόμο για την δημιουργία του ΣΥΡΙΖΑ.

Θυμάμαι τη ξεχωριστή φιγούρα του Γιάννη Μπανιά, σε κάθε πορεία, σε κάθε κινητοποίηση, πάντα παρούσα, να βαδίζει μαζί μας, πάντα ευγενικός και προσιτός, χωρίς ίχνος απόστασης ή έπαρσης.

Ο Γιάννης Μπανιάς ήταν γέννημα θρέμμα του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος.

Είχε ζυμωθεί στους δημοκρατικούς κοινωνικούς αγώνες που σφράγισαν την δεκαετία του 60. Και στη συνέχεια στην αντιδικτατορική δράση για την οποία εξορίστηκε στην Λέρο.

**Γιάννης
Βασ. Μπανιάς**

ΖΕΙ
ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ

Εμβληματική φυσιογνωμία της Ανανεωτικής Αριστεράς
Γεννήθηκε στους Μελισουργούς το 1939
Πατρικό του σπίτι ήταν στην οδό Ιγνατίου και περιφερειακή οδός
Γιος του σπουδασμένου Βασίλη Μπανιά
Αριστος μαθητής
Σπουδαστής στο Γκρας της Αυστρίας 1958-1961 απελάθηκε λόγω φρονημάτων,
1961 Φοιτητής ΕΜΠ πολιτικός μηχανικός 1962
1964 Συμμετοχή στην Α ΕΦΦΕ (Ε πανσπουδαστικό συνέδριο)
1965 Μπροστά σε όλες τις εκδηλώσεις για τον θάνατο
του δολοφονηθέντος Σωτήρη Πέτρουλα
1965 Με τους Λαμπράκηδες
1966- 1968 Στρατός απλός οπλίτης
1969 Εξορία από την χούντα στο Παρθένι της Λέρου
1970 Ενταγμένος πάντα στο ΚΚΕ Εσωτερικού
1975 Α' Πρόεδρος ΤΕΕ με την μεταπολίτευση
1974 - 1981 Συμμετοχή στους αγώνες για την αποχουντοποίηση
με τους Α. Κύρκο, Μπάμπη Δρακόπουλο, Τάκη Μπενά
1982 Γραμματέας του ΚΚΕ Εσωτερικού
1982-1987 Συναντήθηκε με όλους τους μεγάλους ηγέτες της εποχής,
όπως Μπερλίγκουερ, Αραφάτ, Κ.Α.Π
1987 ΚΚΕ Εσωτερικού Ανανεωτική Αριστερά
Συμμετέχει σε όλα τα κινήματα και τους αγώνες
1999 ΑΚΟΑ
1999 - 2001 Συμμετέχει στους αγώνες των Γιουγκοσλάβων με τους βομβαρδισμούς
Πάντα σε όλες τις ευρωπορείες για τα δικαιώματα των λαών και τα κινήματα
Πολλές φορές κάθε χρόνο ερχόταν στην αγαπημένη του Άρτα, και είχε συναντήσεις
με όλους τους διοικούντες (Νομάρχες, Δημάρχους, Βουλευτές)
για τα προβλήματα του τόπου
Μεγάλος βιβλιόφιλος, μετά τον θάνατό του ο αδελφός του χάρισε όλα τα βιβλία του
στο Σύλλογο «Ο ΣΚΟΥΦΑΣ»
2007 Βουλευτής του ΣΥΝ - ΣΥΡΙΖΑ
Πάντοτε κοντά σε όλα τα κινήματα, ακούραστος
Σταθερός πάντα στις αξίες της ελπιδοφόρας αριστεράς, απτόητος, πεισματάρης,
πνεύμα συλλογικού διαλόγου, μυαλό με μεγάλη «καρδιά»
"Ευγενής της Αριστεράς" (πρώην Πρόεδρος Δημοκρατίας κ. Στεφανόπουλος)
Πείσμων στην ορθότητα των ιδεών, των προτάσεων, δίνοντας τις μάχες καθημερινά, ακούραστα
Όνειρό του να ενωθεί η αριστερά.
Στο τέλος της ζωής του, είδε ένα μεγάλο κομμάτι να γίνεται πραγματικότητα.

Η διαδρομή του είναι η διαδρομή ενός ολόκληρου χώρου ιδεών.

Από τα σπλάχνα του κομμουνιστικού κινήματος, στην υπόθεση της κομμουνιστικής ανανέωσης.

Και από εκεί στην μάχη για την ανασυγκρότηση της ριζοσπαστικής Αριστεράς, μετά την τεράστια κατάρρευση του 1989 και την επέλαση της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης.

Μια διαδρομή, με το βλέμμα πάντα προσανατολισμένο στα νέα κοινωνικά κινήματα, στους αγώνες για ζωή και αξιοπρέπεια, για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος, για την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, για την ειρήνη.

Μια σκέψη σταθερή και συνεπής, αλλά απαλλαγμένη από κάθε είδους δογματισμό.

Σκέψη που εμπότιζε την αριστερά και την σοσιαλιστική ιδέα με τις αξίες της κριτικής σκέψης, της δημοκρατίας, και πρώτα και κύρια της ενότητας.

Στην ενότητα της Αριστεράς ο Μπανιάς αφιέρωσε με απόλυτη προσήλωση, το σύνολο της πολιτικής του δράσης.

Ο Μπανιάς θα μπορούσε να έχει ακολουθήσει πολύ πιο εύκολους για τον ίδιο δρόμους. Δεν το έκανε.

Με τους συντρόφους και τις συντρόφισσές του, εξαιρετικά στελέχη όπως ο ίδιος, αλλά όχι πολυάριθμα, επέλεξαν την συγκρότηση ενός σχετικά μικρού σχήματος της Ανανεωτικής Κομμουνιστικής Αριστεράς.

Όχι όμως για να ενδώσουν στον απομονωτισμό, την εσωστρέφεια, την αυτοαναφορικότητα.

Όχι για να αποτελέσουν άλλο ένα θραύσμα στο μωσαϊκό της πολυδιάσπασης.

Αλλά για να θέσουν ως στόχο την καταλυτική παρέμβαση για τη ενότητα της Αριστεράς.

Ενότητα με σαφές αριστερό πολιτικό στίγμα. Με κινηματική βάση. Με ανοιχτές προοπτικές.

Αν και το εγχείρημα, ήταν εξαιρετικά δύσκολο, στα όρια του ρομαντικού, σήμερα μπορούμε να πούμε ότι δικαιώθηκε. Και ο Γιάννης Μπανιάς πιστώνεται αυτή τη δικαίωση και προσωπικά.

Είχε μεγάλο μέρος της πρωτοβουλίας για τον διάλογο.

Δεν προσήλθε φέροντας μάζες και πλατιά εκλογική βάση.

Είχε όμως κάτι εξ ίσου καθοριστικό. Ένα σαφές και ξεκάθαρο πολιτικό στίγμα.

Έγκυρο, σοβαρό και συνεπές. Οριοθετημένο απέναντι στην κεντροαριστερά. Με ξεκάθαρο κινηματικό προσανατολισμό. Ανοιχτό στα κινήματα.

Έβαλε την σφραγίδα του στην υπόθεση του ΣΥΡΙΖΑ και η σφραγίδα αυτή, το αποτύπωμά του, ήταν αυτό ακριβώς που χρειαζόμασταν.

Η ενότητα της ριζοσπαστικής Αριστεράς ήταν ένα ποιοτικό βήμα που χάραξε καινούριους δρόμους.

Ξέρουμε πια, από την ιστορική μας πείρα, ότι η ενότητα είναι μια εύκολη και ευχάριστη ευχή.

Στη πράξη, όμως, δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

Υπάρχουν πολλά προβλήματα που πρέπει να ξεπεράσεις: Και οι πολιτικές διαφωνίες είναι το λιγότερο.

Υπάρχουν αντιφάσεις, τακτικισμοί, αλληλοσυγκρουόμενες επιδιώξεις, κάθε είδους υποκειμενικότητες, αδυναμίες που πρέπει κάθε φορά να αντιμετωπίζονται.

Δεν είμαι από αυτούς που αποθεώνουν την υποκειμενικότητα στη πορεία της ιστορίας. Αλλά ούτε και από αυτούς που την απαξιώνουν.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η προσωπικότητα του Γιάννη Μπανιά, οι χαμηλοί τόνοι, η πολιτική του συνέπεια και η επιμονή του συνέβαλλαν καθοριστικά στην δημιουργία αλλά και την επιβίωση του ενωτικού εγχειρήματος του ΣΥΡΙΖΑ.

Και στα πρώτα του βήματα, αλλά και αργότερα στην ανασυγκρότησή του.

Μετά από πολλά πισωγυρίσματα και αντιπαραθέσεις. Εκεί που οι πικρίες και τα προβλήματα έπρεπε να παραμεριστούν για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Ήταν όμως και κάτι ακόμα, πέρα από τα στοιχεία της προσωπικότητάς του : Η επιμονή του οφείλονταν, πιστεύω στην ακλόνητη πίστη του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε μπροστά του μεγάλες δυνατότητες να αναδιατάξει το πολιτικό σκηνικό.

Να παίζει τον δικό του αυτοδύναμο ρόλο. Να φέρει τη αριστερά στο προσκήνιο, να την κάνει δύναμη εξουσίας.

Όχι της εξουσίας όπως την αντιλαμβανόταν το πολιτικό κατεστημένο. Αλλά της εξουσίας μέσα από μια εναλλακτική ριζοσπαστική πρόταση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με αντιφάσεις και πισωγυρίσματα βρήκε τελικά τον δόμο του.

Ξεκαθάρισε το αριστερό του στίγμα, μίλησε ξεκάθαρα για τα προβλήματα της κρίσης και την παγίδα του μνημονίου.

Δικαιώθηκε μέσα από την ανάλυσή του για τη κρίση, την ολόψυχη συμμετοχή του στους κοινωνικούς αγώνες και τον ενωτικό του λόγο.

Σήμερα διαδραματίζει ρόλο ιστορικό.

Δυστυχώς ο Γιάννης δεν είναι πια μαζί μας στην νέα φάση. Τώρα που έχουμε νέα στοιχήματα, νέο ιστορικό ρόλο στον οποίο οφείλουμε να ανταποκριθούμε.

Ωστόσο μας συνοδεύει πάντα η σκέψη του, ο νηφάλιος λόγος του, ο ξεκάθαρος τρόπος με τον οποίο έβλεπε τα πράγματα.

Σήμερα βέβαια ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμετωπίζει πιο δύσκολα, πιο σύνθετα διλήμματα.

Όσο πλησιάζει την μεγάλη ανατροπή, τόσο θα έρχεται αντιμέτωπος με νέα στοιχήματα.

Σήμερα ό στόχος είναι η εκλογική νίκη. Αύριο θα είναι μια σκληρή διαπραγμάτευση για την απεμπλοκή της χώρας από την πολιτική της λιτότητας.

Θα είναι η μεγάλη ιστορική προσπάθεια να ανακόψουμε την κρίση, και να στήσουμε ξανά την κοινωνία στα πόδια της.

Να δώσουμε ώθηση σε μια νέα κοινωνική συμμαχία που θα ανοίξει νέους δρόμους, στο πεδίο της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ξέρουμε ότι δεν θα είναι εύκολο. Ξέρουμε τις δυσκολίες και τους κινδύνους.

Και γι αυτό χρειαζόμαστε γερά στηρίγματα.

Να μη ξεχνάμε ότι η ιστορία ανταμείβει τους τολμηρούς.

Και ταυτόχρονα να διασφαλίζουμε τη τόλμη μας να αναμετρηθούμε με την ιστορία στις αδιαπραγμάτευτες αξίες μας, στην ιδεολογία, το ήθος και τη κοινωνική μας συνέπεια.

Το γεγονός ότι ο Γιάννης μας λείπει περισσότερο τώρα που βρισκόμαστε μπροστά σε ιστορικά σταυροδρόμια, φανερώνεται από την ανάγκη μας να μαζευτούμε σήμερα, όλες και όλοι εδώ, για να τιμήσουμε τη μνήμη του.

Στη πραγματικότητα αυτό που μας μαζεύει είναι η ανάγκη μας να επιβεβαιώσουμε όλοι μεταξύ μας ότι πορευόμαστε στο σωστό δρόμο.

Στη μεγάλη πολιτική και ιδεολογική παρακαταθήκη που άφησε ο Γιάννης αλλά και το πολιτικό ρεύμα της κομμουνιστικής ανανέωσης που άξια εκπροσώπησε από θέσεις ευθύνης.

Η πρόκληση να φανούμε άξιοι της παρακαταθήκης αυτής, είναι μεγάλη.

Αλλά όμορφή και συναρπαστική.

Το ταξίδι συνεχίζεται.

Και, ως γνωστόν, η ιστορία διαρκεί πολύ.

Κοινωνικός Αποκλεισμός, φτώχεια και απόγνωση*

Του Μάκη Μπαλαούρα

Είναι σε όλους πλέον κατανοητό ότι τα μέτρα που πάρθηκαν έως σήμερα από τις μνημονιακές κυβερνήσεις είχαν αποκλειστική προτεραιότητα τη δημοσιονομική προσαρμογή και τη διασφάλιση των δανειστών μας. Αγνοήθηκε παντελώς η κοινωνική επίπτωση των μέτρων αυτών, τα οποία ήρθαν να προστεθούν σε μία ιδιαίτερα επιβαρυνμένη κατάσταση από πλευράς διαστάσεων ανεργίας και φτώχειας στη χώρα μας, αυτό που ονομάστηκε ανθρωπιστική κρίση, με μεγαλύτερη επίπτωση στους πιο επιβαρυσμένους στο παρελθόν Νομούς της χώρας.

Τα τελευταία χρόνια, το ζήτημα του κοινωνικού αποκλεισμού αποτελεί ένα από τα πιο «φλέγοντα» θέματα τόσο σε θεωρητικό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο διαμόρφωσης προτάσεων πολιτικής. Ως κοινωνικός αποκλεισμός ορίζεται «η παρεμπόδιση απορρόφησης κοινωνικών και δημόσιων αγαθών», όπως είναι π.χ. αυτά της εκπαίδευσης, του συστήματος υγειονομικής περίθαλψης κλπ., η έλλειψη των οποίων οδηγεί συνήθως στην οικονομική ανέχεια και περιθωριοποίηση. Το φαινόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού είναι μια σημαντική απειλή για την κοινωνία, και ιδιαίτερα στην αρνητική συγκυρία της τρέχουσας κρίσης. Σημαντική συμβολή στη διερεύνησή του σε εθνικό και περιφερειακό είναι το ερευνητικό έργο «Ανάπτυξη περιφερειακών δεικτών κοινωνικού αποκλεισμού και μεθόδων μέτρησης της κοινωνικής ανισότητας για τη Δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησο και τα Ιόνια Νησιά», με ευθύνη των καθηγητών Αθ. Μπέλλα και Βασ. Παππά και με τη συνεργασία 21 πανεπιστημιακών, το οποίο ολοκληρώθηκε το Νοέμβριο του 2013.

Το κύριο αντικείμενο της έρευνας ήταν να διερευνηθεί ο Κοινωνικός Αποκλεισμός σε 19 Νομούς της χώρας στις περιφέρειες Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας, Ιονίων νήσων, Ηπείρου, Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας, δηλαδή γεωγραφικές περιφέρειες ενός πολύ μεγάλου τμήματος της χώρας, το οποίο σε γενικές γραμμές, υστερεί οικονομικο-κοινωνικά και ενδέχεται στις περιοχές αυτές να διαμορφώνονται συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού.

Μια απερίγραπτη κατρακύλα...

Από τις περιφέρειες αυτές επιλέχτηκαν οι νομοί με τον χαμηλότερο δείκτη ΑΕΠ, ως πρώτο κριτήριο ένδειξης κοινωνικού αποκλεισμού. **Σημειώνουμε ότι το κατά κεφαλήν ΑΕΠ των υπό διερεύνηση Νομών ήταν αρκετά υψηλότερο στο παρελθόν, όπως της Ηλείας που ενώ το 1981 βρισκόταν στις πρώτες θέσεις με 83,4% του κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδας, σήμερα βρίσκεται μόλις στο 54,4% του αντίστοιχου μεγέθους του συνόλου της χώρας,**

Το **φαινόμενο του αποκλεισμού** σχετίζεται με τις εξής κύριες διαστάσεις:

- α)** τον αποκλεισμό από την αγορά εργασίας και
- β)** τον αποκλεισμό από την αγορά αγαθών και υπηρεσιών (κατανάλωση) και
- γ)** οι υποκειμενικοί δείκτες περιγράφουν τον υλικό, κοινωνικό και ψυχολογικό αποκλεισμό, όπως αυτός γίνεται αντιληπτός από τα άτομα που τον υφίστανται.

Ο κοινωνικός αποκλεισμός δεν είναι μόνο οικονομικό φαινόμενο, αλλά και κοινωνικό. Δεν ταυτίζεται με την έννοια της φτώχειας και προσδιορίζεται ως μία διαδικασία όπου το άτομο παρεμποδίζεται (μερικώς ή ολικώς) από τη χρήση του δημόσιου και κοινωνικού κεφαλαίου, έχει μειωμένη συμμετοχή στην κοινωνία και έχει περιορισμένες δυνατότητες πρόσβασης σε αγαθά μέσω της αγοράς και γενικότερα έχει περιορισμένες δυνατότητες βελτίωσης της ποιότητας ζωής του. Ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι ένα δυναμικό φαινόμενο, που επηρεάζει διαφορετικές πτυχές της ανθρώπινης ζωής και προκαλεί ρήξεις στις σχέσεις ατόμων – κοινωνίας καθώς και ότι συνδέει τη κατάσταση του ατόμου με τη συνολικότερη κατάσταση της κοινωνίας που ζει.

Συγκλονιστικά συμπεράσματα για φτώχεια και κοινωνικό αποκλεισμό

Σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα για την εκτίμηση της φτώχειας υπολογίζεται το διάμεσο σταθμισμένο (ανάλογα με τη σύνθεση της οικογένειας) οικογενειακό εισόδημα είναι 500 ευρώ και ως εκ τούτου η γραμμή της φτώχειας τίθεται στο 60% του διαμέσου, δηλαδή στα 300 ευρώ και η γραμμή της απόλυτης φτώχειας τίθεται στο 40% του διαμέσου εισοδήματος, δηλαδή στα 200 ευρώ.

Από τα στοιχεία της έρευνας προκύπτει ότι το **υψηλότερο ποσοστό φτώχειας** παρουσιάζουν οι Νομοί

Ζακύνθου (47,6%), Ευρυτανίας (35,8%), Λακωνίας (35,4%) και Ηλείας (28,6%).

Σε καθεστώς **απόλυτης φτώχειας** το υψηλότερο ποσοστό απόλυτης φτώχειας ευρίσκεται στο νομό Ζακύνθου (28,6%), Ηλείας (20,0%) και στο νομό Λακωνίας (17,7%).

Στην ικανοποίηση των συνθηκών διαβίωσης παρατηρούμε ότι το υψηλότερο ποσοστό ατόμων που αντιμετωπίζει προβλήματα βρίσκεται στο Νομό Ηλείας (9,3%) και στο νομό Φθιώτιδας (6,9%). Το υψηλότερο ποσοστό αδυναμίας ικανοποίησης των βασικών αναγκών βρίσκεται στο νομό Λευκάδας και στο νομό Άρτας, σε σχέση με το σύνολο των κατοίκων σε αυτούς τους νομούς.

Οι κοινωνικά αποκλεισμένοι στο μεγαλύτερο ποσοστό τους σε σχέση με το σύνολο των κοινωνικά αποκλεισμένων είναι στην Αιτωλοακαρνανία (9,3%), στην Αχαΐα (14,2%) και στην Ηλεία (10,4%). Το υψηλότερο ποσοστό κοινωνικού αποκλεισμού συναντάται στο νομό Άρτας (29,1%), στο νομό Ηλείας (28%), στο νομό Ευρυτανίας (26,9%) και στο νομό Τρικάλων (26,7%).

Με βάση το **βαθμό δυσκολίας ικανοποίησης των βασικών αναγκών** του νοικοκυριού (στέγαση, διατροφή κ.α) και κατά πόσο η κατοικία που διαμένει διαθέτει στοιχειώσεις παροχές (νερό, ηλεκτρικό ρεύμα κ.α) παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό από τα άτομα αυτά κατοικούν στο νομό Ηλείας (12,8%) και στο νομό Φθιώτιδας (9,2%).

Το **χειρότερο επίπεδο των συνθηκών διαβίωσης** συναντάται στο νομό Αχαΐας (15%) και ακολουθεί ο νομός Ηλείας (9,5%).

Άντεξε η πρωτογενής παραγωγή

Από την ανάλυση των στοιχείων της έρευνας πως οι κλάδοι που επλήγησαν περισσότερο είναι το εμπόριο (-38,0%), οι κατασκευές (-36,6%), οι υπηρεσίες καταλύματος και εστίασης, όπου συμπεριλαμβάνεται ο τουρισμός (-34,3%), και η μεταποίηση (-29,7%). Οι χαμηλότερες απώλειες θέσεων απασχόλησης καταγράφονται στη γεωργία-δασοκομία-αλιεία (μόλις 2,4%), γεγονός που δείχνει ότι ο πρωτογενής τομέας παραμένει ένας από τους 'πυλώνες' των τοπικών οικονομιών, με σημαντικές αντιστάσεις στην τρέχουσα κρίση και πυλώνας εκκίνησης της ανάπτυξης.

Η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού περιλαμβάνει τα εξής στάδια:

- α) την οικονομική στήριξη αυτών που έχουν ανάγκη,
- β) την ένταξή τους και ενσωμάτωσή τους στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία,
- γ) εκπαίδευση και κατάρτιση των γεωργών ώστε να ειδικευτούν σε νέους καλλιέργειες, να ενισχυθούν επιχειρηματικά για να γίνει ανταγωνιστικότερη η παραγωγή τους..
- δ) οι συνταξιούχοι, δεδομένου ότι είναι μία σημαντική ομάδα, η οποία πλήττεται σε μεγάλο βαθμό από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Στη περίπτωση αυτή το κράτος θα πρέπει πρωτίστως να φροντίσει για την εισοδηματική τους στήριξη και την ένταξή τους στην κοινωνία.

Οι εγκληματικές ευθύνες των τοπικών «αρχόντων»

Τα συμπεράσματα της έρευνας είναι συγκλονιστικά. Μπορεί η κρίση να αγκάλιασε όλη την Ελλάδα και το σύνολο των πιο πληβειακών στρωμάτων, αλλά σε πρώτη ματιά **δε μπορεί να εξηγηθεί πως Νομοί ευλογημένοι από τη φύση, όπως η Ηλεία**, πριν ακόμα ξεσπάσει η κρίση, βρίσκονται στις πρώτες θέσεις της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Η κατάσταση αυτή γίνεται όλο και πιο δυσχερής για την περιοχή στη διάρκεια της τρέχουσας κρίσης. Οι αλλαγές τα τελευταία χρόνια δεν ήταν προς την κατεύθυνση μείωσης των περιφερειακών ανισοτήτων και της φτώχειας. Πράγματι, η ανεργία έλαβε εκρηκτικές διαστάσεις, η φορολογία εισοδήματος έγινε λιγότερο προοδευτική, η έμμεση φορολογία αυξήθηκε δραματικά (ΦΠΑ, ειδικοί φόροι κατανάλωσης) αλλά και η φορολογία στα ακίνητα. Όλα αυτά είναι βέβαιο ότι οδήγησαν στο να μειωθεί δυσανάλογα η πραγματική αγοραστική δύναμη των φτωχότερων νοικοκυριών, ενώ οι μεγάλες αυξήσεις τιμών στα τρόφιμα και στα καύσιμα επηρέασαν τους φτωχούς πολύ περισσότερο από τα πιο πλούσια νοικοκυριά. Είναι προφανές ότι οι δημόσιοι εκπρόσωποι τους (βουλευτές, περιφερειάρχες, νομάρχες, δήμαρχοι και άλλα στελέχη του κρατικού μηχανισμού) είχαν σαν μοναδική ενασχόληση τις πελατειακές εξυπηρετήσεις, που κατέρρευσαν με τις πρώτες ριπές της κρίσης, τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Καμιά πρωτοβουλία και πίεση δεν άσκησαν και εξακολουθούν να μη ασκούν στους υπό κοινωνικό αποκλεισμό νομούς, για την παραγωγική ανασυγκρότηση τους και για διαφορετικά μοντέλα ανάπτυξης, για την ενθάρρυνση μορφών κοινωνικής οικονομίας, στα οποία θα επανέλθουμε αναλυτικότερα.

**από την ΕΠΟΧΗ*

Σ.Σ. Οι πίνακες της έρευνας θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα της «Εποχής»

Οι ιδέες και οι αγώνες για να ζήσουν

χρειάζονται οργάνωση* Άνοιγμα για νέα μέλη, όχι στον πολιτικό σκαντζόχοιρο

Του Μάκη Μπαλαούρα

Ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ καλπάζει προς την κατάκτηση της κυβέρνησης και απ' ό,τι φαίνεται με αυτοδυναμία, παρατηρείται μια πρωτοφανής αναντιστοιχία. Ο οργανωμένος κόσμος του κόμματος (αλλά και της νεολαίας του) είναι ελάχιστος σε σχέση με τα ήδη καταγεγραμμένα εκλογικά ποσοστά του. Ούτε, φυσικά, το ΠΑΣΟΚ, ούτε καν η ΝΔ στις καλές τους πολιτικές φάσεις δεν είχαν σημειώσει τέτοια αναντιστοιχία. Ούτε καν το ΚΚΕ Εσωτερικού, ένα κόμμα μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας ήταν σε τέτοια κατάσταση. Αντίθετα, το έβρισκες παντού ως οργανωμένη δύναμη. Στις συνοικίες, στα χωριά, στους εργασιακούς χώρους, όπου τα μέλη του έπαιρναν πρωτοβουλίες δημιουργίας συνδικαλιστικών παρατάξεων ταξικών, αγωνιστικών και αυτόνομων. Τα μέλη, μέσω των οργανώσεων του, συντηρούσαν και εν πολλοίς διόρθωναν τη γραμμή του, τροφοδοτώντας με κοινωνικό οξυγόνο το κόμμα και την πολιτική του παρουσία.

Σήμερα, οι λίαν ισχυρές σε μέλη οργανώσεις του στην καλύτερη περίπτωση χρησιμοποιούνται ως εκλογικό εργαλείο ή για να μεταφέρουν προς την κοινωνία πολιτικές πρωτοβουλίες που εκπορεύονται κεντρικά, όπως για τον ΕΝΦΙΑ ή τις παραλίες. Ως εκ τούτου, δεν ανοίγονται στο κοινωνικό γίγνεσθαι ως κύτταρα ενός πολιτικού οργανισμού ούτε στην εφαρμοστέα πολιτική, ούτε, ως συνέπεια του πρώτου στο άνοιγμα για τη στρατολόγηση μελών (προφανώς με προσοχή για να μη γίνουν πλυντήρια). Το φαινόμενο, δηλαδή, του πολιτικού σκαντζόχοιρου.

Κακές επιδόσεις στις αυτοδιοικητικές εκλογές

Οι άμεσες πολιτικές συνέπειες ήταν το πρόσφατο αποτέλεσμα των αυτοδιοικητικών εκλογών. Σχεδόν παντού, η εκλογική επίδοση των σχημάτων μας, που δημιουργήθηκαν στη συντριπτική τους πλειοψηφία τρεις – τέσσερις μήνες πριν το άνοιγμα της κάλπης, ήταν αποκαρδιωτική. Έχει ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι σε περιοχές όπου κατέγραψε στις ευρωεκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ τα υψηλότερα ποσοστά του, είχαμε τα χειρότερα αυτοδιοικητικά αποτελέσματα.

Εδώ βέβαια να τονιστεί ότι η κεντρική γραμμή του κόμματος ήταν προβληματική, όπως συνοψίστηκε από τα συνθήματα «τρεις κάλπες μια επιλογή» ή το «Στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν». Γραμμή που έπασχε πολιτικά, αλλά και δημιουργούσε ιδεολογική οπισθοδρόμηση, θεωρώντας ότι οι δημοτικές κινήσεις που στηρίζουμε δεν είναι αυτόνομες, αλλά κομματικό γρανάτζι. Είναι προφανείς οι ευθύνες του κέντρου για την καταστροφική καθυστέρηση των επιλογών στους δύο βαθμούς αυτοδιοίκησης. Η ΚΕ πρέπει να δεσμευτεί ότι θα αποφασίζει για τις αυτοδιοικητικές κινήσεις που θα στηριχθούν, τουλάχιστον δύο χρόνια πριν τις εκλογές. Αλλά και μετά το αποτέλεσμα δεν συζητήθηκε κεντρικά, ούτε, ως συνέπεια, ζητήθηκε από τις οργανώσεις να εκτιμήσουν το συνολικό και τα τοπικά αποτελέσματα. Έτσι, για πολλές οργανώσεις οι εκλογές αυτές ήταν σαν να μην υπήρξαν σε συλλογικό επίπεδο.

Να κτυπηθεί ο παραγοντισμός

Συναφές θέμα είναι ο παραγοντισμός και η εξ αυτού σύγκρουση στελεχών, όπου πολλές φορές ανοίγονται πολιτικά ζητήματα, περισσότερο προσχηματικά, παρά ως σύγκρουση πολιτικού διακυβεύματος.

Αλληλοεπηρεαζόμενο ζήτημα είναι η αυτονόμηση και ο παραγοντισμός υποψηφίων βουλευτών, όπως έγινε και στις εκλογές του 2012. Επειδή το δέλεαρ είναι μεγάλο, τώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ προχωρά ακάθεκτα για κυβέρνηση, αν δεν ληφθούν μέτρα θα δούμε καταστάσεις που θα ομοιάζουν με αυτές που έχουμε δει στα συστημικά κόμματα. Χρειάζεται επομένως να συνταχθεί από την Κ.Ε ένας κώδικας δεοντολογίας, ένα πλαίσιο δηλαδή αρχών και δεσμεύσεων για τους υποψήφιους και τους εκλεγμένους βουλευτές, που θα αφορά την προεκλογική εμφάνιση, τις δαπάνες, αλλά και τη βουλευτική δραστηριότητα.

«Γίνε το κόμμα στο χώρο σου»

Ιδιαίτερη σημασία έχει η οικονομική συνδρομή από τα μέλη και τους φίλους. Η Κ.Ε πρέπει να αποφασίσει την έναρξη οικονομικής εξόρμησης, γεγονός που θα ανακουφίσει το κόμμα από το οικονομικό στρίμωγμα, αλλά και ως πολιτική πράξη μεγάλης σημασίας για τα μέλη και για τον κόσμο που απευθυνόμαστε. Το παραπάνω σύνθημα, ουσιαστικά συμπύκνωσε τη ρήση του **Γκράμσι «να αποτελέσει(η οργάνωση) ένα θαυμαστό σχολείο πολιτικής και διοικητικής εμπειρίας, πλαισιώνοντας τις μάζες..»** Ο Γκράμσι δεν θεώρησε μόνο την εσωκομματική δημοκρατία ως απαραίτητη λειτουργία, αλλά και για την ενοποίηση της ηγεσίας και της βάσης του κόμματος. Με άλλα λόγια, οι οργανώσεις πρέπει να γίνουν κύτταρα ενός δημοκρατικού κόμματος, που δε θα αναλύει μόνο, αλλά θα κρίνει τις αποφάσεις της ηγεσίας, θα παίρνει πρωτοβουλίες, δημιουργώντας μια αμφίδρομη, οριζόντια και κάθετη δημοκρατική και αποδοτική σχέση, πολλαπλά χρήσιμη και για τη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και το κίνημα που βρίσκεται, δυστυχώς σε βαθιά ύφεση μπορεί να επηρεαστεί από πρωτοβουλίες της οργάνωσης, γενόμενη η εμβρυουλκός της αναγέννησης τους.

Η απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ για περιφερειακές συνδιασκέψεις, σ' όλη τη χώρα, με συμμετοχή κοινωνικών και επιστημονικών φορέων, είναι ευκαιρία να οργανωθεί σωστά, αποδοτικά, δυναμικά και αξιοποιήσιμα από τις οργανώσεις. Τέτοιες πρωτοβουλίες και άλλες που θα πάρουν οι οργανώσεις με φαντασία, ευρηματικότητα, με τις αξίες και τη στρατηγική μας θα οδηγήσουν το κόμμα μας στην κατάκτηση της ηγεμονίας ενοποιώντας τις κοινωνικές αντιθέσεις. Τελειώνοντας παραθέτω μια παράγραφο που έγραψε ο **Άγγελος Ελεφάντης** το 2008, αρκετά παλιά σε σχέση με τις καταιγιστικές εξελίξεις που μεσολάβησαν, αλλά διατηρεί πλήρως την επικαιρότητά του: «*πρέπει αυτή τη λαϊκή διαθεσιμότητα που “ξεχύνεται” καταπάνω στο κόμμα να την οργανώσει, να δράσει για την πολιτικοποίησή της, να της αποδώσει προσίδιους ρόλους, να την καταστήσει ικανή να κερδίσει τη μεγάλη λαϊκή συναίνεση, να την εφοδιάσει με τις απελευθερωτικές ιδεολογίες και πρακτικές, που θα αγωνισθεί να ανασυγκροτήσει τη χειμαζόμενη πολλαπλώς χώρα μας. Και τη ζωή μας. Να κάνουμε όλοι “μια ευγενή χρήση της ζωής” μας».*

*σύνθημα-αφίσα της ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος
(Εφημερίδα Εποχή 20-10-2014)

«Ήγγικεν, τελικά, η ώρα» Για την Αννίτα μας*

Ντάλα μεσημέρι λόγω του ωραρίου των εργαζομένων στο Κοιμητήριο, δεν επέτρεψε την πολυπληθή παρουσία φίλων και συντρόφων.

Πολλά ερωτήματα ταλανίζουν το νου. Τι θα έλεγες άραγε αν άκουγες τους επικήδειους, που όλους εμάς μας συγκίνησαν.

Πάλι θα έκανες τη γνωστή σου χειρονομία, που σήμαινε άσε μας τώρα, πάμε στο παρακάτω.

Πολλοί/ες με έπιασαν για να μου πουν δακρυσμένοι ότι δεν ήξεραν τις πτυχές της έντονης πολιτικής και κυρίως της κοινωνικής παρουσίας σου, για τα ναρκωτικά, για τους μετανάστες, για τα δικαιώματα των κρατουμένων, για τα παιδιά της Γάζας, που τα επισκέφτηκες για να τους δώσεις κουράγιο όταν έπεφταν οι βόμβες σαν το χαλάζι. Χαμηλών τόνων στο προφίλ σου σε αντίθεση με τον τσαμπουκά χαρακτήρα σου, στη δουλειά, στην οργάνωση, στις συζητήσεις, στο σπίτι. Κάποια μου είπε ότι όταν ήσουν στην πρώτη κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ Εσωτερικού, σε έβλεπε σαν αγοροκόριτσο.

Πάλευες να νικήσεις, να τα καταφέρεις

Ο τσαμπουκάς σου εκδηλώθηκε και στην αρρώστια σου. Ξεπέρασες τις τραγικές χρονικές προδιαγραφές, όπως πιστοποιούσαν και οι γιατροί. Στα μέσα Μαρτίου μεταφέρθηκες επειγόντως στο νοσοκομείο με προχωρημένη σηψαιμία. Γλίτωσης για δύο ώρες, είπαν οι εξαιρετοι γιατροί, ο καθηγητής Γεωργούλιας και ο ογκολόγος Κατσαούνης. Και σε αυτή τη μάχη νίκησες, μαζί με τους γιατρούς, τόσο που η Άση, τις τελευταίες ώρες, που ζήτησες ροδάκινο και παγωτό είπε «δεν είμαι σίγουρη, η Αννίτα μας συνέχεια μας εκπλήσσει».

Βγαίνοντας από πολύωρο, που ερχόταν πια συχνά, λήθαργο και σωματική καταστολή, παραμονή του φευγιού σου, ρώτησες «παίξαμε με την Κόστα Ρίκα; Τι έγινε;» Τον γιατρό που σε εξέτασε, είπες με ικανοποίηση, αλλά περισσότερο για αυτοντοπάρισμα «γιατρέ, πήρα 3 κιλά». Πράγματι, πήρες κάποια λίγα κιλά προσθέτοντας στα 37 που είχες φτάσει με παραεντερική διατροφή, μέσω φλέβας, φαγητό που παρασκευάζαμε με σύριγγες και όχι με κατσαρόλες και κουτάλες, μετά από εκπαίδευση, στο σπίτι. Κρυφίως ο γιατρός μας είπε ότι είναι θέμα ωρών. Και σ' αυτό τον διέψευδες, κρατώντας 5 ολόκληρες μέρες.

Σ' όλη τη μακρά μαχητική πορεία της στην αρρώστια της μόνο 2 φορές λύγισε, και αυτές προσωρινά. Και τις δύο με ερωτηματικό. «Θα τα βγάλω πέρα;» Και σε μια από τις τελευταίες μέρες, κρατώντας μου το χέρι, ψιθύρισες «ήγγικεν η ώρα» με σβησμένο, πια το ερωτηματικό. Παρ' όλες τις μαύρες εικόνες, ρωτούσες τι έγινε στην Κεντρική Επιτροπή, ποιοι ψήφισαν έτσι ή αλλιώς. Πως πήγατε στην ΑΝΑΣΑ, θα προχωρήσουν οι «53»; Έπαιρνες δύναμη και ρωτούσες συντρόφους της οργάνωσης της Καλλιθέας, που τη θεωρούσε το δεύτερο σπίτι της. Μαχόταν, ωσάν να συμμετέχει, στις αντιπαραθέσεις εντός του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ δε χάριζε κάστανα για την όποια ανεπάρκεια ή προσωπικές απόψεις δικών μας στα κανάλια. Χαιρόσουν ιδιαίτερα όταν σου λέγαμε ότι ρώτησε και στέλνει χαιρετίσματα ο τάδε ή ο δείνα.

«Άντε να συγκρουστούμε ξανά στις διαδηλώσεις»

Η απώλεια των μαλλιών προηγήθηκε, της αποσκελétωσης σου, ωσάν τα παιδιά της Μπιάφρας. Δεν ήθελες όμως να το δείχνεις, ακόμα και στον αναστρεφτιζή. Περιμέναμε να φορέσεις το μαντήλι και να σκεπάζεις τα κοκαλιάρικα μπράτσα σου. Ήθελες να νικήσεις και το έδειχνες αρπάζοντας κομμάτια ζωής, σχεδιάζοντας ταξίδια, διακοπές, εξόδους σε θερινούς κινηματογράφους, εντολές για, κυρίως, κυπριακά φαγητά, που τα υλικά παραμένουν ακόμα στα ράφια.

Την καλύτερη ευχή, όπως είπες, στην έδωσε ο αστυνομικός του α' ορόφου, που ζήτησε να σε δει ενθουσιάζοντάς τους έντονους καυγάδες σας. «Άντε να συγκρουστούμε ξανά στις διαδηλώσεις», είπε και γέλασες πρόσχαρα.

Μόνο την τελευταία «Εποχή» δε διάβασες, άστο αργότερα, είπες. Ούτε καν τον «Αλιέα», για να ακούσω την κριτική και τις παρατηρήσεις σου, «μέτριος, καλός, σεξιστικός, αδιάφορος, το παρατράβηξες», έλεγες, αν και συνέβαλες βρίσκοντάς μου τις καταλληλότερες λέξεις ή εντοπίζοντας μου γεγονότα σημαντικά. Τώρα, αν συνεχιστεί, όπως και για άλλα άρθρα μου, θα είναι φτωχός.

Τι να σκεφτόσουν άραγε, ιδίως τις τελευταίες βδομάδες. Ποιες εικόνες, φοβίες, ανασφάλειες για σένα και τους δικούς σου, ιδίως για την Όλγα. Πόσο μέτραγες τις πίκρες, τις προδοσίες, τις ασάφειες, τις υπεκφυγές; Μπα, μάλλον έβλεπες, μέχρι που έφυγες ήρεμα, χωρίς πόνο, γέρνοντας το κεφάλι, την ελπίδα για το αύριο, που πάλευες ότι θα νικήσεις και θα καταφέρεις, να το κάνεις πιο έγχρωμο, πιο έντονο, πιο όμορφο. Τα κατάφερες όμως. Δεν πέρασες απαρατήρητη, δεν έφυγες χωρίς βαθιά σημάδια στο είναι μας.

*από την εφ. «Η ΕΠΟΧΗ» 13 Ιουλίου 2014

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ Να μετατρέψει η Αριστερά την εθνική σε κοινωνική σύγκρουση

Του Μάκη Μπαλαούρα

Τον Δεκέμβριο του 2003 γράφαμε ότι «η “Εποχή” από τις πρώτες μέρες της κυκλοφορίας της εδώ και 13 χρόνια έχει ασχοληθεί σε βάθος με το Κυπριακό παρουσιάζοντας τις θέσεις και των δύο κοινοτήτων. Δείξαμε ότι στην Κύπρο ζουν και Τουρκοκύπριοι. Η εφημερίδα μας έχει πάρει συνεντεύξεις και φιλοξενήσει άρθρα από κεντρικά πολιτικά πρόσωπα(Βασιλείου, Παπαδόπουλου, Χριστόφια,Ταλάτ, Ιζκάν, Λεβέντ και από τους επικεφαλής των μεγαλύτερων εργατικών συννομοσπονδιών και από τις δύο κοινότητες. Το 1999 στο Φεστιβάλ της Εποχής και αργότερα, το 2003, σε ειδική εκδήλωση συζητήθηκε το Κυπριακό με ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους. Υπερηφανευόμαστε λοιπόν γιατί ασχοληθήκαμε με το σημαντικό αυτό ζήτημα, όταν τα άλλα ΜΜΕ αγνοούσαν τι γίνεται στο νησί και κυρίως στην τουρκοκυπριακή πλευρά».

Λίγο αργότερα γράφαμε: «Σήμερα υπάρχουν τρεις λύσεις.

- Η πρώτη να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν, δηλαδή η **de facto διχοτόμηση**, αναμένοντας καλύτερες μέρες, οι οποίες δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα έρθουν, όπως δεν ήρθαν τα προηγούμενα 28 χρόνια, που οι συνθήκες ήσαν καλύτερες.
- Η δεύτερη, να επιβληθεί και **de jure διχοτόμηση**. Αυτή η λύση θα ‘ταν ίσως ενδιαφέρουσα, αν πίσω από τη γκριζοπράσινη διαχωριστική γραμμή δεν υπήρχαν 45.000 ετοιμοπόλεμοι στρατιώτες με προηγμένο οπλισμό, που θα δημιουργούν συνθήκες ανασφάλειας στους κατοίκους του νησιού και ιδίως στους Ελληνοκύπριους...
- Είμαστε υπέρ της επίλυσης και για έναν επιπλέον – σημαντικότατο – λόγο. Το ότι όλοι οι **Τουρκοκύπριοι, αφηφώντας τα τανκ και τον αυταρχισμό, βγήκαν στους δρόμους ζητώντας την επανένωση του νησιού**. Και εμείς, ως αριστεροί, δεν πρέπει να μην πάρουμε σοβαρά υπ’ όψιν το γεγονός αυτό, όταν μάλιστα ενισχύεται και από παρόμοιες πρωτοβουλίες των Ελληνοκυπρίων».

Δυσμενέστερη η κατάσταση σήμερα

Μετά από 10 χρόνια το σκηνικό έχει διαφοροποιηθεί αισθητά:

1. Το **τότε κίνημα των Τουρκοκυπρίων**, εναντίον του καθεστώτος και των τουρκικών στρατευμάτων, δεν υπάρχει πια. Ένα κίνημα με πολλές πλευρές. Κοινωνικές, συνδικαλιστικές, πολιτιστικές, πολιτικές, όπως εκφραζόταν με απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, αρθρογραφία. Τα φυσικά πρόσωπα και οι φορείς τους συνάντησαν την ωμή βία του τουρκικού στρατού και των φασιστών εγκληματιών, που έφτασαν τότε και σε απόπειρες δολοφονίας.
2. Σήμερα, επίσης, **έχουν ατονήσει οι κοινές συνδικαλιστικές, πολιτικές και πολιτισμικές επαφές των δύο κοινοτήτων**. Αντίθετα, έχει κυριαρχήσει η καχυποψία, κυρίως στους απλούς Τουρκοκύπριους.
3. Τότε, η κυβέρνηση του Τάσσου Παπαδόπουλου στηριζόταν στο ΑΚΕΛ, το οποίο, ενώ είχε θετική άποψη για το σχέδιο Ανάν, για αδιευκρίνιστους λόγους υπαναχώρησε την τελευταία στιγμή. Σήμερα, **η κυβέρνηση Αναστασιάδη στηρίζεται στο ακραιφνές κόμμα της Δεξιάς, το ΔΗΣΥ**.
4. Το 2004, **η Δημοκρατία της Κύπρου βρισκόταν σε πλεονεκτικότερη θέση, δεδομένου ότι έμπαινε στο κλαμπ των ισχυρών της ΕΕ**, γεγονός που εκμεταλλεύτηκε ο Τ. Παπαδόπουλος για να πει το «πατριωτικό» όχι, αφού πρώτα είχε συμφωνήσει, μαζί με όλη την πολιτική ηγεσία, με το σχέδιο Ανάν.
5. Τότε, **η ευημερούσα ανώτερη και μεσαία αστική τάξη της ελληνοκυπριακής πλευράς του νησιού, έβλεπε με απέχθεια τη συνύπαρξη με τους φτωχούς Τουρκοκύπριους**. «Δε θα δώσουμε τα ριάλια μας σ' αυτούς», έλεγαν και έγραφαν περιφρονητικά. Σήμερα και οι δύο κοινότητες, με πρώτη την ελληνοκυπριακή, ζουν μια πρωτοφανή, μετά την εισβολή, οικονομική κρίση, που μόνο την εκτίναξη του δείκτη της ανεργίας να δει κανείς (από το 6% πριν τη κρίση στο 19% και στο 38,8% στους νέους), τότε θα αντιληφθεί την παράλληλη πορεία φτωχοποίησης της Δημοκρατίας της Κύπρου και της Ελλάδας.
6. Το **άνοιγμα των οδοφραγμάτων** που ξεκίνησε επί Ντενκτάς, προκειμένου να προβληθεί ένα διαφορετικό πρόσωπο, επεκτάθηκε σε πολλά σημεία. Το ενδιαφέρον όμως είναι ότι, παρά τις διχαστικές κραυγές και από τις δύο πλευρές, δεν σημειώθηκε κανένα επεισόδιο, ούτε κατά την είσοδο ούτε κατά τη διαμονή.
7. **Η κυβέρνηση Ερντογάν βρίσκεται στη δίνη μεγάλης πολιτικής κρίσης**, σε αντίθεση με τότε, που ήταν ισχυρή και πολλά υποσχόμενη ηγεσία του πολιτικού ισλαμισμού. Μια από τις κορυφαίες κινήσεις της ήταν να θέσει εκτός παιχνιδιού τον άνθρωπο που έχαιρε τεράστιας εκτίμησης στο στρατιωτικό κατεστημένο, αυτόν που βαρυνόταν με άπειρες εθνικιστικές- διχαστικές κινήσεις για μισό αιώνα, τον Ντενκτάς, προωθώντας τον Ταλάτ, έναν αριστερό πολιτικό. Σήμερα, εξαιτίας του στριμώγμάτος του, δεν γνωρίζουμε πώς θα κινηθεί: προς τη διευκόλυνση μιας λύσης ή , το

αντίθετο, για να πουλήσει πατριωτισμό;

8. Τέλος, και ίσως πιο σημαντικό για τη διεθνή σκακιέρα, όπως τη βλέπουν οι ΗΠΑ και η ΕΕ, είναι τα **μεγάλα αποθέματα φυσικού αερίου** που υπάρχουν στην κυπριακή ΑΟΖ. Το κόστος της μεταφοράς του, μαζί με το ισραηλινό, μέσω της Τουρκίας προς την Ευρώπη, μειώνεται κατά 60%-70% σε σχέση με το κόστος μέσω Αιγαίου και Ελλάδας. Αυτή η ανάγκη δημιουργεί αντιθετικές εκτιμήσεις. Από τη μια οι ΗΠΑ θα πιέσουν, στη γνωστή λογική τους, «λύση να υπάρξει και ό,τι νά 'ναι, αρκεί να περάσει το αέριο άνετα και φθηνά». Από την άλλη όμως, αυτή την ανάγκη τους μπορεί να την εκμεταλλευτεί η πολιτική ηγεσία της Δημοκρατίας επισείοντας τον κίνδυνο τοπικής αναταραχής και αστάθειας.

Με ευχές δεν βάφονται (και τα τούρκικα) αυγά

Δεδομένων τούτων, η σημερινή πραγματικότητα φέρνει σε δυσμενέστερη θέση την ελληνοκυπριακή πλευρά απ' ό,τι το 2004. Δεν είναι κάτι καινούργιο. Στο Κυπριακό η επόμενη φορά ήταν συνήθως χειρότερη από την προηγούμενη.

Το ερώτημα επομένως είναι απλό στη διατύπωσή του, δυσκολότατο βέβαια στην πρακτική απάντησή του: συμφέρει τους Κύπριους, Έλληνες και Τούρκους η επίλυσή του μέσω ενός έντιμου και προωθητικού συμβιβασμού για την εργατική τάξη του νησιού και για τις λαϊκές τάξεις;

Το κοινό ανακοινωθέν Αναστασιάδη-Ερόγλου για την έναρξη των διαπραγματεύσεων, παρά το γεγονός ότι είναι ένα κλικ πιο πίσω από το αντίστοιχο Χριστόφια-Ταλάτ, προσιδιάζει στις γενικές αρχές που είχαν συμφωνηθεί από την εποχή Κληρίδη-Ντενκτάς. Δηλαδή για διζωνική, διακοινοτική ομοσπονδία, με μια κυριαρχία, μια ιθαγένεια, μια διεθνή προσωπικότητα.

Εμείς, η Αριστερά της Ελλάδας μπορούμε να πούμε τη γνώμη μας, να θέσουμε προβληματισμούς. Σε κάθε περίπτωση όμως μακριά από τον άμβωνα του καθοδηγητή προς τους αριστερούς της Κύπρου σείοντας το ηρωικό φωτοστέφανο της πολλαπλής, μακρόχρονης αντίστασης.

Δεδομένης αυτής της αρχής, ας προβληματιστούμε χωρίς αναθέματα, αφορισμούς ή αντεστραμμένες εικόνες, όπως αυτές που ήδη παρουσιάστηκαν και από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Με πατριωτικό οίστρο

γράφουν ότι πρέπει να αποτραπεί ο εποίκισμός, ο οποίος όμως με τη σημερινή κατάσταση ολοένα αυξάνεται και νομιμοποιείται με τους συγγενικούς δεσμούς που δημιουργούνται με τους γηγενείς. Πώς θα φύγει ο ολοένα ενισχυόμενος τούρκικος στρατός, που εκμεταλλεύεται τη σημερινή de facto διχοτόμηση. Με πόλεμο ή ευχέλαιο;

Ή μήπως να περιμένουμε καλύτερες μέρες, που οι ιμπεριαλιστές θα ηττηθούν και η Τουρκία θα κλονιστεί συθέμελα, αφήνοντας τους δικούς της «αδελφούς» στη μοίρα τους;

Η διαιώνιση της διχοτόμησης

Η σημερινή de facto διχοτόμηση θα οδηγήσει, αργά ή γρήγορα, με τη θέληση πια και των Τουρκοκύπριων, σε de jure. Το θέλουμε ως αριστεροί; Θέλουμε νομιμοποίηση της κατοχής εδαφών και περιουσιών; Θέλουμε μια διαχωριστική συνοριακή γραμμή 180 χιλιομέτρων; Αντέχουν οι Κύπριοι και στην από δω και στην από κει πλευρά αυτό; Αντέχουν τις υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες, που γνωρίζουμε πολύ καλά ποιοι τις πληρώνουν; Να υιοθετήσουμε και εμείς μια νέα «μεγάλη ιδέα»; Όσες φορές, όχι μόνο στην Ελλάδα, **η Αριστερά υποβάθμιζε το ταξικό στοιχείο, έβγαине βαθιά και για μακρύ διάστημα ηττημένη**. Γράφαμε πριν 10 χρόνια ότι καθήκον μας είναι **να μετατρέψουμε τη σύγκρουση στην Κύπρο από εθνική σε ταξική**. Στο κάτω κάτω της γραφής, οι Τουρκοκύπριοι αισθάνονται πολύ πιο κοντά με τους Ελληνοκύπριους, απ' ό,τι με τους έποικους και τους τούρκους στρατιωτικούς.

Η οικονομική κρίση που βιώνουν και οι δύο πλευρές του νησιού, μπορεί να τις φέρει πάλι κοντά για μια νέα αρχή συνύπαρξης, συντροφικότητας, δημιουργίας, κοινωνικών κατακτήσεων, που με αμοιβαίους συμβιβασμούς θα πετάξει στο καλάθι της ιστορίας το μίσος, τον πόνο, το αίμα, που καλλιέργησαν οι ακραίες δυνάμεις του νησιού.

ΑΡΧΙΖΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΔΕΘ

Στους δρόμους για την αποτροπή της οριστικής κατεδάφισης

Του Μάκη Μπαλαούρα

Το 2012 κλείνει με ύφεση 7,4%, (έναντι πρόβλεψης του Ά Μνημονίου για ανάπτυξη 1,1% και πρόβλεψης του φετεινού Προϋπολογισμού για ύφεση μόλις 2,8%). Το εκφωφαντικό αυτό ποσοστό είναι

το δεύτερο μεγαλύτερο ποσοστό παγκοσμίως. Πρώτο κράτος στη λίστα είναι το Σουδάν, που αντιμετωπίζει προβλήματα μετά την απόσχιση του νότιου τμήματός του. Και η Ελλάδα αντιμετωπίζει προβλήματα απόσχισης. Η οικονομική και πολιτική της ελίτ οδηγούν σε κοινωνική απόσχιση τη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού, οδηγώντας την σε κατάσταση ανθρωπιστικής κρίσης. Δυστυχώς, η Ελλάδα κατέχει και ένα άλλο ρεκόρ. Για πέμπτη χρονιά ύφεση! Οι προβλέψεις, μάλιστα, των ιθυνόντων(ΔΝΤ) προβλέπουν ύφεση μέχρι και το 2015, δηλαδή, για μια ολόκληρη οκταετία!

Η χώρα καταστρέφεται ολοσχερώς: οι άνθρωποι, οι περιουσίες τους, οι ελάχιστες παραγωγικές της υποδομές. Κυρίως καταστρέφεται το ανθρώπινο «κεφάλαιο», ιδίως οι νέοι άνθρωποι, οι επιστήμονες, που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν ή να χάσουν κάθε ελπίδα ζωτανής και δημιουργικής παρουσίας τους στην κοινωνία. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πενταετούς ύφεσης(2008-2012 αθροιστικά 21,2% τουΑΕΠ), που αποτελεί πρωτοφανές γεγονός ακόμα και για κράτη ολοσχερώς κατεστραμμένα από πολέμους.

Η επίσημη ανεργία καλπάζει κλείνοντας στο 24% (1.200.000 άτομα) το 2012, ενώ οι τάσεις της είναι ανοδικές, τόσο που μάλλον θα ξεπεράσει το υψηλότερο ποσοστό που έχει σημειωθεί στην Ελλάδα, το 1961, με 26%. Η Ελλάδα, επίσης, εμφανίζει το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας στην ΕΕ στους νέους με 53,8%, ξεπερνώντας την μέχρι πρότινος «πρωτοπόρα» Ισπανία!

Το δόγμα της κοινωνικής υποτίμησης

Οι νεοφιλελεύθεροι ιθύνοντες της ΕΕ απαιτούν το δόγμα της εσωτερικής υποτίμησης και οι ντόπιοι εκφραστές τους το εφαρμόζουν με συνέπεια. Το μέσο επίπεδο ζωής των Ελλήνων έχει μειωθεί κατά 50% σε σχέση με το 2008, ενώ η αγοραστική δύναμη των κατώτατων μισθών κατέρρευσε στα επίπεδα του 1978!

Η συνταγή είναι γνωστή. Τα μονεταριστικά νεοφιλελεύθερα δόγματα εφαρμόστηκαν αρχικά στη Χιλή και στη συνέχεια με παραλλαγές σε αρκετά κράτη. Όχι όμως στην Ευρώπη με το ζηλευτό, από τους πέραν του Ατλαντικού, κοινωνικό κράτος, τους αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, το αξιόλογο αν και συμπορευόμενο συνδικαλιστικό κίνημα. Τα προβλήματα της οικονομίας που δημιούργησαν τα κόμματα ΠΑΣΟΚ-ΝΔ που κυβέρνησαν, ήταν η καλύτερη ευκαιρία(λειτουργήσε και ως παράδειγμα) που τους δόθηκε για την εφαρμογή του οικονομικού, κοινωνικού τους δόγματος: η χώρα θα ερημωθεί και πάνω στα συντρίμια θα αρχίσει σιγά σιγά να αναπτύσσεται η οικονομία (!).

Με το βιοτικό επίπεδο να επιστρέφει στη δεκαετία του '60, με ασήμαντη κοινωνική προστασία, με γλίσχρες συντάξεις, χωρίς δημόσια περιουσία και παραγωγικό ιστό.

Τα νέα μέτρα των 11,88 δισ. που επεξεργάζονται οι τρεις αρχηγοί ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και το οικονομικό κυβερνητικό επιτελείο είναι συνεπή με το παραπάνω δόγμα. Ήδη οι μέσες αποδοχές από 25.470 ευρώ που ήταν το 2011 (στα επίπεδα Πορτογαλίας-Μάλτας), το 2013, σύμφωνα με το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, θα φτάσουν τα 15.000-17.000 ευρώ (στα επίπεδα της Εσθονίας, Κροατίας).

Τα νέα μέτρα αποτελειώνουν

Με τα τελευταία μέτρα λιτότητας οι νέες περικοπές των συντάξεων, εφάπαξ και κοινωνικών επιδομάτων αντιστοιχούν στο μισό περίπου του πακέτου (43%), δηλαδή 5,5 δισ. Σ' αυτά πρέπει να προστεθούν και οι μέχρι τώρα περικοπές σε μισθούς και συντάξεις την περίοδο 2010-2011 ύψους 16,2% (8% του ΑΕΠ). Η Υγεία επίσης έχει την τιμητική της. Οι μειώσεις γι' αυτήν φτάνουν τα 1,39 δισ. με τη φαρμακευτική να έχει την πρωτοκαθεδρία με 800 εκατ. Οι δαπάνες προς ΟΤΑ μειώνονται κατά 750 εκατ. Οι δαπάνες για την Παιδεία περικόπτονται κατά 400 εκατ. Τα προνοιακά επιδόματα κόβονται κατά 1 δισ., ενώ οι μισθοί κατά 1,33 δισ. Το πακέτο επίσης προβλέπει νέα φορολογική αφαίμαξη (κυρίως σε κοινωνικά ευάλωτες ομάδες και αγρότες) ύψους 500 εκατ.

Με το νέο ισχυρό φάρμακο δεν επιθυμούν το θάνατο του ασθενή. Επιδιώκουν να τον καταστήσουν παραδομένο εργάτη, μοιρολατρικό συνταξιούχο με σκυμμένο κεφάλι. Χωρίς δικαιώματα, όπως οι είλωτες. Παράδειγμα προς εφαρμογή για όλους τους Ευρωπαίους. Γι' αυτό άλλωστε και δεν έδωσαν ούτε μια στιγμή ανάσας στον Σαμαρά.

Ελπίδα ο ΣΥΡΙΖΑ

Η κοινωνία όμως έχει ήδη δημιουργήσει αγωνιστικό κεφάλαιο. Οι πρωτοφανείς διαδηλώσεις, οι συγκλονιστικές μέρες στις πλατείες, οι μαζικές και δυναμικές απεργίες αποτελούν παρακαταθήκη νέων αγώνων. Γι' αυτό το λόγο οι πιο πολλοί προσβλέπουν στον ΣΥΡΙΖΑ και έχουν απαιτήσεις απ'

αυτόν. Για να συμβάλει στη σύνθεση της πολιτικής και κινηματικής δράσης, να συμβάλει στην οργάνωση των αγώνων. Να ηγηθεί. Μετά την ανάπαυλα του Αυγούστου, ο ΣΥΡΙΖΑ καλείται σε ολική επαναφορά των ριζοσπαστικών του θέσεων για την οικονομία και την κοινωνία. Άλλωστε, όχι μόνο διανοητές και οικονομολόγοι, αλλά και πολιτικοί απ' όλο τον κόσμο δηλώνουν με έμφαση ότι το χρέος δεν βγαίνει, χρειάζεται μια βαθιά αναδιάρθρωσή του. Διαφορετικά έρχεται πολύ σύντομα η χρεοκοπία. Με τους όρους και τις προϋποθέσεις των ιθυνόντων κύκλων, που θα οδηγήσουν σε κοινωνική καταστροφή. Με την πολιτική Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, του «υποδειγματικού κρατούμενου», ούτε καν επανεξέταση ποινής δεν δέχονται.

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης από την επαναδιαπραγμάτευση πήγαν στην επιμήκυνση. Ούτε καν αυτή όμως τόλμησαν να προβάλουν στους ευρωπαίους συνομιλητές τους. Άλλωστε, μόλις πέντε μήνες πριν οι Βενιζέλος-Σαμαράς στην κυβέρνηση Παπαδήμου είχαν απορρίψει πρόταση της τρόικας (βλέπε δημοσιεύματα της «Εποχής» 24 Μαρτίου και 15 Ιουλίου 2012, καθώς και την ετήσια εαρινή Έκθεση του ΔΝΤ), με το επιχείρημα ότι θα αντιδράσουν αρνητικά οι αγορές, όταν είναι γνωστό ότι είμαστε έξω απ' αυτές!

Μια άλλη ΔΕΘ

Τα διαπραγματευτικά όπλα μιας κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ παραμένουν ακόμα πολύ ισχυρά. Η απειλή κατάργησης των Μνημονίων είναι όχι απλώς ένα μπαζούκας, αλλά ένα πυρηνικό όπλο. Η άρνηση ικανοποίησης των ελληνικών ριζοσπαστικών αιτημάτων θα οδηγήσει σε παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό τσουνάμι. Υπερβολές; Αν αναγνώσουμε τις θέσεις αξιωματούχων των ΗΠΑ ή της Κίνας, αναδεικνύεται ανάγλυφα ο κίνδυνος αυτός. Μόλις προχθές η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO), ένας οργανισμός όπως ο ΟΗΕ για τα εργασιακά, προειδοποίησε για τις δραματικές συνέπειες της εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Η ανεργία θα ανέβαινε 3 μονάδες στις 17 χώρες, ενώ στη Γερμανία από το σημερινό 6,4% θα εκτιναζόταν στο 11,3%. Ταυτόχρονα η ILO υπογραμμίζει τις συνέπειες στις υπερχρεωμένες όπως η Ισπανία, που η ανεργία θα φτάσει στο 37% !

Προφανώς η επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι η δραχμή. Έχει όμως ταυτόχρονα προειδοποιήσει ότι δεν θα ανεχθεί καταστροφή της κοινωνίας για το ευρώ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί παρά ξαναζεστάνει την ελπίδα του λαού. Η πολιτική και ιδίως η κινηματική σύγκρουση ξεκινά σε αναβαθμισμένο επίπεδο. Η διαδήλωση του ερχόμενου Σαββάτου αποκτά ιδιαίτερη σημασία για τον ΣΥΡΙΖΑ. Η παρουσία των τομεαρχών και πλήθους βουλευτών και η συνάντησή τους με κοινωνικούς φορείς και εργασιακούς χώρους και η διαφορετική-ριζοσπαστική επίσκεψη του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, του Αλ. Τσίπρα και στη διαδήλωση και στην ομιλία του το Σάββατο 15 Σεπτέμβρη, σε τελείως διαφορετικό πλαίσιο από τα μέχρι πρότινος καθιερωμένα, θα ανοίξουν δυναμικά το νέο αγωνιστικό κεφάλαιο.

Φραουλοπαραγωγοί χρησιμοποιούν ακόμα και 14χρονα

— Συνέντευξη Μάκη Μπαλαούρα στις ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ του IONION FM στον Μάκη Νοδάρο

***ΜΑΚΗΣ ΝΟΔΑΡΟΣ:** Να' μαστε λοιπόν πάλι μαζί στο Ionion FM, Μάκης Νοδάρος στο μικρόφωνο. Σήμερα, κυρίες και κύριοι, η εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ έχει μία αποκάλυψη βόμβα για το φραουλοκράτος της Νέας Μανωλάδας. Αναφέρει ότι ανάμεσα στους εργάτες αλλοδαπούς υπάρχουν και 14χρονα παιδιά. Και δεν τα λέει, βέβαια, αυτά η εφημερίδα. Τα λένε τα μέλη της Διεθνούς Αμνηστίας, επιχειρώντας να κάνουν έρευνα και αυτοψία στο χώρο του αιματηρού συμβάντος. Δύο 14χρονα παιδιά, λοιπόν, μεταξύ των εργατών γης, μεταξύ αυτών που προσφέρουν φτηνά εργατικά χέρια στους τσιφλικάδες της περιοχής. Και για όλα αυτά, βέβαια, όπως λένε οι αρμόδιοι δεν γνώριζαν τίποτα, μιλάνε όλοι για μεμονωμένα περιστατικά και δεν αναλαμβάνει κανένας τις ευθύνες του. Μέχρι και ο κύριος Δένδιας που ήρθε προχθές στην περιοχή δεν πήγε στον καταυλισμό που έγιναν τα γεγονότα. Πήγε σε έναν άλλο, οργανωμένο καταυλισμό, εκεί τον πήγαν οι τοπικοί παράγοντες και οι αρμόδιοι της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ηλείας για να δείξουν τι καλά και τι ωραία περνούν οι αλλοδαποί εργάτες μέσα στα container. Ήταν ο πιο οργανωμένος ο καταυλισμός εκεί που πήγε ο κύριος Δένδιας. Ο οποίος στο twitter μετά έλεγε ότι, πήγα, λέει, στον καταυλισμό και μίλησα με τους εργάτες, εκεί που έγινε η επίθεση. Πράγμα το οποίο είναι ψέμα γιατί εμείς τον συνοδεύσαμε από την πρώτη στιγμή που βρέθηκε στην Ηλεία μέχρι την ώρα που έφυγε.

***Λοιπόν, να καλημερίσουμε στο σημείο αυτό τον υποψήφιο βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στην Ηλεία, τον κύριο Μάκη Μπαλαούρα. Καλημέρα σας, κύριε Μπαλαούρα**

-Καλημέρα σας.

***Και θα θέλαμε να μάθουμε από σας, εσείς μένετε για αρκετό καιρό, τελευταία, στην Αθήνα και θα θέλαμε να μάθουμε πως εισέπραξε η Αθήνα και γενικότερα ο κόσμος τα όσα διαδραματίστηκαν τις τελευταίες μέρες στο φραουλοκράτος της Μανωλάδας. Πως πέρασε, δηλαδή, στον κόσμο αυτή η ιστορία και θα θέλαμε και την άποψή σας και την άποψη του κόμματός σας, βέβαια, για όλα αυτά τα περιέργα που συνέβησαν εκεί.**

-Κατ' αρχάς μία παρατήρηση σ' αυτά που λέγατε προηγουμένως. Πια δεν «πρέπει» σε εισαγωγικά η λέξη να μας εκπλήσσει το ότι υπάρχουν 14χρονα παιδιά. Είναι η λογική συνέπεια αυτού του σκλαβοπάζαρου. Ο αμερικάνικος νότος βρίθει από τέτοιες ιστορίες, από τον μπαρμπα – θωμά μέχρι τον Τζέιμς. Έχουμε λοιπόν μία κατάληξη σε μια πορεία με 14χρονα, ίσως και πιο κάτω στην ηλικία. Δεύτερον, ότι αυτό που είπατε για την Αθήνα, έχω ιδία εμπειρία η οποία έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Ότι **στη λαϊκή των Εξαρχείων το Σάββατο το μεσημέρι, όλοι οι φραουλοπωλητές, είχαν πάψει να διαφημίζουν φράουλα Μανωλάδος. Προς το μεσημέρι αργά ένας τόλμησε και φώναξε, φράουλα Μανωλάδας.** Του κάνανε παρατήρηση οι αγοραστές, οι κάτοικοι της περιοχής εκεί, ότι είναι ποτισμένη με αίμα. Αυτός λέει ότι ποτισμένο με αίμα θα είναι το δικό σας χρώμα από σας, γιατί εγώ είμαι Χρυσή Αυγή. Έγινε φασαρία, τελικά του πετάξανε τα τελάρα με τις φράουλες επάνω του και το έβαλε στα πόδια. Ήρθε και ο υπεύθυνος της λαϊκής αγοράς και κατέγραψε το γεγονός προκειμένου να αποβληθεί από τους πωλητές της λαϊκής.

***Έγινε αυτό το σοβαρό περιστατικό;**

-Έγινε αυτό που ήταν αυθόρμητο από απλούς ανθρώπους που ψώνιζαν εκείνη την ώρα. Τώρα, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ σαφής και παλιά και τώρα. Νομίζουμε ότι αυτό το καθεστώς πρέπει να εκλείψει, πρέπει να συντριφτεί και πρέπει οι άνθρωποι που δεν έχουν στον θεό μοίρα, να βρουν την απαραίτητη νομική και πολιτική, θα έλεγα, προστασία, έτσι ώστε η όποια εργασιακή τους σχέση να έχει τα δικαιώματα που απαιτούνται και να έχουν και ανθρώπινες συνθήκες.

***Μιλούσα χθες με τα μέλη από τη Διεθνή Αμνηστία που επισκέφτηκαν την περιοχή, κύριε Μπαλαούρα, και μου έλεγαν ότι πρέπει να το γράψεις και το γράφω σήμερα στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ότι, πρέπει να κάνουμε έκκληση στην πολιτεία και στις αρμόδιες αρχές ότι αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να προστατευθούν. Υπάρχουν πάρα πολλοί οι οποίοι τους απειλούν. Υπάρχει ένα κλίμα τρομοκρατίας γενικά στην περιοχή και μου έλεγαν ότι αυτοί οι άνθρωποι γυρίζουν τραυματισμένοι από τα νοσοκομεία, γεμάτοι σκάγια και πηγαίνουν ξανά στα παραπήγματα και δεν έχουν κάποιον να τους προστατεύσει.**

-Είναι προφανές να γίνονται, κύριε Νοδάρο, αυτά τα πράγματα. Είναι προφανές. Από τη στιγμή που η οργανωμένη πολιτεία δεν θέλει, δεν μπορεί, ίσως στην καλύτερη περίπτωση, εγώ νομίζω ότι δεν θέλει. Διότι υπάρχει μια λογική συνέπεια όλων αυτών των πραγμάτων. Ο Δένδιας και η κυβέρνηση πήρανε θέση όταν το θέμα πήρε διεθνείς διαστάσεις. Όταν έβγαине ο Guardian, όταν έβγαιναν οι γαλλικές εφημερίδες, όταν έβγαине η Liberation...

***Και το CNN. Και στο CNN είδηση έγινε.**

-Βγήκαν μεγάλα αμερικάνικα κανάλια. Τότε η κυβέρνηση βγήκε. Μου θυμίζει το 2008. Εσύ προσωπικά είχες φάει ξύλο, είχες κυνηγηθεί. Όπως και άλλοι δημοσιογράφοι. Τι έγινε τότε; Ποια ήταν τα καθήκοντα μιας ευνομούμενης πολιτείας να παρέμβει; Κανένα. Τι έγινε; Όταν έγινε ο σάλος, πήγανε εκεί, κατέγραψαν το ζήτημα και εξαφανίστηκαν. Εδώ πρόκειται περί μαφίας.

***Και ο κύριος Δένδιας έκανε και το εξής απαράδεκτο. Ότι κατέβηκε στη Βάρδα, πήγε στη Μανωλάδα σε έναν καταυλισμό εργατών οι οποίοι μένουν μέσα σε container και προσπέρασε τον καταυλισμό με τα παραπήγματα τα άθλια εκεί. Δηλαδή, δεν πήγε καν να μιλήσει με αυτούς τους ανθρώπους που δέχθηκαν την επίθεση. Δεν καταδέχθηκε. Μάλλον δεν καταδέχθηκε ή τον πήγαν εκεί οι τοπικοί παράγοντες και η αστυνομία.**

-Είναι προφανή αυτά τα πράγματα. Για να πω ένα παράδειγμα. Άκουγα, ας πούμε, για την Επιθεώρηση Εργασίας. Η Επιθεώρηση Εργασίας ιδιαίτερα στον Νομό Ηλείας έχει διαλυθεί.

***Μα κοιτάζουν να την καταργήσουν. Είναι υπό κατάργηση.**

-Την έχουν διαλύσει, επί της ουσίας και θέλουν να την καταργήσουν. Και είναι άνθρωποι οι οποίοι με δικά τους έξοδα, παίρνανε το αυτοκίνητό τους, με δικιά τους βενζίνη, αντιμετωπίζοντας απειλές, αντιμετωπίζοντας προπηλακισμούς, κάνανε άριστα τη δουλειά τους. Που να πρωτοπάνε; Όσοι και καλοί να βρίσκονται να δουλέψουν για την κοινωνία. Δεν μπορούν να δουλέψουν. Οπότε το πρόβλημα είναι βαθύ και δεν είναι μεμονωμένο, κύριε Νοδάρο. Θα κάνω μία υπόθεση. Ας υποθέσουμε ότι ο παραγωγός αυτός ήταν ένα μεμονωμένο άσχημο περιστατικό. Ερώτηση. Η τοπική κοινωνία αντέδρασε ποτέ; Ερώτηση δεύτερη. Οι άλλοι φραουλοπαραγωγοί αντέδρασαν ποτέ; Είπανε, ακόμα, αν θέλεις, κύριε Νοδάρε, από άποψη ανταγωνισμού, που τόσο σερβίρεται από τα κυβερνητικά και τα τρικανά στελέχη, όταν ο άλλος έχει τόσο ακραία εκμετάλλευση των δούλων, των σύγχρονων δούλων, οι άλλοι που είναι οι καλοί, γιατί δεν ξεσηκώνονται; Και να πουν δεν μας συμφέρει. Ο άλλος έχει κόστος το ¼ από μας. Γιατί δεν το κάνουν;

Δεν αντρίδα η τοπική κοινωνία, ούτε οι άλλοι φραουλοπαραγωγοί

***Ναι, έτσι είναι. Οι 200 δικογραφίες που υπάρχουν, κύριε Μπαλαούρα, τα 4 τελευταία χρόνια που έχουν σχηματιστεί από την Εισαγγελία της Αμαλιάδας, δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος. Και δείχνουν ότι δεν μιλάμε για μεμονωμένα περιστατικά. Τα γεγονότα του 2008 για να μη λέω τα ίδια πράγματα, δείχνουν ακριβώς το ίδιο πράγμα.**

-Μα, είναι προφανή τα πράγματα.

***Η έρευνα της υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων το 2006 η οποία μιλάει για εγκληματική οργάνωση, έχουν ασκηθεί και ποινικές διώξεις, δεν έχει γίνει το δικαστήριο ακόμα και έχουμε 2013. Έχουν περάσει 7 χρόνια. Δείχνουν ακριβώς τα ίδια πράγματα.**

-Κύριε Νοδάρο, εγώ σας είπα ένα επιχείρημα. Ας πούμε ότι τα υπόλοιπα είναι των αριστερών, των κακών, των περίεργων κλπ. Ένα επιχείρημα στη λογική των καπιταλιστών. Αυτών που παράγουν υπεραξία, βγάζοντας απ'τους φτωχοδιαβόλους, ότι μπορούν να τους ξεζουμίσουν. Και λέω, είναι μεμονωμένο περιστατικό λοιπόν η εταιρία αυτή; Ωραία. Οι άλλοι, για λόγους ανταγωνισμού, γιατί δεν αντιδρούν;

***Έχουν ευθύνες, κύριε Μπαλαούρα, οι τοπικοί παράγοντες; Έχει ευθύνες ο Δήμος Ανδραβίδας, Κυλλήνης, για παράδειγμα, στο συγκεκριμένο θέμα; Έχει ευθύνες η περιφερειακή διοίκηση, ο κύριος Καφίρας;**

-Νομίζω ότι όλο το πλαίσιο μας οργανωμένης πολιτείας, που δεν είναι στην προκειμένη περίπτωση ή μάλλον είναι οργανωμένη αλλά όχι για τα συμφέροντα αυτών των ανθρώπων, έχουν τεράστιες ευθύνες. Διότι δεν μπορεί να καλύπτεται η ιστορία αυτή. Η ιστορία αυτή δεν είναι χθεσινή. Δεν έσκασε σαν κεραυνός. Η ιστορία αυτή είναι παλιά. Απ' το 2008 τουλάχιστον. Και το ξέρουμε όλοι.

***Μας ήρθε και μια καταγγελία τώρα από το ΣΥΡΙΖΑ, Οργάνωση Κάμπου, λέει, κατά του κυρίου Αρβανίτη, κατά της δημοτικής αρχής, μάλλον, του Δήμου Ανδραβίδας – Κυλλήνης, λέει ότι το βράδυ που συνεδρίαζε το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Ανδραβίδας – Κυλλήνης για το θέμα αυτό, στη συνεδρίαση παραβρέθηκε ο Δημήτρης Μαυράκης, μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής Ηλείας και συντονιστής της Γραμματείας της Οργάνωσης ΣΥΡΙΖΑ Κάμπου ο οποίος ζήτησε το λόγο για παρέμβαση εκ μέρους της Οργάνωσης ΣΥΡΙΖΑ. Με τη μέθοδο της κωλυσιεργίας δεν του δόθηκε ο λόγος και ο σύντροφος αποχώρησε. Η Οργάνωση ΣΥΡΙΖΑ Κάμπου Ηλείας καταγγέλει στο δημοκρατικό λαό της περιοχής την απαράδεκτη και αντιδημοκρατική στάση της δημοτικής αρχής Ανδραβίδας – Κυλλήνης.**

-Τελικά, ούτε αυτό μας εκπλήσσει. Ο σύντροφος Μαυράκης γιατί να πάρει το λόγο απ' αυτούς που θα τους χάλαγε τη σούπα και την αγαλλίαση που νοιώθουν ότι μπορούν να σκεπάσουν ξανά τα προβλήματα; Είναι ένας κακός κι αυτός, ο οποίος πρέπει να φιμωθεί. Όπως πρέπει να φιμωθούν και οι πολίτες που παρατηρούν σωστά, οι δημοσιογράφοι που κάνουν καλά τη δουλειά τους, οι πολιτικοί που ανοίγουν το στόμα τους και λένε τα πράγματα όπως πρέπει να τα πούνε. Λοιπόν, επομένως, γιατί να πάρει ο κάθε Μαυράκης το λόγο και να τους χαλάσει αυτή την ωραία ατμόσφαιρα που είναι φαρισαϊκή σε τελευταία ανάλυση.

***Κύριε Μπαλαούρα, σας ευχαριστώ πολύ.**

-Πάντως, το πρόβλημα για μας, για τον ΣΥΡΙΖΑ και βεβαίως πρέπει να σας πω ότι είναι κεντρική γραμμή, να το αποσαφηνίσουμε αυτό. Δεν είναι προσωπική μου θέση. Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ αυστηρή και με αφορμή αυτό το γεγονός, θα πιέσει πάρα πολύ, με όλες τις δυνατότητες που έχει και νομικές και στη Βουλή και κινηματικές, για να μπει ένα φρένο σ' αυτή την άγρια, την απάνθρωπη εκμετάλλευση που μας παραπέμπει στα νησιά Μπαρμπέϊντος και στην Κίνα την εποχή των Εγγλέζων κατακτητών και στον αμερικάνικο νότο.

***Μάλιστα, κύριε Μπαλαούρα, σας ευχαριστώ πολύ για τα όσα σημαντικά μας είπατε. Ευχαριστώ. Καλό μεσημέρι.**

-Να' στε καλά. Ευχαριστώ κι εγώ.

Σε απόλυτη φτώχεια οι μισοί Έλληνες

Του Μάκη Μπαλαούρα

Πρόσφατα (2/11/12) δημοσιεύτηκε από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΛΣΤΑΤ) η Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των νοικοκυριών για το 2011, με βάση τα εισοδήματα του 2010.

Αρκετοί αναλυτές αναφέρθηκαν στα πιο πρόσφατα δημοσιευθέντα από τους επίσημους φορείς (ΕΛΣΤΑΤ, Eurostat) στοιχεία της έρευνας του 2011, η οποία συγκέντρωσε και ανέλυσε τα εισοδήματα του 2010. Ορθή η ανάλυση επιστημόνων, οι οποίοι προτίμησαν να περιοριστούν στα επίσημα διαθέσιμα

δεδομένα. Σε κανονικές περιόδους η υστέρηση των δύο χρόνων (2011-2012) δε θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στα αναλυτικά αποτελέσματα και συμπεράσματα.

Σε περίοδο κρίσης όμως, σαν αυτή που περνάει η Ελλάδα ο κοινωνικός, όπως και ο πολιτικός, χρόνος τρέχει με ασύλληπτη ταχύτητα.

Ήδη ο ψηφισθείς Προϋπολογισμός για το 2013, όσον αφορά μισθούς και συντάξεις, καθώς και το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) 2013 -16, που πρόσφατα έγινε νόμος του κράτους, παραθέτουν σημαντικά στοιχεία για την εξαγωγή συμπερασμάτων, παρά το γεγονός ότι οι (κρατικές) προβλέψεις πάντα πέφτουν έξω, με πρόθεση τον εξωραϊσμό του ζοφερού άμεσου μέλλοντος, παραπλανώντας για την πραγματική επίπτωση της κρίσης στην κοινωνία.

Έτσι, έστω και με βάση τις συντηρητικές εκτιμήσεις του κράτους προκύπτουν νέα, συγκλονιστικά στοιχεία.

Το εφιαλτικό έτος 2013

Η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος το 2010 (κατά -12,2%) είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της σχετικής φτώχειας κατά 1,3% (από 20,1% το 2009 σε 21,4% το 2010) και της απόλυτης φτώχειας κατά 6,9% (από 16% το 2009 σε 22,9% το 2010). Είναι απόλυτα λογικό να υποθέσει κανείς ότι ανάλογες μεταβολές των δεικτών φτώχειας θα καταγραφούν και λόγω των μειώσεων του διαθέσιμου εισοδήματος στα επόμενα έτη 2011 (κατά -8,1%), 2012 (κατά -12,6%) και 2013 (κατά -11,4%, εκτιμήσεις Προϋπολογισμού 2013 και ΜΠΔΣ 2013-16). Ουσιαστικά, πρόκειται για αναλογική εφαρμογή και στα επόμενα έτη όσων καταγράφηκαν στο πρώτο έτος της κρίσης (2010).

Οι εκτιμήσεις του Πίνακα, βασισμένες στις επίσημες προβλέψεις δείχνουν ότι το 2013 το 41,1% του πληθυσμού θα βρίσκεται σε απόλυτη φτώχεια, δηλαδή κάτω από την γραμμή της φτώχειας όπως αυτή είχε ορισθεί για το έτος 2005.

Παρατηρούμε ότι, μέσα σε ένα μόλις έτος στην περίοδο της τρέχουσας κρίσης (το 2010) είχαμε αύξηση της φτώχειας σε απόλυτους όρους κατά 6,9 ποσοστιαίες μονάδες ή κατά 43,1%.

Η δραματική εκτίναξη του ποσοστού ανεργίας (από 7,2% το β' και το γ' τρίμηνο του 2008 σε 25,4% τον Αύγουστο του 2012) είναι προφανές ότι συνετέλεσε σημαντικά στην αύξηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού στην περίοδο της κρίσης.

Εισοδήματα	Μεταβολή Διαθέσιμου εισοδήματος ανά νοικοκυριό	Σχετική φτώχεια	Απόλυτη φτώχεια (κατώφλι 2005)**
2009	24.224€	20,1%	16,0%
2010	21.590€ (-12,2%)	21,4%	22,9%
2011*	(-8,1%)	22,3%	27,5%
2012*	(-12,6%)	23,6%	34,6%
2013*	(-11,4%)	24,8%	41,1%

* Εκτιμήσεις. Στοιχεία αποδοχών από την Έκθεση του Προϋπολογισμού 2013 για μισθούς και συντάξεις και του ΜΠΔΣ 2013-2016 (κυκλοφόρησε στις 31 Οκτωβρίου).

** Δείκτες φτώχειας σε απόλυτους όρους δηλαδή όταν το κατώφλι της φτώχειας παραμένει διαχρονικά σταθερό σε όρους πραγματικής αγοραστικής δύναμης. Ειδικότερα, το ποσοστό φτώχειας για κάθε έτος υπολογιζόμενο με το κατώφλι φτώχειας του έτους 2005 (60% του διάμεσου εισοδήματος του 2005 εκφρασμένου σε τιμές του κάθε επιμέρους έτους με βάση τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών καταναλωτή).

• **Συμπέρασμα:** Είναι αδιανόητο στην εποχή μας να βρίσκουμε ότι η απόλυτη φτώχεια εκτιμάται για το 2013 στο 41,1% του πληθυσμού. Θα ήταν χρήσιμο αν μπορούσαμε να βρούμε στοιχεία μιας χρονολογικής σειράς αρχίζοντας από το 1941, έτος της ναζιστικής και φασιστικής κατοχής, για να εξάγουμε πρόσθετα χρήσιμα συμπεράσματα. Σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον μετά τον εμφύλιο τα στοιχεία

δείχνουν δυστυχώς τη σημερινή πρωτοφανή κοινωνική καταστροφή που προκλήθηκε από τις πολιτικές των μνημονίων που επέβαλαν η τρόικα και οι κυβερνήσεις της.

>>Παραπομπές Οικονομικά στοιχεία επεξεργασία από την ΕΛΣΤΑΤ:

- Απόλυτη Φτώχεια: 41,1 %.
- Ύφεση: 25% για τη μέχρι τώρα περίοδο των Μνημονίων, με εκτίμηση για ύφεση το 2013 γύρω στο 7%.
- Ανεργία: 25,4%, με εκτίμηση του ΙΝΕ ΓΣΣΕ για το 2013 πάνω από το 32%!
- Ανεργία των νέων: 15-24 ετών 55% (Αύγουστος 2012)
- Ανεργία των νέων γυναικών: 15-24 ετών πάνω από 65%! (Αύγουστος 2012)

Οι παραπάνω εκτιμήσεις, σε ένα-δύο χρόνια θα φαίνονται λίαν συντηρητικές, δεδομένης της εκτίναξης των ανέργων που είναι ομάδα υψηλού κινδύνου φτώχειας και ως εκ τούτου της στέρησης βασικών αγαθών και υπηρεσιών. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η φτώχεια πνίγει πλέον τους νέους άνεργους, αλλά και τους (ελάχιστους) εργαζόμενους που αμείβονται με τους νέους κατώτατους μισθούς και σε συνθήκες με ευέλικτες μορφές απασχόλησης.

Από την ΕΠΟΧΗ

Μια πολιτική που δημιουργεί ανέργους και τους πετά στον Καιάδα...

Του Μάκη Μπαλαούρα*

Ένα ακόμη σκληρό έτος για τους εργαζόμενους, συνταξιούχους και μικρομεσαίους θα είναι το 2013. Στη μέχρι τώρα καταγραμμένη ύφεση θα προστεθεί κι αυτή του 2013, που μπορεί να κυμανθεί ξανά στα γνωστά προηγούμενα εφιαλτικά επίπεδα, που με συντηρητικές εκτιμήσεις θα ξεπεράσει το 4,5% και ενδεχομένως να φτάσει το 6%(!). Σωρευτικά ξεπερνά το 25%, επίδοση πρωτοφανής παγκοσμίως σε καιρό ειρήνης.

Οι συνέπειές της είναι καταστροφικές. Η πιο έντονη κοινωνική επίπτωση είναι η ανεργία η οποία πιθανόν να ξεπεράσει το 29% το 2013 και το 31,5% το 2014. Δηλαδή, η καταγραμμένη ανεργία, που ξεκίνησε το 2008 με 300.000 ανέργους (7,5%), φτάνει το 2012 στους 1.345.715 συνανθρώπους μας,

και προβλέπεται να ξεπεράσει το 1,5 εκατομμύριο το 2013. Οι νέοι-νέες ξεπερνούν τις 400.000. Αριθμοί εφιαλτικοί. Χάνονται οι άνθρωποι, χάνονται δύο ολόκληρες γενιές. Αν δεν υπάρξει ανατροπή της συνεχιζόμενης πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης τροϊκανών και κυβερνήσεων δεν υπάρχει προοπτική. Στην καλύτερη περίπτωση, κάποιου είδους ανάπτυξη θα αρχίσει, εντός του 2014. Άλλωστε, η ύφεση –γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς– κάποια στιγμή φτάνει στα όρια της.

Άνεργη ανάπτυξη

Η περιορισμένη ανάπτυξη, ακόμα και στην περίπτωση που εξελιχθεί δυναμικότερα τα επόμενα έτη, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορεί να απορροφήσει παρά πολύ μικρό μέρος της ανεργίας. Σύμφωνα με υπολογισμούς επιστημονικών φορέων για τη δημιουργία 50.000 θέσεων εργασίας, απαιτείται αύξηση του ΑΕΠ μεταξύ 3,5%-4% ετησίως. Ακόμα και αν πετύχει η ελληνική οικονομία τέτοιους ρυθμούς ανάπτυξης, μέχρι το 2020 που υποτίθεται είναι το έτος στόχος ανάρρωσης της οικονομίας, πράγμα εξαιρετικά αμφίβολο, είναι φανερό με την απλή αριθμητική, ότι δεν μπορεί να απορροφηθεί παρά ένα ελάχιστο μέρος του 1,5 εκατομμυρίων ανέργων που θα καταγραφούν το 2013. Μιλάμε για το φαινόμενο που ονομάστηκε διεθνώς «άνεργη ανάπτυξη».

Μέχρι την ανατροπή της καταστροφικής πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης, αλλά και μετά απ' αυτήν είναι προφανές ότι δεν μπορεί να απορροφηθεί βραχυπρόθεσμα η τεράστια ανεργία, ακόμα και με κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, . θα χρειαστούν ρυθμοί ανάπτυξης 7%-8% του ΑΕΠ ετησίως και προπαντός μια πολιτική που θα έχει ως κύριο στόχο την αύξηση της απασχόλησης.

Μέχρι τότε, και από τότε, τι; Ας δούμε την ανεπάρκεια, την ανικανότητα ή ακόμα, την αδιαφορία της κυβέρνησης.

Ανακούφιση των ανέργων. Τι είναι αυτό;

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάθεσε ερώτηση για «την αδιαφορία της κυβέρνησης να υλοποιήσει ακόμη και «προγράμματα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση» για την υποστήριξη και ανακούφιση των ανέργων (επιδόματα, αναζήτηση εργασίας, κινητικότητα, κατάρτιση, καθώς και επιχειρηματικότητα κ.τ.λ) Πιο συγκεκριμένα το Ταμείο στηρίζει, έως και 24 μήνες, εργαζόμενους, ιδιαίτερα των πιο ευάλωτων και ανειδίκευτων που απολύονται λόγω διαρθρωτικών αλλαγών εξαιτίας των επιπτώσεων του παγκόσμιου εμπορίου.

Το πρόγραμμα αφορά εργαζόμενους που έχουν χάσει την εργασία τους στο πλαίσιο της απόλυσης τουλάχιστον 500 ατόμων από μια επιχείρηση ή απόλυση 500 ατόμων στον ίδιο τομέα σε μια συγκεκριμένη περιοχή ή σε δύο συνορεύουσες περιοχές.

Η ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε μόνο μια αίτηση που αφορούσε τη στήριξη των 642 απολυθέντων από την Aldi, αφού προηγήθηκε η παρέμβαση του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Χουντή. Για καμία άλλη περίπτωση όμως δεν υπέβαλλε αίτηση, όπως π.χ. για τα Κλωστοϋφαντουργεία Νάουσας, τα Κλωστήρια Πρέβεζας, τα Φωσφορικά Λιπάσματα, την ΕΒ Ζάχαρης, την ΟΤΤΟ Έβρου και δεκάδες άλλες περιπτώσεις. Πολύ περισσότερο δεν ασχολήθηκε ούτε για τους αγρότες, ούτε για τους αυτοαπασχολούμενους. Φυσικά δεν διεκδίκησε και τη διεύρυνση της ένταξης στο πρόγραμμα μικρότερων επιχειρήσεων!

Θέλουν τον ΟΑΕΔ κουτσό άλογο

Στην Ελλάδα ο φορέας παροχής επιδομάτων – βοηθημάτων ανεργίας είναι ο ΟΑΕΔ, που τα κεφάλαιά του προέρχονται από εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών. Κατάκτηση που επιτεύχθηκε μετά από σκληρούς αγώνες με τους εργοδότες, αλλά και με το κράτος. Παρά ταύτα οι κυβερνήσεις, πέραν των μόνιμων αναλήψεων των κεφαλαίων του ΟΑΕΔ, κάνουν και μεγάλες, κατά καιρούς, «βουτιές» σ' αυτά. Υπάρχουν όμως και «έμμεσες λεηλασίες». Για παράδειγμα, σήμερα το ΙΚΑ χρωστά στον ΟΑΕΔ 7 δισ. ευρώ, κεφάλαια που εισπράττει για λογαριασμό του ΟΑΕΔ αλλά δεν τα καταβάλλει σ' αυτόν. Σύμφωνα με εκτίμηση του προέδρου του ΟΑΕΔ κ. Ηλ. Κικίλια («Βήμα» 20/1/13) αν δεν υπήρχε ο οργανισμός και τα 71 προγράμματα που έχει εφαρμόσει τα 3 τελευταία χρόνια, έστω και με μπλοκαρισμένα τα γρανάζια του από τις κυβερνήσεις, η στατιστική ανεργία θα έφτανε σήμερα στο 33%. Όμως από τους στατιστικά 1.350.000 ανέργους, οι εγγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ που αναζητούν εργασία είναι 790.000, όπου το 75% αυτών είναι πάνω από 30 ετών. Απ' αυτούς που καλύπτουν τις προϋποθέσεις, επίδομα ανεργίας παίρνουν μόνο 215.000, δηλαδή μόλις το 16% των συνολικά ανέργων!

Στην τεράστια στρατιά των ανέργων, δεν είναι εμφανές ότι ένα μεγάλο μέρος αυτών, περίπου 400.000 οικογένειες δηλαδή πάνω από 1.300.000 άτομα (υπολογίζοντας και τα παιδιά) δεν έχουν κανέναν εργαζόμενο! Γι' αυτό το μέρος των ανέργων θα πρέπει να υπάρξει συγκεκριμένη μεταχείριση από την κυβέρνηση και τον ΟΑΕΔ προκειμένου ένα μεγάλο μέρος των παροχών, και ιδιαίτερα των προγραμμάτων, να στραφεί προς τα εκεί. Όμως στην Ελλάδα ισχύει το ασφαλιστικό επίδομα ανεργίας και όχι το προνοιακό επίδομα, όπως γίνεται σ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες, με αποτέλεσμα να εγκαταλείπονται στη μοίρα τους. Αλλά και το ισχύον επίδομα ανεργίας, κατά μέσο όρο διαρκεί 7-8 μήνες, ενώ μετά από 12 μήνες σταματάει τελείως.

Στις χειρότερες χώρες η Ελλάδα

Έτσι δεν απορεί κανείς γιατί η χώρα μας ήταν, και μάλιστα πριν τη κρίση, τρίτη με τη χειρότερη κάλυψη των ανέργων σε ύψος και διάρκεια μεταξύ των 28 κρατών του ΟΟΣΑ. Να προσθέσω, επίσης, ότι δεν προβλέπεται καμιά ιδιαίτερη ποινή για τον εργοδότη που απολύει εικονικά τον εργαζόμενο ώστε να τον απασχολήσει στη συνέχεια ανασφάλιστο μέχρι την εξάντληση του επιδόματος ανεργίας και φυσικά με πολύ μικρότερο κόστος. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, παρέχεται το 70% του μισθού, ενώ το διάστημα εξαρτάται από τα χρόνια ασφάλισής του, και φθάνει μέχρι και τα 6 χρόνια για ανέργους μεγάλης ηλικίας. Η ανικανότητα των κυβερνήσεων ερμηνεύει και τη μη διεκδίκηση προγραμμάτων, όπως αυτό του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής που περιγράψαμε στην αρχή, ή την επικαιροποίηση προγραμμάτων που δεν έχουν απορροφηθεί. Τα υπουργεία, σημειωτέον, που όφειλαν να εμπλακούν στην υποβολή και αξιοποίηση προγραμμάτων δεν είναι μόνο τα κεντρικά οικονομικά υπουργεία αλλά και το Παιδείας ή το Αγροτικής Ανάπτυξης με προσανατολισμό π.χ. το συντονισμό στήριξης της πρωτογενούς παραγωγής, με κατάρτιση σε νέες καλλιέργειες, με την αξιοποίηση των σχετικών ΑΕΙ-ΤΕΙ για τον προσανατολισμό και την υποστήριξη των χιλιάδων νέων που επιστρέφουν στον τόπο καταγωγής τους.

Μερικά από τα προγράμματα που έχει υλοποιήσει ο ΟΑΕΔ δημιουργούν προβληματισμό και εξαιτίας της μέχρι τώρα συμπεριφοράς των ελληνικών επιχειρήσεων. Πιο συγκεκριμένα έχει εφαρμόσει πρόγραμμα επιδότησης της εργοδοτικής εισφοράς για 12 μήνες για τους μισούς εργαζόμενους, με την προϋπόθεση να μη γίνουν απολύσεις για 18 μήνες, με αποτέλεσμα τη διατήρηση 350.000 θέσεων εργασίας. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες η προσπάθεια ανάσχεσης των απολύσεων λόγω της κρίσης δεν γίνεται με αποσπασματικά προγράμματα αλλά με θεσμικές ρυθμίσεις σύμφωνα με τις οποίες αν μια επιχείρηση έχει διαπιστωμένες ανάγκες για μείωση του κόστους εργασίας, διαμέσου της μείωσης του χρόνου απασχόλησης, ο περισσευούμενος χρόνος αξιοποιείται σε προγράμματα κατάρτισης, καταβάλλοντας ο αντίστοιχος ΟΑΕΔ το 25% του μισθού. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, αφενός την επανακατάρτιση και αφετέρου η μείωση του μισθού δεν θα είναι π.χ. 50%, αλλά 25%.

Το πιο ενδιαφέρον είναι το πρόγραμμα δημιουργίας προσωρινών θέσεων εργασίας από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα ως «προσωρινού εργοδότη ύστατης προσφυγής» (Ηλ. Κικίλιας, «Το Βήμα»). Στελέχη του ΟΑΕΔ ανέφεραν χαρακτηριστικά ως παραδείγματα εφαρμοζόμενης κείνισιανής πολιτικής, προγράμματα αυτεπιστασίας των Δήμων, προσλαμβάνοντας για τα συγκεκριμένα έργα από πίνακα που έχει ήδη καταρτίσει ο ΟΑΕΔ μαζί με το ΑΣΕΠ, και ο οποίος μπορεί να επικεντρωθεί σε ανέργους από οικογένειες χωρίς κανένα εργαζόμενο με οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια. Είναι προφανές ότι οι παραπάνω προτάσεις του ΟΑΕΔ δεν θεραπεύουν την ανεργία, ανακουφίζουν όμως μερικές χιλιάδες ανέργους. Πολύ περισσότερο, που πια οι νεοφιλελεύθερες κυβερνητικές νομοθετικές πρωτοβουλίες διέλυσαν τελείως τις εργασιακές σχέσεις, κατακρεούργησαν μισθούς και ασφαλιστικές υποχρεώσεις εργοδοτών, με συνέπεια την αύξηση της ανεργίας και τη διεύρυνση της αδήλωτης εργασίας.

**Στην ΕΠΟΧΗ*

ΣΥΡΙΖΑ: “Αχός πολύς ακούγεται, πολλά ντουφέκια πέφτουν...”

Του Μάκη Μπαλαούρα, Κ.Ε. ΣΥΡΙΖΑ

Όλα τα σφυριά στον ίδιο στόχο: τον ΣΥΡΙΖΑ. Μ' ένα ντουφέκι, σαν τον κυνηγό που την στήνει για ώρες, προκειμένου να πυροβολήσει με τον παραμικρό τριγμό, την στήνουν για να αναδείξουν ως κύριο ζήτημα μια λάθος (ή σε μερικές περιπτώσεις, εσκεμμένη) τοποθέτηση στελέχους του κόμματος ή ακόμα χειρότερα, κατασκευάζουν την εικόνα που τους βολεύει, στην συνεχώς εντεινόμενη προπαγάνδα τους.

Ο κεντρικός καμβάς που στήνεται εδώ και καιρό, είναι η ταύτιση και η δήθεν προδιαγεγραμμένη πορεία του ΣΥΡΙΖΑ με το ΠΑΣΟΚ. Με το κόμμα, δηλαδή, που προκαλεί ακόμα την οργή των πολιτών για το βίο και την πολιτεία του. Πολλά εύστοχα έχουν γραφτεί ως απάντηση στις αθλιότητες των στυλοβατών του συστήματος. Πολιτικής, ιδεολογικής, ιστορικής ή κοινωνιολογικής υφής.

Όλα αυτά όμως ενισχύονται αποφασιστικά από ένα μείζον πολιτικό και όχι μόνο κομματικό γεγονός που σημειώθηκε πριν λίγες μέρες. Η πρώτη Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ. Που έφτασε ως εκεί αφού επί μήνες άνοιξαν τα γραφεία ή μάλλον άνοιξαν νέοι και μεγάλοι χώροι συνάντησης, συζήτησης, αντιπαράθεσης και σύνθεσης, πάνω σε ένα (εξαιρετικό) σχέδιο Διακήρυξης. Μια αριστερή αφήγηση για το παρόν, όπως το επηρέασε το παρελθόν όλων μας, από την ίδρυση του ΚΚΕ, τους λαϊκούς, ταξικούς και απελευθερωτικούς αγώνες, το ΕΑΜ, την ΕΔΑ, το ΚΚΕ Εσωτερικού, την προσφορά, μέσα από παράλληλους δρόμους, των συνιστωσών, έως τον έντονο χρωματισμό του σοσιαλισμού του άμεσου μέλλοντός μας.

Προσομοίωση Αριστερής εξουσίας με πυρήνα την εσωκομματική Δημοκρατία

Η Συνδιάσκεψη, των τριών χιλιάδων αντιπροσώπων, επρόκειτο για μια προσομοίωση αριστερής εξουσίας, με ρέοντα πολιτικό και σαφή λόγο, μεροληπτικό στην ταξικότητά του, μια συλλογική περιγραφή της κοινωνικής δυναμικής για το σήμερα, με ανάταξη του αποσυντηθημένου κοινωνικού

ιστού. Ο πυρήνας όλων αυτών δεν μπορεί παρά να είναι η εσωκομματική Δημοκρατία. Η παλιά θέση του τι δημοκρατία θέλεις για την κοινωνία, είναι από το τι δημοκρατία θέλεις για το κόμμα, έγινε αξίωμα. Δημοκρατία, συνεχώς εξελισσόμενη, με πρόσφατες δομικές συνεισφορές από τις σχέσεις του με τα **κινήματα**, από την οργάνωση, τον πλουραλισμό, την αγωνιστικότητα και την αυτονομία του Ευρωπαϊκού και Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ που βγήκε ελπιδοφόρα ανάμεσα στα χημικά και τον αυταρχισμό στους δρόμους της Γένοβα, της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας. Με την πρόσθεση των μαθημάτων της **άμεσης δημοκρατίας** που πήραμε στις πλατείες. Με τα μαθήματα που μαθαίνουμε στο σύστημα των **αυτόνομων πρωτοβουλιών Αλληλεγγύης**.

Σε τι λοιπόν μοιάζει το εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ με την πορεία του ΠΑΣΟΚ; Ακόμα και το πλήθος πολιτών που εντάσσεται στο ΣΥΡΙΖΑ το πρώτο που λένε δημοσίως, είναι “προσοχή μην μοιάσουμε στο ΠΑΣΟΚ !”.

Η ιστορία καλεί αυτό το νέο, όσο και παλιό, κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ να βαθύνει την δημοκρατία και να πορευτεί ορμητικά στις απαιτήσεις της για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Αι γενεαί πάσαι στρατεύονται οργανικά στο μέλλον.

Δημοσιεύτηκε στην “Ελευθεροτυπία”

Ηλίας Νικολακόπουλος*: Όλοι περιμένουν να έρθει κυβέρνηση της Αριστεράς

Τη συνέντευξη για την ΕΠΟΧΗ πήρε ο Μάκης Μπαλαούρας

Η κυβερνητική κρίση που εξελίσσεται ενόψει της ψήφισης στη βουλή του νέου σκληρού πακέτου μέτρων, αφήνει ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα στην πολιτική σκηνή και στην κοινωνία. Ποιες διεργασίες συντελούνται και ποιες διαγράφονται; Ποιες είναι οι προοπτικές της Αριστεράς σ’ αυτό το περιβάλλον;

***Η κυβέρνηση μετράει μόλις 130 μέρες και βλέπουμε ότι βρίσκεται σε εσωτερική κρίση. Ταυτόχρονα η πολιτική της δεν γίνεται αποδεκτή από τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Πώς εξηγείται αυτό;**

-Η κυβέρνηση έσερνε επί μήνες τη λήψη δημοσιονομικών μέτρων, ενώ κουβεντιάζονταν σε τηλεοπτικά παράθυρα που τρομοκρατούσαν τον κόσμο. Από την άλλη, προφανώς κάτω από πιέσεις, παίρνει όχι μόνο τα δημοσιονομικά μέτρα τα οποία είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσουν τεράστια ύφεση, αλλά βάζει

μέσα στο ίδιο πακέτο εργασιακά και οτιδήποτε άλλο προκύψει. Θεωρώ ότι το επικοινωνιακό παιχνίδι το έχουν ήδη χάσει. Από την άλλη μεριά, στους υπόλοιπους τομείς, δεν βλέπω να έχει υπάρξει το όποιο κυβερνητικό έργο. Ούτε οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ φαίνεται να έχουν πετύχει σημαντικά πράγματα. Πιθανότατα έχουν αντισταθεί λίγο στις απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων και έχουν προτείνει κάτι εναλλακτικό, αλλά όλα αυτά είναι μικρής εμβέλειας. Είναι μια κυβέρνηση η οποία δυσκολεύεται να παρουσιάσει το οποιοδήποτε έργο. Αντ' αυτού, εμφανίζονται διάφορες πρακτικές που θυμίζουν την πιο παραδοσιακή δεξιά, με πρόσφατα τα παραδείγματα της στάσης της έναντι των δημοσιογράφων αλλά και μια σειρά άλλες ενέργειες αντεκδίκησης. Ακόμα και το σχήμα που είχε αρχικώς συμφωνηθεί στις τοποθετήσεις στελεχών, δηλαδή 5 η ΝΔ, 3 το ΠΑΣΟΚ, 2 η ΔΗΜΑΡ, πραγματικά θυμίζει το πιο παλαιάς κοπής πελατειακό κράτος.

***Παρόλα αυτά, φαίνεται ότι από τους τρεις εταίρους η ΝΔ κρατάει περισσότερο.**

-Είναι κατά τη γνώμη μου μάλλον αναμενόμενο να κρατάει ακόμη, τουλάχιστον μέχρι να αισθανθεί ο κόσμος τα πραγματικά αποτελέσματα των μέτρων. Όταν θα τα νοιώσει ο κόσμος στην τσέπη του από τις γιορτές και μετά, δεν ξέρω τι θα γίνει. Μην ξεχνάς ότι το πρώτο μνημόνιο τον Μάιο του 2010 το ΠΑΣΟΚ άρχισε να το πληρώνει από την άνοιξη του 2011. Μέχρι τότε και δημοσκοπικά κρατούσε και στις αυτοδιοικητικές εκλογές επικράτησε. Η κατηφόρα, εξαιρετικά απότομη, αρχίζει 10 μήνες μετά το πρώτο μνημόνιο. Βέβαια, τώρα δεν θα περιμένουμε 10 μήνες, διότι ήδη η χώρα και ο κόσμος βρίσκεται σε απόγνωση. Αλλά, πάντως, πρώτα θα εφαρμοστούν τα μέτρα και μετά θα δούμε τις πραγματικές επιπτώσεις.

***Το ΠΑΣΟΚ, όμως ήδη καταρρέει...**

-Οι άλλοι δύο εταίροι της κυβέρνησης δεν πληρώνουν τόσο τα μέτρα, τα οποία έτσι και αλλιώς όλοι τα περιμένουν. Το ΠΑΣΟΚ πληρώνει την εσωτερική του κρίση. Είναι ένα κόμμα το οποίο είχε μπει στην ήττα του να συγκεντρώνει σχεδόν το 40% της ψήφου, 38% είναι το μίνιμουμ. Πέφτοντας ξαφνικά στο 12%, σημαίνει ότι δεν υπάρχει. Και μάλιστα ένα γερασμένο 12%, το οποίο απλώς παραδοσιακά ψήφισε μέχρι και τον Ιούνιο ΠΑΣΟΚ. Σημαίνει ότι κομματικός οργανισμός δεν υπάρχει. Υπάρχει κάποιο στελεχικό δυναμικό, το οποίο όμως αλληλοϋπονομεύεται. Εκείνο που μου έχει κάνει εντύπωση, κάτι που δεν φαίνεται, είναι ότι υπάρχουν οριζόντιες διασυνδέσεις σε κάποιους συνδικαλιστικούς ή άλλους χώρους. Αλλά αυτό δεν είναι το κομματικό ΠΑΣΟΚ. Είναι οι χώροι που δημιουργήθηκαν, οι σχέσεις που οικοδομήθηκαν, οι οριζόντιες διασυνδέσεις που στήθηκαν, οι οποίες αυτή τη στιγμή βρίσκονται περίπου ορφανές. Δεν έχουν πολιτική εκπροσώπηση, αλλά μεταξύ τους έχουν αλληλεγγύη.

***Λόγω πελατειακών δεσμών...**

-Ναι, αλλά αυτό δεν μπορεί να το κρατήσει το ΠΑΣΟΚ. Ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να το εγκολπωθεί όλο, διότι πρώτον υπάρχει και υγιές κομμάτι, υπάρχει και καθόλου υγιές κομμάτι. Άρα ο ΣΥΡΙΖΑ, και απέναντι σε αυτόν τον κόσμο των μικρομεσαίων στελεχών σε κοινωνικούς χώρους, είναι υποχρεωμένος να έχει μια πολύ αμφίθυμη αντιμετώπιση. Αλλά, για να γυρίσω στο ΠΑΣΟΚ, ως κόμμα σχεδόν έχει κλείσει τον κύκλο του.

***Υπάρχει και ο Λοβέρδος, ο οποίος λέει να συγκροτήσουμε τον σοσιαλδημοκρατικό χώρο και ο Χρυσοχοϊδης που λέει πάμε να φτιάξουμε τη μεγάλη πατριωτική ευρωπαϊκή παράταξη.**

-Στο ΠΑΣΟΚ, επειδή είναι σε τεράστια κρίση, υπάρχουν τρεις επιλογές. Η μια που προωθεί ο Βενιζέλος, μάλλον ανεπιτυχώς, είναι να ανασυγκροτηθεί το ΠΑΣΟΚ, διατηρούμενο στο 12%, και μετά βλέπουμε. Η δεύτερη που εξέφρασε κάποια στιγμή ο Λοβέρδος, ήταν ένα καινούργιο κόμμα, αλλά δεν περπατάει, δεν έχει χώρο ύπαρξης. Η τρίτη επιλογή είναι η μεγάλη πατριωτική ευρωπαϊκή παράταξη με τη ΝΔ, όπως έκανε ο Παπάγος το 1951-52. Έχω την αίσθηση ότι οδηγούνται σε ηγετική σύγκρουση μεταξύ Βενιζέλου και Λοβέρδου. Ακριβώς επειδή ο Χρυσοχοϊδης δεν φαίνεται να έχει ελπίδα σε μια τέτοια σύγκρουση ηγετών, αντιπροτείνει την μεγάλη πατριωτική ευρωπαϊκή παράταξη.

Η ΔΗΜΑΡ σε πολιτική δίνη

***Η «υπεύθυνη αριστερά», η ΔΗΜΑΡ, βρίσκεται στο επίκεντρο της κρίσης.**

-Άλλη είναι η ΔΗΜΑΡ του Μαΐου του 2012, άλλη του Ιουνίου και άλλη η σημερινή. Εννοώ σε επίπεδο

ψηφοφόρου. Του Μαΐου ήταν σαφώς ένα κόμμα προερχόμενο από τον ευρύτερο χώρο της Αριστεράς. Τον Ιούνιο έχασε περίπου μιάμιση ποσοστιαία μονάδα από αριστερά, που πήγε στον ΣΥΡΙΖΑ, και κέρδισε περίπου 1,5% από τα δεξιά, που εξετίμησε τη στάση του Κουβέλη. Το κέντρο βάρους του εκλογικού σώματος είχε πάει λίγο δεξιότερα και με αυτή την έννοια η συμμετοχή στη συγκυβέρνηση δεν ερχόταν σε αντίθεση με το εκλογικό του σώμα. Σήμερα, ένα κομμάτι από τους ψηφοφόρους του Ιουνίου, πιο αριστερόστροφο, την έχουν εγκαταλείψει. Όμως δημοσκοπικά επιβιώνει περίπου στο ίδιο επίπεδο συλλέγοντας ναυαγούς του ΠΑΣΟΚ. Εάν το κυβερνητικό εγχείρημα πετύχαινε, τότε η ΔΗΜΑΡ όντως θα ήταν αυτή η οποία θα μπορούσε να καρπωθεί τον κεντροαριστερό χώρο της συγκυβέρνησης με πολύ καλύτερες προοπτικές από το ΠΑΣΟΚ. Δεν είμαι βέβαιος ούτε ότι θα πετύχει το κυβερνητικό εγχείρημα ούτε ότι θα πετύχει η ΔΗΜΑΡ να εκφράσει αυτό το χώρο. Ούτε το ΠΑΣΟΚ μπορεί, όπως είναι αυτή τη στιγμή, να ανακάμψει. Η κρίση θα εκφραστεί στον πιο αδύναμο κρίκο και αυτή τη στιγμή ενώ ήταν το ΠΑΣΟΚ ο πιο αδύναμος κρίκος, φαίνεται ότι και η ΔΗΜΑΡ μπαίνει σε αυτή τη δίνη.

***Αυτά που είπες στην αρχή για κυβέρνηση παλαιάς δεξιάς δεν έχουν αντίκτυπο στους φιλελεύθερους της ΔΗΜΑΡ;**

-Προφανώς. Η δυσανεξία που δείχνει η ΔΗΜΑΡ στην κυβερνητική της συμμετοχή την τελευταία εβδομάδα, έχει να κάνει ακριβώς όχι μόνο με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, αλλά με το ότι αισθάνεται εγκλωβισμένη σε μια δεξιά κυβέρνηση. Δεν ήταν μαθημένοι, εκτός ελαχίστων περιπτώσεων, σε όλο αυτό το εξουσιαστικό αλισβερίσι.

Η Χρυσή Αυγή διεκδικεί ρόλο στη δεξιά

***Η Χρυσή Αυγή φαίνεται ότι εκτινάσσεται ...**

-Έχει ανοδική τάση. Το επίπεδο του 10% δείχνει να το έχει αγγίξει ή να το έχει ξεπεράσει. Δεν έχει βέβαια σταθεροποιημένο ακροατήριο. Τα κέρδη δεν είναι ακόμη παγιωμένα. Προέρχονται κατά το μεγαλύτερο μέρος από το χώρο της ΝΔ. Η ΧΑ πλέον έχει από ό,τι φαίνεται, τη στρατηγική να αποκτήσει και σαφές ιδεολογικό σήμα εντός του ευρύτερου χώρου της δεξιάς. Δεν είναι το απλώς αντιισλαμικό κόμμα ναζιστικής χροιάς. Εντάσσεται στο χώρο της δεξιάς, της πιο παραδοσιακής, δεν είναι μόνο στόχος οι μετανάστες, είναι και οι αριστεροί. Σαφώς, το σύνθημα "τιμή στους χίτες και τους ταγματσαφλίτες" που φωνάζανε στον Μελιγαλά, δείχνει ότι τοποθετείται στον αντίποδα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, αλλά κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ. Εάν, επομένως, η κυβέρνηση αρχίζει να φυλλοροεί, αυτό θα τροφοδοτεί την ΧΑ. Η ΧΑ φαίνεται επιπλέον ότι έχει υιοθετήσει έναν ακτιβισμό που είναι στα όρια της νομιμότητας. Παίζει εντυπωσιακά με την οριακή πρόκληση. Και κερδίζει στον κόσμο στον οποίο απευθύνεται. Ένα φαινόμενο εκφασισμού δεν αντιμετωπίζεται διοικητικά. Πολιτικά, επίσης, είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί, γιατί ο κόσμος στον οποίο απευθύνεται η ΧΑ δεν ακούει εσένα, δεν πρόκειται να ακούσει κανέναν αριστερό ή φιλελεύθερο. Αυτή είναι η μεγάλη δυσκολία.

***Όμως, η ΧΑ έχει εισχωρήσει στα κοινωνικά στρώματα εμπράκτως. Φτιάχνει, π.χ., κοινωνικό παντοπωλείο, γραφεία ευρέσεως εργασίας...**

-Σε αυτή τη φάση, τώρα που έχει ισχυροποιηθεί, διεκδικεί σημαντικό ρόλο στην ευρύτερη οικογένεια της δεξιάς. Η κοινοβουλευτική δεξιά, η ΝΔ από το 1974 και μετά, όπως είχε συμβεί και με την κοινοβουλευτική δεξιά την περίοδο από το 1950 έως το 1967 που είχε ενσωματώσει όλο το βαθύ χυλό της ακροδεξιάς, αυτό είχε μέσα της τα ακροδεξιά ιδεολογήματα και απλώς δεν έβγαине στον πολιτικό λόγο της. Τώρα η ΧΑ προσπαθεί να αποσπάσει ένα κομμάτι του κόσμου, να απενοχοποιήσει αυτόν τον φασίζοντα πολιτικό λόγο και να μπορεί ο άλλος, που τα έλεγε αυτά στο καφενείο αλλά δεν τα έλεγε πιο έξω και ψήφιζε κανονικά ΝΔ, να ψηφίσει ΧΑ, γιατί τα ίδια λέει. Συμφωνώ για την ανάγκη παρουσίας και αντιπαράθεσης στο κοινωνικό επίπεδο, στο πολιτικό τη βρίσκω πιο δύσκολο.

Ο ταξικός και ηλικιακός διχασμός της κοινωνίας

***Ο ΣΥΡΙΖΑ στις δημοσκοπήσεις ξεπερνάει τη ΝΔ, ενώ στην παράσταση νίκης έχει εμφανή κυριαρχία. Οι κοινωνικές συμμαχίες του ποιες είναι;**

-Με όποιον και να κουβεντιάσεις, είτε οπαδό είτε και αντίπαλο του ΣΥΡΙΖΑ, όλοι περιμένουν ότι έρχεται η ώρα του. Η παράσταση νίκης δείχνει μια εμπεδωμένη εικόνα στην κοινωνία, η οποία βασί-

ζεται, κατά τη γνώμη μου, και στις πολύ καλές εμφανίσεις Τσίπρα. Λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δύναμη του μέλλοντος. Η δυναμική του ΣΥΡΙΖΑ όπως εκφράστηκε το Μάιο και ακόμα εντονότερα τον Ιούνιο, ήταν ένας ταξικός και ένας ηλικιακός διχασμός της κοινωνίας. Οι εκλογές του Ιουνίου ήταν οι πιο ταξικά πολωμένες εκλογές από τη μεταπολίτευση και για πρώτη φορά, τόσο τον Μάιο όσο και τον Ιούνιο, είχαμε έναν ηλικιακό διχασμό πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα. Είναι σαν να είχαμε δύο Ελλάδες, μια άνω των 50 και μια κάτω των 50, οι οποίες δεν επικοινωνούσαν μεταξύ τους. Αυτό το φαινόμενο νομίζω ότι εξακολουθεί να ισχύει. Πρόκειται για έναν ελπιδοφόρο για το ΣΥΡΙΖΑ διχασμό, αλλά και εξαιρετικά επικίνδυνο για την κοινωνία. Στις επόμενες εκλογές θα έχουμε ακόμη μεγαλύτερη μεγέθυνση. Αν ακούσει κανείς πώς μιλάνε οι πλούσιοι, ας πούμε, για τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι αν γίνει κυβέρνηση εμείς θα φύγουμε από την Ελλάδα κλπ θα καταλάβει. Αυτό το πάθος δεν το έχω ξαναδεί πριν ούτε για τον Α. Παπανδρέου το 1981 που είχε φτιαχτεί μια μυθολογία. Τέτοιο χάσμα δεν έχω ξαναδεί.

***Από πού αντλεί δυνάμεις ο ΣΥΡΙΖΑ και πώς μπορεί να αντλήσει περισσότερες;**

-Με αυτό το σχήμα και αντλεί δυνάμεις από όσους πλήττονται από την οικονομική πολιτική. Όσοι δεν πάνε στη ΧΑ στρέφονται προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Και προφανώς δεν υπάρχει σύγκριση ποιος είναι ελκυστικότερος. Η ΧΑ είναι ελκυστική μόνο για τα συγκεκριμένα στρώματα που είπαμε προηγουμένως. Αυτό που περιμένει κανείς από τον ΣΥΡΙΖΑ είναι μια περισσότερο ενιαία εμφάνιση, χωρίς τις κακοφωνίες τις οποίες ακόμα έχει. Είναι σημαντικό για τον κόσμο. Άλλο πράγμα είναι ένα δημοκρατικά οργανωμένο κόμμα που έχει τις τάσεις του αλλά έχει ενιαία γραμμή, και άλλο πράγμα είναι να βγαίνει ο καθένας και να λέει άλλα πράγματα από αυτά που είπε ο προηγούμενος. Ο ΣΥΡΙΖΑ πέτυχε τη μεγάλη νίκη τον Μάιο, διότι πήρε την απόφαση να μιλήσει για κυβέρνηση της Αριστεράς και επιβραβεύτηκε με 27%. Δεν θα έλεγα ότι τον Ιούνιο είχε κυβερνητικό πρόγραμμα, αλλά για πρώτη φορά είχε αρχίσει να διατυπώνει κυβερνητικό πρόγραμμα. Αυτό φαίνεται να προχωράει και να γίνεται πιο σαφές, πιο συγκεκριμένο. Είναι όμως το απαραίτητο στοιχείο για να πείσεις αυτόν που σήμερα δεν είναι ακόμη ΣΥΡΙΖΑ, ότι μπορεί να σε εμπιστευτεί. Και παρά την πρόοδο που έχει γίνει, δεν μπορώ να πω ότι αυτό υπάρχει.

Η αντίδραση του συστήματος

***Τι γίνεται με το σύστημα; Πώς θα αντιμετωπίσει την ενδεχόμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Φοβικά, αυταρχικά; Θα προσπαθήσει να τον ενσωματώσει;**

-Για να τον ενσωματώσει είναι ακόμα πολύ νωρίς. Και δεν νομίζω ότι θα το προσπαθήσει. Πιθανόν να προσπαθήσει λίγο να απαλύνει την αντιπαράθεση. Μια εκδοχή αντίδρασης είναι η μεγάλη ευρωπαϊκή πατριωτική παράταξη, την οποία ευαγγελίζεται ο Χρυσοχοϊδης, ενδεχομένως και ο Σαμαράς. Με την ελπίδα ότι φοβίζοντας θα κερδίσεις. Αυτή η εκδοχή έχει δύο μειονεκτήματα. Το ένα είναι ότι δεν είναι σίγουρο πως είναι νικηφόρα συμμαχία. Μπορεί και να χάσει. Κι αν χάσει έτσι, καταρρέει. Και το ότι μπορεί να χάσει, έχει να κάνει και με την αυτονόμηση της λαϊκής δεξιάς και την άνοδο της ΧΑ. Εάν τους είχε και αυτούς ενσωματώσει, θα είχε πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες. Επειδή όμως αυτοί εύχονται την κατάρρευση της ΝΔ ή αυτής της «φιλοευρωπαϊκής» παράταξης για να την υποκαταστήσουν και να γίνουν το μεγάλο κόμμα, προφανώς δεν θα τους κάνουν το χατίρι.

Ένα δεύτερο μειονέκτημα είναι ότι έχουν μπλοκαριστεί από τον εκλογικό νόμο. Εκείνη η ηλίθια διάταξη που απαγορεύει να δοθεί το πριμ στους συνασπισμούς κομμάτων, αυτή τη στιγμή λειτουργεί εναντίον μιας πολιτικής σύμπραξης ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, στην οποία θα μπορούσε να μπει ακόμη και η ΔΗΜΑΡ μέσα, αν ήταν ένα μέτωπο όπου ο καθένας είναι αυτόνομος και ανεξάρτητος. Για να αλλάξει αυτή η ρύθμιση, θέλει 200 βουλευτές. Δεν νομίζω ότι θα κάτσει κανείς να τους κάνει τη χάρη. Το να ενωθούν σε ένα κόμμα αποκλείει τη ΔΗΜΑΡ, άρα περιοριζόμαστε στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ. Έχει πρόβλημα η ενοποίηση, όσο υποβαθμισμένα και να είναι τα brand name ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Έτσι και αλλιώς υπάρχει θέμα εκλογικού νόμου. Με το κατακερματισμένο κομματικό σύστημα που υπάρχει, το μόνο εκλογικό σύστημα που θα μπορούσε να αποφορτίσει την κατάσταση, είναι μια αναλογική.

***Η Ευρώπη πώς θα αντιδράσει;**

-Η Ευρώπη έχει αποδείξει μέχρι στιγμής ότι είναι ανίκανη να αντιμετωπίσει τις κρίσεις με οραματικό τρόπο. Μόνο διαχείριση μέρα με τη μέρα κάνει. Και αυτό το οραματικά μηδέν σημαίνει διάχυση του ευρωσκεπτικισμού στην Ευρώπη συνολικά. Με αυτή την έννοια θεωρώ ότι είναι υποχρεωμένη η

ηγεσία της Ευρώπης να κάνει κάτι τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2013. Πιστεύω ότι έχουν πάρει την απόφαση ότι θα κρατήσουν την Ελλάδα εντός του ευρώ, άρα εφαρμόζουν τις ιδεοληψίες τους μέχρι εκεί που τους παίρνει. Το βασικό πρόβλημα δεν είναι η Ελλάδα πλέον. Το βασικό πρόβλημα είναι η Ευρώπη. Η Ελλάδα είναι το μοντέλο του τι περιμένει τους υπόλοιπους σε μια Ευρώπη όπως την οραματίζονται. Σίγουρα όμως και σε αυτό το μοντέλο κάποιες εκπτώσεις θα κάνουν. Νομίζω ότι το ορόσημο θα είναι οι γερμανικές εκλογές.

Κυβέρνηση της Αριστεράς και ΣΥΡΙΖΑ

***Θα πρέπει να επιμείνει στη γραμμή του ο ΣΥΡΙΖΑ για κυβέρνηση της Αριστεράς;**

-Δεν μπορείς να φτιάξεις τίποτε άλλο παρά μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Το θέμα είναι ότι για αυτή τη κυβέρνηση της αριστεράς δεν αρκεί ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Άρα, θα πρέπει σε αυτή την κυβέρνηση της Αριστεράς να υπάρχει χώρος και για τη σοσιαλδημοκρατία.

***Με πολιτική ηγεμονία της Αριστεράς**

-Εκλογικά η ηγεμονία βρίσκεται. Ακόμα και αν αθροίζαμε ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, πήραν 18,5%. Από εκεί και πέρα, αφού έχεις την αριθμητική ηγεμονία, έχεις και την πολιτική. Είναι δεδομένο ότι μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα είναι υπό την ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν γίνεται αλλιώς.

***Υπάρχουν φωνές που λένε, να ανοιχτούμε να βάλουμε νερό στο κρασί μας, μη φοβηθεί ο κόσμος**

-Αισθάνομαι ότι υπάρχουν δύο αντιρρήσεις. Η μια να μη νοθεύσουμε το κρασί μας, να είμαστε πρώτα κινηματικοί αριστεροί και μετά κυβερνητικοί. Η άλλη, αφού θα έχουμε κυβέρνηση της Αριστεράς, ας νοθεύσουμε αρκετά το κρασί για να μπορέσουν να συμπράξουν και άλλες δυνάμεις. Θεωρώ εξαιρετικά πρόωγη αυτή τη κουβέντα. Πριν φτάσουμε στο σημείο που να μπορεί να υλοποιηθεί μια κυβέρνηση της Αριστεράς, το να θέλουμε να κατοχυρώσουμε την αριστερή ορθοδοξία είναι μια μάχη οπισθοφυλακής. Η βιασύνη να είμαστε όσο πιο κυβερνητικοί γίνεται σε μια φάση που δεν υπάρχουν άλλοι σύμμαχοι, είναι και αυτό άνευ σημασίας. Όταν θα υπάρξει ενδεχόμενο αριστερής κυβέρνησης, τότε προφανώς θα δεις τι συμμαχίες θα κάνεις. Αν υποθέσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ερχόταν πρώτος τον Ιούνιο, δεν θα έπρεπε να συμμαχήσει με κάποιους για να κάνει κυβέρνηση; Άρα δεν θα έπρεπε να νερώσει το κρασί του τότε; Θα έπρεπε. Θα ήταν υποχρεωμένος. Κατά τη γνώμη μου τον Ιούνιο δεν ήταν ώριμος. Ο κόσμος ήταν ώριμος. Ο κόσμος το ήθελε αυτό το πράγμα και για αυτό και ανέβασε τον ΣΥΡΙΖΑ τόσο ψηλά. Οι συσχετισμοί δύναμης τον Ιούνιο δεν ήταν αυτοί που θα επέτρεπαν μια λειτουργική κυβέρνηση της Αριστεράς. Ας περιμένουμε.

Οι πολίτες τώρα δεν βγαίνουν, τουλάχιστον στο βαθμό που απαιτείται, στους δρόμους

-Βγαίνω στους δρόμους επειδή κάτι περιμένω. Εγώ περιμένω να βγούνε στους δρόμους, όταν τα μέτρα θα υλοποιούνται. Τότε περιμένω την κοινωνική δυναμική. Προς το παρόν, νομίζω ότι όλοι είναι σε αναμονή. Το ίδιο έγινε και στην προηγούμενη φάση. Ένας χρόνος πέρασε πολιτικά από τα μέτρα Παπανδρέου και μετά άρχισε ο κόσμος να κινείται.

*** Ο Ηλίας Νικολακόπουλος είναι πολιτικός επιστήμονας, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας.**

ΤΟΥΣ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΠΑΝΑΚΡΙΒΑ Η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩ

Διαπραγματευτικό μας όπλο η πολιτική απαξίωση και η οικονομική κατάρρευση της ευρωζώνης

Του Μάκη Μπαλαούρα

Ο πανικός των κυριάρχων ελίτ της Ευρώπης στο ενδεχόμενο ο ΣΥΡΙΖΑ να βγει πρώτο κόμμα και να σχηματίσει κυβέρνηση της Αριστεράς, τους μετατρέπει σε προαπαγανδιστές τρόμου. Από τον ανεκδιήγητο βαστάζο της Μέρκελ Μπαρόζο, τον δογματικά νεοφιλελεύθερο Σόιμπλε, τους τραπεζίτες της ΕΚΤ, έως τα εγχώρια φερέφωνα τους όπως το Μέγκα και τα «Νέα».

Οι πιο νουνεχείς πολιτικοί και οικονομολόγοι, ακόμα και αυτοί που υποστηρίζουν με φανατισμό τη νεοφιλελεύθερη δημοσιονομική πειθαρχία και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας μέσω της εσωτερικής υποτίμησης –κατακρήμνιση μισθών και κοινωνικών παροχών, διάλυση εργασιακών σχέσεων– δεν κρύβουν τον μεγάλο φόβο τους στην περίπτωση που η Ελλάδα εξαναγκαστεί ή αποφασίσει να βγει από τη ζώνη του ευρώ, προβαίνοντας σε εκτιμήσεις για το τεράστιο οικονομικό κόστος, μεταξύ ενός τρισ. και 1,5 τρισ. ευρώ, ποσά ασύλληπτα, που μπορούν να συγκριθούν με τα ποσά που έδωσε ο Ομπάμα στην αμερικάνικη οικονομία για να τη βγάλει από την ύφεση. Χαρακτηριστική είναι βέβαια η περίπτωση της χρεοκοπίας της Lehman Brothers, μιας μεσαίας τράπεζας των ΗΠΑ, που τράνταξε όλη την παγκόσμια οικονομία.

Πόσο μάλλον ενός κράτους, που έστω και μικρού, που τα ομόλογά του κατέχουν, ακόμα, τράπεζες της Γερμανίας, Γαλλίας, Αγγλίας, ΗΠΑ, ενώ οι δανειστές ΕΚΤ, και κράτη της ευρωζώνης με συνολικά δάνεια πάνω από 470 δισ. ευρώ, θα τρανταχθούν. Θα αρχίσει ένα αλυσιδωτό ντόμινο κατάρρευσης ή τουλάχιστον βαθιάς κρίσης που θα συμπαράσφρει όλη την παγκόσμια οικονομία.

Το αποτέλεσμα των εκλογών της 17ης Μαΐου ήδη οδήγησε στο να απολέσει σημαντικά την ισχύ του το ευρώ, έναντι όλων των νομισμάτων. Από την άλλη οι περίφημοι οίκοι αξιολόγησης απείλησαν ότι θα υποβαθμίσουν την πιστοληπτική ικανότητα όλης της ευρωζώνης! Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι η σύνοδος των G 8 θα ασχοληθεί κυρίως με την Ελλάδα και την ευρωπαϊκή κρίση.

Οι πέραν του Ατλαντικού πολιτικοί όπως η κ. Κριστίν Λαγκάρντ δήλωσε ότι «η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ήταν ιδιαίτερα δαπανηρή και κακή εξέλιξη όχι μόνο για τη χώρα, αλλά και για όλες τις οικονομίες». Ο υπουργός Οικονομίας των ΗΠΑ Τίμοθι Γκάιτνερ προχώρησε ένα βήμα παραπέρα λέγοντας ότι «οι προκλήσεις της (αμερικάνικης) οικονομίας δεν μπορούν να

αντιμετωπιστούν με μια οικονομική ατζέντα σκληρής ρευστότητας, που συνδυάζονται με βαθιές περικοπές στην εκπαίδευση και το κοινωνικό δίκτυ ασφαλείας». Από την άλλη ο Γάλλος υπουργός Οικονομίας Πιερ Μοσκοβισί σε δήλωσή του που αναπαρήγαγαν όλες οι εφημερίδες κύρους της Ευρώπης, δήλωσε ότι «επιθυμούμε την παραμονή της Ελλάδας με όλες μας τις δυνάμεις. Η ευρωζώνη θα πρέπει να μείνει ενωμένη και δεν μπορεί να διαλυθεί». Η γαλλική «Μοντ», προχθές, έγραψε «το οποιοδήποτε διαζύγιο, ακόμη και συναινετικό, έχει άγνωστες συνέπειες, πρώτα απ' όλα στην ίδια την ευρωζώνη. Εκτός από τον κίνδυνο να μεταδοθεί η κρίση σ' άλλες χώρες, η αποχώρηση ενός μέλους θα σήμαινε μια τρομερή αποτυχία. Μια νομισματική ένωση θα αποδεικνυόταν ανίκανη να στηρίξει ένα μέλος της, το οποίο αντιπροσωπεύει μόλις το 2% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ». Όμως το κόστος δεν είναι μόνο οικονομικό, είναι (κυρίως) πολιτικό. Η έξοδος μιας χώρας από το ευρώ, θα αποδείξει την αδυναμία και εν πολλοίς την αφεργγυότητα των πολιτικών αποφάσεων των κυρίαρχων δυνάμεων της ΕΕ και θα σηματοδοτήσει το ξήλωμα της κάλτσας της ευρωζώνης. Η ΕΕ και όχι μόνο η ευρωζώνη θα απωλέσει την ελκτική της δυναμική και τελεσίδικα οι λαοί της Ευρώπης, αλλά και όλου του κόσμου θα την κατατάσσουν πια όχι ως Ευρώπη της αλληλεγγύης και της κοινωνικής προστασίας, όπως ισχυρίζονταν, αλλά ως Ευρώπη δέσμια των χρηματοπιστωτικών αγορών. Προς επίρρωση των επιχειρημάτων μας για τις δυνατότητες πίεσης της Ελλάδας για την ανατροπή της πολιτικής των Μνημονίων παραθέτουμε πρόσφατα άρθρα ευρωπαϊκών εφημερίδων και πολιτικών – οικονομικών διεθνών παραγόντων.

Guardian: «Ενα τρισ. δολάρια το κόστος εξόδου της Ελλάδας»

Η βρετανική εφημερίδα Guardian αναφέρει τη δήλωση του επικεφαλής της Τράπεζας της Αγγλίας, Σερ Μέρβιν Κινγκ, ότι η Ευρώπη «κατασπαράζει τον εαυτό της». Η εφημερίδα υπολογίζει το κόστος της εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη στο ένα τρισεκατομμύριο δολάρια.

Die Welt: «Μια ασταθής ήπειρος – Φόβος για τη δύση του ευρώ» είναι ο τίτλος της γερμανικής εφημερίδας. «Τι έρχεται μετά την Ελλάδα; Οι πολίτες κάνουν επιδρομές στους λογαριασμούς τους, η Ιταλία προτίθεται να χρησιμοποιήσει στρατό κατά των πολιτών και οι επενδυτές φοβούνται για τα χρήματά τους. Στην Ευρώπη, κυριαρχεί η αβεβαιότητα» γράφει.

Financial Times: Ενδεχόμενη έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα στοιχίσει στην ευρωζώνη περίπου 395 δις. ευρώ.

Σε περίπτωση πτώχευσης της Ελλάδας, οι επίσημοι πιστωτές της θα χάσουν τα χρήματα που της έχουν δανείσει. Στον απόηχο μίας τέτοιας απώλειας, κανείς δεν είναι βέβαιος εάν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα έχουν τη δυνατότητα, ή τη βούληση, να σταθούν στο πλευρό μεγάλων ασθενών της ευρωζώνης, όπως η Ιταλία και η Ισπανία. Μεταξύ των εναλλακτικών επιλογών που εξετάζονται περιλαμβάνονται τόσο η απαρέγκλιτη συνέχιση του προγράμματος της τρόικας όσο και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που καταγράφεται στο άρθρο ως εξής: Η Ελλάδα να ακυρώσει άμεσα το πρόγραμμα, να πάρει πίσω κάποιες από τις μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται σε αυτό και να εξετάσει την αθέτηση πληρωμών [default] στο εναπομείναν εξωτερικό χρέος, πράξεις που ισχυρίζονται ότι δεν θα οδηγούσαν στην έξοδο από την Ευρωζώνη. Η άποψη του αρθρογράφου της εφημερίδας Μουντσάο είναι: «Η χειρότερη επιλογή είναι η συνέχιση του προγράμματος της τρόικας. Η Ελλάδα αν ακολουθήσει το πρόγραμμα αυτό θα οδηγηθεί σε 10 χρόνια ύφεσης, σε αναπόφευκτη έξοδο από την Ευρωζώνη κι ενδεχομένως σε κατάρρευση της δημοκρατίας. Θεωρώ ότι η προσέγγιση του Τσίπρα ενέχει κινδύνους. Οστόσο κατανοώ το γιατί οι Έλληνες πολίτες θα ψήφιζαν υπέρ του. Η θέση του είναι σίγουρα περισσότερο ορθολογική από την καθεστωτική της λιτότητας, η οποία δεν μπορεί να προσφέρει καμία προοπτική οικονομικής ανάκαμψης. Πρόκειται για επανάληψη της ίδιας κατάστασης με εκείνη στη Γερμανία στις αρχές του 30».

Παγκόσμια Τράπεζα: «Επικίνδυνη για την Ευρωζώνη η έξοδος»

Ενδεχόμενη απόφαση της Ελλάδας για αποχώρηση από τη ζώνη του ευρώ θα μπορούσε να εγείρει σοβαρά ερωτήματα σχετικά με τον αντίκτυπο στην Ισπανία, την Ιταλία και άλλες χώρες-μέλη της Ευρωζώνης που υλοποιούν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, τόνισε ο επικεφαλής της τράπεζας Ζέλικ. «Το βασικό ερώτημα δεν θα είναι η Ελλάδα, αλλά η Ισπανία και η Ιταλία», ανέφερε.

Τσαρλς Νταλάρα, επικεφαλής του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου – IIF: «Αρμαγεδδών» μετά την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ

Ο αντίκτυπος από μια έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη θα ήταν τεράστιος για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, προειδοποίησε ο επικεφαλής του Διεθνούς Χρηματοπιστωτικού Ινστιτούτου (IIF), λέγοντας μάλιστα χαρακτηριστικά πως θα ακολουθούσε «ένας Αρμαγεδδών. «Οι πιέσεις στην Ισπανία, την Πορτογαλία ακόμα και στην Ιταλία και πιθανόν στην Ιρλανδία θα ήταν τεράστιες». «Μια έξοδος της Ελλάδας είναι δυνατή, αλλά όχι πιθανή ή αναπόφευκτη, εξαιτίας του «τέραστιου κόστους» για την ίδια την Ελλάδα, την Ευρώπη αλλά και για την παγκόσμια οικονομία. Δεν θέλω καν να εκτιμήσω το κόστος που θα έχει στην Ευρώπη η προσπάθεια σταθεροποίησης σε περίπτωση εξόδου της Ελλάδας, αλλά θα ήταν πολύ μεγάλο» τόνισε.

Και συνέχισε αναφερόμενος στη Γερμανία, τονίζοντας ότι «μπορεί να χρειαστεί περισσότερη χρηματοδότηση για τα επόμενα χρόνια, αλλά θα είναι κατά πολύ μικρότερη από το να αφηθεί η κατάσταση να επιδεινωθεί σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία η Ισπανία και η Ιταλία».

Πρόντι: "Αν φύγει η Ελλάδα από το ευρώ, θα καταρρεύσουν και άλλοι"

Ο πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας και πρόεδρος της ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ρομάνο Πρόντι φάνηκε έντονα ανήσυχος για το μέλλον της Ευρωζώνης, σε περίπτωση που αποχωρήσει η Ελλάδα από το κοινό νόμισμα. Προέβλεψε ότι: "Αν η Ελλάδα αποχωρήσει από το ευρώ, κι άλλες χώρες θα αρχίσουν να καταρρέουν σαν χάρτινος πύργος από τα χτυπήματα της κερδοσκοπίας". "Η Ευρώπη γεννήθηκε με βάση την αλληλεγγύη, για να λαμβάνονται υπόψη τα προβλήματα όλων. Το να εγκαταλειφθεί είναι μια τεράστια οπισθοχώρηση", συμπλήρωσε. Υπογράμμισε ακόμα, ότι "Η Ελλάδα αντιπροσωπεύει μόνο το 2% του ΑΕΠ της ζώνης του ευρώ, αν όμως εξέλθει του κοινού νομίσματος, η κερδοσκοπία, αφού καταβροχθίσει την Αθήνα, θα συνεχίσει να χτυπάει φτάνοντας έως την Πορτογαλία, την Ισπανία και στη συνέχεια την Ιταλία και τη Γαλλία".

Κάμερον, Πρωθυπουργός Ηνωμένου Βασιλείου : "Η βοηθάμε την Ελλάδα ή καταστρέφεται το ευρώ"

"Η Ελλάδα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού" σύμφωνα με τον Βρετανό πρωθυπουργό, που προειδοποίησε εκ νέου τους Ευρωπαίους ηγέτες για το μέλλον της Ευρωζώνης, καλώντας τους "να συνεννοηθούν" καθώς η Ελλάδα βρίσκεται "σε κρίσιμο σημείο και "διακυβεύεται" η επιβίωση του ευρώ. "Οι ηγέτες πρέπει να συνεννοηθούν ή να αντιμετωπίσουν μια πιθανή κατάρρευση" της Ευρωζώνης, είπε ο Κάμερον. Διακυβεύεται η επιβίωση του ευρώ" πρόσθεσε ο Βρετανός πρωθυπουργός. Κατά τη γνώμη του, ένας δρόμος ανάπτυξης στην Ευρώπη είναι η επιλογή των "αναπτυξιακών ομολόγων" του νέου προέδρου της Γαλλίας Ολάντ. Η μόνη λύση είναι η ανάπτυξη και όχι το να χτίσουν οι Ευρωπαίοι ένα "τείχος" γύρω από την ελληνική οικονομία προσπαθώντας να μη διαδοθεί η οικονομική κρίση πέραν της Μεσογείου.

Κλάους Ρέγκλινγκ, επικεφαλής του EFSF: Κοστίζει ακριβά μια έξοδος της Ελλάδας

"Για αυτό το λόγο οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης κάνουν ότι μπορούν για να κρατήσουν την Ελλάδα" σημείωσε χαρακτηριστικά ο επικεφαλής του EFSF...

Η έξοδος της Ελλάδας από την Ευρωζώνη αποτελεί την πιο επιζήμια οικονομικά λύση, δήλωσε ο επικεφαλής του EFSF, κ. Κλάους Ρέγκλινγκ, σε συνέντευξη του στην αυστριακή εφημερίδα Die Presse.

Το "χειρότερο δυνατό σενάριο, αυτό της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, θα αποτελούσε την πιο ακριβή λύση για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Για αυτό το λόγο οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης κάνουν ότι μπορούν για να κρατήσουν την Ελλάδα" σημείωσε χαρακτηριστικά ο κ. Ρέγκλινγκ .

Μάλιστα, ο επικεφαλής του EFSF παρέπεμψε σε έρευνα της UBS, η οποία υπολογίζει το κόστος μιας ελληνικής εξόδου στα 100 δισ. ευρώ τον πρώτο χρόνο, προειδοποιώντας πως: "Πιθανότατα το κόστος θα μπορούσε να είναι σημαντικά υψηλότερο, καθώς δεν μπορεί κανείς να προβλέψει τις συνέπειες" προειδοποίησε ο κ. Ρέγκλινγκ.

Strategy Economics: «Ξεχάστε το "Grexit", να δούμε ένα "Grashall Plan" για την Ελλάδα»

Ο Matthew Lynn, ιδρυτής του Strategy Economics του Λονδίνου, είπε ότι: «η Γερμανία θα συνειδητοποιήσει τα ρίσκα που εμπεριέχονται, θα φαι τις λέξεις και θα εμφανιστεί με ένα τεράστιο πακέτο χρηματοδότησης. Αντί για το "Grexit", θα δούμε το "Grashall Plan" –ως ένα σχέδιο Μάρσαλ για την Ελλάδα– για να σηκώσει την οικονομία και να κρατήσει το τρέκλισμα του ευρώ για τα επόμενα δυο χρόνια τουλάχιστον». Η γερμανική κυβέρνηση δεν θα αφήσει την Ελλάδα να εγκαταλείψει το ευρώ, σύμφωνα με τον Lynn. «Ένα Grexit είναι μακριά από το να είναι σίγουρο.

Οι Γερμανοί μιλάνε σκληρά. Όταν όμως [η Ελλάδα] έρθει στην κατάρρευση, θα πεταρίσουν και θα δώσουν μια βοήθεια τύπου Marshall για να κρατήσουν την Ελλάδα στο ευρώ [...] Την Τρίτη μάθαμε ότι η ελληνική οικονομία συρρικνώθηκε κατά 6,2. Αυτό δεν μπορεί να είναι αποδεκτό».

Economist: “The Greek Run” (ο ελληνικός αγώνας δρόμου).

Η εφημερίδα γράφει πως δεν υπάρχει επίσημος μηχανισμός για να απομακρυνθεί μια χώρα από την Ευρωζώνη. Και σημειώνει πως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πρέπει να ενδυναμώσει τις ελληνικές τράπεζες και από την άλλη οι Γερμανοί πολιτικοί να ταχθούν ανοιχτά υπέρ της παραμονής της χώρας στη ζώνη του ενιαίου νομίσματος γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα ακολουθήσει η έξοδος και άλλων χωρών (Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία).

Bloomberg: Διαπραγματευτικό χαρτί αξίας μισού τρις δολαρίων κρατά στο χέρι της η Αθήνα

Με την Ελλάδα να χρωστά ποσά αντίστοιχα του μεγέθους της οικονομίας της Ελβετίας, οι επιπτώσεις για τους φορολογουμένους στα υπόλοιπα κράτη-μέλη θα είναι καταστροφικές, εάν η χώρα αποχωρήσει από την Ευρωζώνη. Η αλήθεια είναι πως η Ελλάδα έχει ισχυρά χαρτιά διαπραγμάτευσης για να πείσει τους δανειστές της να χαλαρώσει η λιτότητα, καθώς όλοι φοβούνται ότι η έξοδος της από την Ευρωζώνη θα τους στοιχίσει σε χρήματα και πολιτικό κεφάλαιο». Το πρακτορείο εκτιμά στα 400 δις ευρώ τα δάνεια που οφείλει το ελληνικό δημόσιο προς ΔΝΤ, ΕΚΤ, κράτη της Ευρωζώνης και ιδιώτες. Ο καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο του Λάνκαστερ, Τζον Γουιτάκερ, υποστηρίζει ότι «η Ελλάδα έχει ισχυρά χαρτιά διαπραγμάτευσης για να πείσει τους δανειστές της να χαλαρώσει η λιτότητα, καθώς όλοι φοβούνται ότι η έξοδος της από την Ευρωζώνη θα τους στοιχίσει σε χρήματα και πολιτικό κεφάλαιο».

* Από την ΕΠΟΧΗ

Το τύμπανο της πλατείας και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ

Του Μάκη Μπαλαούρα*

Σύνταγμα. Μόλις είχαμε πληροφορηθεί το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Οι δυνάμεις καταστολής έχουν καταπνίξει τους δρόμους μέχρι το Μοναστηράκι με τα χημικά και βαρούν όποιους βρουν στο δρόμο τους. Το παιχνίδι κλέφτες και αστυνομικοί, μπάχαλοι δηλαδή και μπάτσοι, εκκενώνει την Όθωνος, την Πλατεία και τους γύρω δρόμους.

Η δική μας Αριστερά, που σωστά έχει αναδείξει τους «αγανακτισμένους» ως προφυλακή του κινήματος, στέκεται πάλι ανήμπορη απέναντι στους μπαχαλάκηδες. Τους αντιμετωπίζει λίγο ιδεολογικά, ούτε κατ' ελάχιστον, όμως, οργανωτικά...

Ξαφνικά, εμφανίζεται μπροστά στα ΜΑΤ, στην Αμαλίας, στις σκάλες της Πλατείας από το πουθενά ένας τυμπανιστής. Ο ΜΑΤατζής κλωτσά το ταμπούρλο και το μόνο που καταφέρνει είναι να χαλάσει στιγμιαία τον ρυθμό.

Όπως στο «Τενεκεδένιο ταμπούρλο» στη Ναζιστική Γερμανία

Ο τυμπανιστής συνεχίζει να χτυπά. Ο γητευτής των ΜΑΤατζήδων. Τον κοιτούν αποσβολωμένοι. Όπως στο «Τενεκεδένιο ταμπούρλο» του Γκύντερ Γκρας, όπου ο νάνος τυμπανιστής που το χτυπά εκφράζοντας τα συναισθήματα και την οργή του. Στο ναζιστικό καθεστώς, στον πόλεμο, στην μεταπολεμική εποχή...

Ο ήχος δίνει θάρρος και κουράγιο σε δυο άτομα που έρχονται από την πλατεία. Σφίγγουν τα χέρια. Μετά άλλοι δύο, τρεις. Στο τέλος «χίλιοι δεκατρείς» σχηματίζουν αλυσίδες στα σκαλοπάτια της πλατείας μπροστά στα ΜΑΤ με το ταμπούρλο να συνεχίζει απτόητο, όπως οι Τσιγγάνοι στο χωριό μου, που παίζουν ατέλειωτα στον χορό των «Γενιτσαράων».

Εκείνη τη στιγμή ήθελα να βγουν από την Βουλή μέσα από το δρομάκι, πάνω από τα ανθοπωλεία οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, να διαπεράσουν τα ΜΑΤ και να ενωθούν με τον «μικρό τυμπανιστή» και την αυθόρμητη αλυσίδα. Τους ζητούσε η πλατεία από μέρες, πολύ περισσότερο τους ήθελε προχθές. Πράξη απείρως συμβολική. Να πως δένεται η πολιτική με το κίνημα... Έμαθα ότι εκείνη την ώρα συζητούσαν να πάνε στον Παπουτσή, για να διαμαρτυρηθούν για την αστυνομική βία κ.τ.λ. Καλή ενέργεια. Πλην όμως στατική. Θα μπορούσε να γίνει το βράδυ ή την άλλη μέρα.

Ο μικρός τυμπανιστής και η άγνωστη παρέα του έμειναν μόνοι στην πλατεία.

Ο ήχος του τύμπανου ακούγεται ακόμα...

***Από την «Εποχή»**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ με τον Μουράτ Κανατλί / Murat Kanatlı Γ.Γ. ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΝΕΑ ΚΥΠΡΟΣ / ΥΚΡ

Τη συνέντευξη πήρε για την εβδομαδιαία εφημερίδα “Η ΕΠΟΧΗ” ο Μάκης Μπαλαούρας

***Ποιες είναι οι σκέψεις σας για τις συζητήσεις που γίνονται μεταξύ Χριστόφια και Έρογλου μετά τις εκλογές στο βόρειο τμήμα της Κύπρου;**

-Μέχρι το 2003 η Τουρκία χρησιμοποιούσε όλα της τα χαρτιά για να σταματήσει τις διαπραγματεύσεις, αλλά μετά το 2003 και με την έναρξη των συζητήσεων για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ ενεργούσε σαν να ήθελε να δώσει λύση στο πρόβλημα. Το 2005 που εκλέχθηκε ο Ταλάτ από τους Τουρκοκύπριους και για τα επόμενα 5 χρόνια διακυβέρνησης του δεν έγινε τίποτα ουσιαστικό. Ο Ταλάτ απλά καθόταν στο τραπέζι και συζητούσε χωρίς να αλλάξει κάτι δομικά.

***Ποια ήταν η στρατηγική του;**

-Η στρατηγική του ακολουθούσε την στρατηγική της Τουρκίας. Ήθελε να χρησιμοποιεί το θέμα της Κύπρου ως όμηρο για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Γι’ αυτό και θέλει η πραγματική διαπραγμάτευση να γίνεται μεταξύ της Ευρώπης και της Τουρκίας. Η Τουρκία αν πραγματικά ήθελε- γιατί ο μισός πληθυσμός και συνάμα το μισό ποσοστό των ψηφοφόρων είναι οι έποικοι- να υποστηρίξει τον Ταλάτ στις εκλογές, ο Ταλάτ θα είχε επανεκλεγεί πολύ εύκολα. Όμως δεν το ήθελαν αυτό για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι ο Έρογλου είναι προτιμότερος για εκείνους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και ο δεύτερος λόγος είναι ότι τα τελευταία πέντε χρόνια το βαθύ κράτος της Τουρκίας συνεργαζόταν με τον Έρογλου.

***Στο θέμα της Κύπρου ισχύει αυτή η αντιπαράθεση μεταξύ Ερντογάν και βαθύ κράτους;**

-Υπάρχει μια διένεξη μεταξύ τους αλλά όχι στο βαθμό της ρήξης. Βέβαια ο Ερντογάν προτιμούσε τον Ταλάτ γιατί μπορούσε να τον ελέγχει καλύτερα. Η Τουρκία είχε κερδίσει από το γεγονός ότι στο δημοψήφισμα οι ελληνοκύπριοι είπαν όχι και οι Τουρκοκύπριοι είπαν ναι. Αυτό το παιχνίδι έπαιξαν το 2003 με το να προκαλέσουν τους ελληνοκύπριους να πουν όχι και τους Τουρκοκύπριους να πουν ναι. Αν στους επόμενους μήνες πάμε στο δημοψήφισμα θα είναι πάλι πολύ δύσκολο για τους ελληνοκύπριους να πούνε ναι εξαιτίας της στάσης του Έρογλου. Οπότε θα επαναληφθεί η ίδια

διαδικασία και έτσι θα γίνει ακόμα πιο σαφής ο διαχωρισμός μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι αυτή η εξέλιξη είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας της Τουρκίας με το βαθύ κράτος. Ο στόχος της Τουρκίας είναι η ένταξη της στην ΕΕ και χρησιμοποιούν όλα τους τα μέσα προς αυτή την κατεύθυνση.

***Πόσοι υπολογίζονται οι έποικοι της Βόρειας Κύπρου;**

-Πιστεύουμε ότι ο ενεργός πληθυσμός είναι 500.000 από τους οποίους οι 100.000 είναι Τουρκοκύπριοι και οι υπόλοιποι είναι έποικοι από τους οποίους μόνο οι 100.000 έχουν πάρει την υπηκοότητα. Οι υπόλοιποι 300.000 μένουν εκεί με άδεια παραμονής λόγω εργασίας κλπ. Έτσι, λοιπόν, αν οι ελληνοκύπριοι πουν για μια ακόμη φορά όχι τους επόμενους μήνες η Τουρκία έχει το δικαίωμα να δώσει την υπηκοότητα σε περισσότερους αποίκους ώστε να ελέγχει τα πάντα και το επόμενο βήμα θα είναι οι διαπραγματεύσεις για την ύπαρξη συννομοσπονδίας, που σημαίνει για την Τουρκία τον πλήρη έλεγχο του βορείου τμήματος και σαν μέρος της κεντρικής κυβέρνησης τον έλεγχο και του νότιου τμήματος. Οπότε αυτό που θα ήθελε η Τουρκία θα ήταν να ελέγχει όλο το νησί. Για να λυθεί το πρόβλημα θα πρέπει η Τουρκία να πάρει την ένταξη της στην ΕΕ.

***Πιστεύεις ότι ο Χριστόφιας έχει μια προβληματική στάση σε όλη αυτή την κατάσταση;**

-Ναι, γιατί και ο Χριστόφιας παίζει το δικό του παιχνίδι. Το 2012 θα γίνουν οι προεδρικές εκλογές στην Κύπρο και επίσης η Κύπρος θα αναλάβει την προεδρία της ΕΕ. Κατά τη γνώμη μου ο Χριστόφιας προσπαθεί να διορθώσει την άσχημη εικόνα που είχε δώσει ο Τάσος Παπαδόπουλος στην ΕΕ και αυτή τη στιγμή παίζει το ρόλο του καλού παιδιού της ΕΕ. Δεν μπορώ να πω με σιγουριά ότι ο Χριστόφιας είναι αυτός που θα δώσει τη λύση σ' αυτή τη χρονική στιγμή.

***Ο Χριστόφιας θα μπορούσε να κάνει κάτι για να αντιμετωπίσει την στάση που είχε κρατήσει η Τουρκία και ο Ταλάτ;**

-Τουλάχιστον θα μπορούσε να εξομαλύνει την κατάσταση με τους Τουρκοκύπριους, όπως με το να βρεθεί μια λύση πχ. στο θέμα της εκπαίδευσης. Αν ο Χριστόφιας προσεγγίσει με ειλικρίνεια τους Τουρκοκύπριους τότε και εκείνοι θα γίνουν πιο θετικοί απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία, επειδή αυτή τη στιγμή οι Τουρκοκύπριοι πιστεύουν ότι η Κυπριακή Δημοκρατία τους βλέπει σαν ανεπιθύμητους. Πιστεύουμε ότι ο Χριστόφιας έχει την ευκαιρία ώστε να προωθήσει τη διαδικασία. Από τη μία όμως λέει ότι υποστηρίζει την αποστρατικοποίηση και των δύο πλευρών αλλά από την άλλη συνεχίζει να αγοράζει πιο πολλά όπλα, ξοδεύοντας χρήματα για την άμυνα, δημιουργώντας έτσι την ίδια ανάγκη από την πλευρά των Τουρκοκυπρίων.

Το λαϊκό μέτωπο μπορεί να ανασυγκροτηθεί

***Στην αρχή της δεκαετίας, στη Βόρεια Κύπρο, αλλά και στον Νότο, είχε δημιουργηθεί ένα ισχυρό λαϊκό μέτωπο από συνδικάτα, διανοούμενους και κόμματα για την ενοποίηση της Κύπρου. Αυτό το μέτωπο δυστυχώς δεν υπάρχει πια.**

-Οι λόγοι ύπαρξης ενός λαϊκού κινήματος στη βόρεια Κύπρο δεν είναι μόνο η επίλυση αλλά είναι και οι οικονομικοί λόγοι. Με τη είσοδο όλο και περισσότερων εποίκων, η Τουρκία ελέγχει όλους τους τομείς. Μετά το 2003 άρχισε να ελέγχει και τον οικονομικό τομέα. Τα πολυτελή ξενοδοχεία ανήκουν σε ανθρώπους τούρκικης καταγωγής και ήδη έχουν αρχίσει τις διαδικασίες για την οικοδόμηση τούρκικου πανεπιστημίου στα βόρεια. Ένας άλλος λόγος είναι ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι απογοητευμένοι γιατί δεν βλέπουν κάποια θετική κίνηση από τα νότια. Από την άλλη πλευρά οι ελληνοκύπριοι πιστεύουν ότι οι Τουρκοκύπριοι πουλάνε τις περιουσίες τους και έτσι δεν υπάρχει εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Σίγουρα το σύστημα έχει αρκετές «μαύρες τρύπες» όμως υπάρχει ακόμα ελπίδα αν αγωνιστούμε ενωμένοι.

***Είναι λίγες οι ελπίδες που υπάρχουν;**

-Λίγες, όμως υπάρχει το πλεονέκτημα του ότι έχουν όλοι συνειδητοποιήσει ότι δεν έχουμε άλλα χρονικά περιθώρια. Οι περισσότεροι Τουρκοκύπριοι έχουν καταλάβει ότι είναι κάτι που πρέπει να γίνει ή τώρα ή ποτέ. Όμως ακόμα δεν είναι έτοιμοι να πούνε το τώρα. Σύντομα όμως, όταν τα πράγματα επιδεινωθούν με την κυβέρνηση του Έρογλου και αν η Τουρκία δεν βρει εναλλακτική διέξοδο από αυτή την κρίση και κυρίως λόγω των οικονομικών συνθηκών, των μισθών κλπ., οι

Τουρκοκύπριοι θα υψώσουν τη φωνή τους ενάντια στην κυβέρνηση.

***Οι λαός νιώθει ότι υπάρχει δημοκρατία στο βόρειο τμήμα της Κύπρου;**

-Κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του Ταλάτ, όπου δεν έγινε καμία ουσιαστική θεσμική αλλαγή στο υπάρχον σύστημα, η κατάσταση ήταν μη δημοκρατική. Η αστυνομία και η υπηρεσία πληροφοριών ήταν πάντα εκεί. Μπορεί να υπήρχε ελευθερία λόγου, όμως οι νόμοι έμεναν οι ίδιοι. Η τωρινή κυβέρνηση με τον ίδιο τρόπο χρησιμοποιεί την αστυνομία, την υπηρεσία πληροφοριών και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ώστε να ασκεί πίεση στο λαό. Είναι σαν να άλλαξε το περιτύλιγμα όμως το εσωτερικό να έμεινε το ίδιο.

***Ποιος είναι ο ρόλος του τούρκικου στρατού; Επεμβαίνει με φανερό τρόπο;**

-Δεν επεμβαίνει τόσο φανερά, όμως ο στρατός στο βόρειο τμήμα είναι παντού. Κάθε χωριό και πόλη έχει μονάδες στρατού που κυκλοφορούν παντού. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν μπορούμε να αγωνιστούμε ενάντια στον στρατό γιατί είναι παντού. Γι αυτό και η αποστρατικοποίηση ή έστω η απόσυρση ενός αριθμού δυνάμεων του στρατού είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα όχι μόνο για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος αλλά και για την ομαλοποίηση της ζωής και την αποκατάσταση της δημοκρατίας.

***Είστε αισιόδοξος;**

-Είμαι αισιόδοξος επειδή σήμερα έχουμε περισσότερα μέσα απ' ότι στο παρελθόν. Υπάρχει συνεχής επικοινωνία μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων συντρόφων, όπως με το Συνασπισμό, την ΑΚΟΑ, το κόμμα Ελευθερίας και Αλληλεγγύης της Τουρκίας (ODP), και άλλες σοσιαλιστικές δυνάμεις, και ήδη έχει αρχίσει μια πολύ καλή συνεργασία με το κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Πιστεύουμε ότι τώρα έχουμε περισσότερες ευκαιρίες έτσι ώστε αν κινητοποιηθούμε δυναμικά με όλες αυτές τις δυνάμεις να καταφέρουμε κάτι. Ο στόχος μας είναι να χρησιμοποιήσουμε όλα τα μέσα για έναν αποτελεσματικό αγώνα απέναντι στην κυβέρνηση του βορρά.

1994-1995, 1996-1997, 1998-1999, 2000-2001, 2002-2003, 2004-2005, 2006-2007, 2008-2009, 2010-2011, 2012-2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613, 2614-2615, 2616-2617, 2618-2619, 2620-2621, 2622-2623, 2624-2625, 2626-2627, 2628-2629, 2630-2631, 2632-2633, 2634-2635, 2636-2637, 2638-2639, 2640-2641, 2642-2643, 2644-2645, 2646-2647, 2648-2649, 2650-2651, 2652-2653, 2654-2655, 2656-2657, 2658-2659, 2660-2661, 2662-2663, 2664-2665, 2666-2667, 2668-2669, 2670-2671, 2672-2673, 2674-2675, 2676-2677, 2678-2679, 2680-2681, 2682-2683, 2684-2685, 2686-2687, 2688-2689, 2690-2691, 2692-2693, 2694-2695, 2696-2697, 2698-2699, 2700-2701, 2702-2703, 2704-2705, 2706-2707, 2708-2709, 2710-2711, 2712-2713, 2714-2715, 2716-2717, 2718-2719, 2720-2721, 2722-2723, 2724-2725, 2726-2727, 2728-2729, 2730-2731, 2732-2733, 2734-2735, 2736-2737, 27

DAL NOSTRO INVIATO IN CINA

d. K.S. Karol

si trovano in condizioni con le siamo, e alcuni — a quanto sembra — per costarsi a lungo, contano, e soprattutto i giovani, hanno potuto esprimere le loro aspirazioni e le loro opinioni. Abbiamo discusso del recente tentativo di ping-pong e del suo significato come un fenomeno che ha aperto la strada a una nuova campagna più esplicita. Secondo loro, gli sviluppi dell'attentato cinese in Indocina dimostrano la necessità di un maggiore coinvolgimento delle città da parte delle campagne, formulate da Lin Biao nel 1965. Le società universitarie hanno organizzato gruppi che hanno appoggiato i popoli indocinesi. La CHINA CEESE ha una situazione diversa negli Stati Uniti, dove

incolore, incolori, del colore
impalpabile. Non si arriva a dire
che il gruppo è un'entità, ma
che la gente a Washington non
ha il frusto di questa politica, non
ha il minimo di sospetto. Il
gruppo è un'entità, ma il loro
comune è il Klan, aveva ti-
tolo per parlare a nome del
gruppo o del partito, non avevano
il diritto di parlare a nome del partito
in discussione. Oppure di loro sa-
van uomini... mi hanno detto
che il gruppo è dirigente come
il partito, ma non è un partito.
Ma: Tuo-ling, e questo, se non
ostiene il riccio alla politica, non
permette però alcuna deviazione da
una linea politica, una linea
antirazzista. Per meglio compren-
dere mi invitavano a guardare

Borna, la polizia ha ordinato 810 arresti in massa, in ordine al fine della Casa dello studente (3 febbraio), dove le forze di polizia manifestano la loro ostilità nei confronti della studentesca organizzata da numerosi giovani. Le forze politiche e laica da due anni sono state in grado di ottenere la parte dei compagni del collettivo politico-scientifico di Borna. Al centro della lotta politica, il partito (4) sequestra di persona in danno di pubblici ufficiali nell'esercizio delle loro funzioni, in particolare, i pubblici ufficiali: (5) radunati seduzioni; (6) blocco di carabinieri; (7) Verano, a seguito dell'avvicinamento dei tre di compagni che avevano deciso di essere destinati a una carriera di polizia, si sono trovati in una situazione di discussione politica destinata a scindere. A dire la verità, il ministero dell'Interno ha deciso di non sembrare cedere tutto il cronista di sinistra, compiendo il tentativo di ri-primare la lotta politica. I Proletari in difesa, sopprimendo di Lotta comunista, disorienta il socialismo, il socialismo, il socialismo, l'organizzazione dell'organizzazione repubblica della nostra vita e la scuola, ha deciso di non sembrare cedere tutto il cronista di sinistra, compiendo il tentativo di ri-primare la lotta politica.

« è uno stato fondato su leggi e strutture repressive, dove politica e economia, scuola e cultura soffrono di una tirannia che non si può, come modellata per le mire o l'incancrenimento dei cittadini e dei loro interessi, toglierla o smuoverla dal mondo contemporaneo, giacché il socialismo padroni. Per noi, è invece un'utopia che si è ridotta ad un'illusione imperialista, che non è il rilancio del processo rivoluzionario fondato sui reattori. »

Il secondo capitolo, che si intitola « La nostra deriva », è un solido arrivo a una protesta, a una battaglia ideale contro l'ordine di cose esistente, che questa volta è un'analisi del sistema dei fondi, la stampa operaiva ha sempre avuto prima di tutto questa funzione: di stabilire una linea di condotta per i lavoratori. Gli Organi chiamano parigiani, una che è sotto l'ordine costituito e che si muove a destra.

Ma, in questa, si

Questo è il nostro programma, e con chi sfiora l'idea che un foglio stampato possa supplire a questo lavoro di contrabbando politico, ma se questo giornale potrà favorire e sostenere con le sue forze, offrire una serie di interventi, di iniziative, di interventi, di stabilizzazione, segnare una presenza e stabilire un punto fermo già in questa fase cruciale dello scoppio di classe, allora la nostra lotta sarà più forte e la sua verità saranno chiare.

Questo è titolo. E' qualcosa che appare a noi così essenziale che non può essere trascurato o messo in discussione da nessuno. Perché un giornale che si vuole fare, senza nulla dire su quan-

Η ελληνική κυβέρνηση σε συνεργασία με την ΕΕ και το ΔΝΤ αποφάσισαν να επιβάλουν ένα πρωτοφανές, ακόμα και για τα παγκόσμια χρονικά, πρόγραμμα 15ετούς λιτότητας, ολοσχερούς αποδιάρθρωσης του κοινωνικού κράτους και προστασίας, ενώ διαλύει τα εργατικά δικαιώματα, όπως συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα, επαναφέροντας την ελληνική κοινωνία στην προπολεμική περίοδο.

Πράγματι η ελληνική οικονομία έχει σοβαρά προβλήματα που αποτυπώνονται στο μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα, στο δημόσιο χρέος και στο έντονα ελλειμματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Τα αίτια του προβλήματος

Η ελληνική οικονομία επί μία δεκαετία είχε σημειώσει μεγάλο ρυθμό ανάπτυξης (4,04%-4,5%), ρυθμός από τους πρώτους στην ΕΕ και στις πρώτες θέσεις παγκοσμίως.

Παρά αυτόν τον υψηλό παραγόμενο πλούτο, οδηγήθηκε η οικονομία στα σαγόνια του ΔΝΤ. Γιατί;

- Φταίνε οι δημόσιες δαπάνες; Όμως αυτές βρίσκονται στο 46% του ΑΕΠ, δηλαδή όπως και ο μέσος όρος της ΕΕ.

- Φταίνε τα έσοδα του δημοσίου; Εδώ υπάρχει το πρόβλημα. Τα έσοδα κατρακυλούν στο 34% του ΑΕΠ τα τελευταία χρόνια από το 41%. Στην ΕΕ το ποσοστό βρίσκεται στο 44%.

- Το έλλειμμα του ισοζυγίου οφείλεται στην κατάρρευση της παραγωγικής βάσης, κυρίως όμως στην εισαγωγή πολυτελών αγαθών. Πέραν της λογικής και τα νούμερα μας λένε ότι η εισαγωγή πολυτελών αγαθών δεν οφείλεται στον εργαζόμενο και στον συνταξιούχο, όταν ο μέσος μισθός μόλις φθάνει το 60% του ευρωπαϊκού μέσου όρου (1.100 ευρώ), ενώ αντίθετα η παραγωγικότητα της εργασίας είναι πολύ κοντά στη μέση παραγωγικότητα της ΕΕ (92%).

Ποιοι λοιπόν διάγουν πολυτελή ζωή;

Οι μισθωτοί ή αυτοί που φοροδιαφεύγουν και φοροκλέπτουν; Στην Ελλάδα τα 2/3 των φορολογικών εσόδων προέρχονται από την έμμεση φορολογία που πλήττει αδιακρίτως πλούσιους και φτωχούς. Αλλά και στην άμεση φορολογία είναι εμφανής η ακραία ταξική της διαστρωμάτωση. Οι μισθωτοί πληρώνουν το 12%, οι επιχειρήσεις το 10%, οι εμποροβιοτέχνες το 4% και οι ελεύθεροι επαγγελματίες το 3%.

Το ελληνικό κράτος όπως διαμορφώθηκε έχει τα εξής ακραία χαρακτηριστικά που ερμηνεύουν τη σοβαρή κρίση.

- Η παραοικονομία βρίσκεται στο 25%-40% του ΑΕΠ

- Η φοροδιαφυγή 12 δις., η φοροκλοπή 8,5 δις., ενώ η κρίση του ασφαλιστικού συστήματος οφείλεται σχεδόν απολύτως, στην τεράστια εισφοροδιαφυγή (18 δις.), ενώ η εισφοροκλοπή στα 8,5 δις.

Τέλος, για να δέσει το γλυκό της έντονης ταξικότητας του κράτους, σημειώνουμε ότι η διαφθορά ανέρχεται στο 8% του ΑΕΠ, κατατάσσοντας την Ελλάδα στις πρώτες θέσεις παγκοσμίως.

Παρά τη ζοφερή αυτή κατάσταση, το πρόγραμμα κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, εστιάζεται μόνο στο σκέλος των δαπανών (μη αναφέροντας όμως λέξη για τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς που ανέρχονται στο 4,5% του ΑΕΠ, τέταρτοι σ' όλο τον κόσμο!), οξύνοντας τις αντιθέσεις στην κοινωνία, σε μία χώρα που οι εργαζόμενοι δουλεύουν πολύ, έχουν υψηλή παραγωγικότητα, πληρώνονται πολύ λιγότερο και «απολαμβάνουν» ένα άθλιο κοινωνικό κράτος που δεν μπορεί να βοηθήσει έστω και στο ελάχιστο τους φτωχούς, που το ποσοστό τους είναι το τέταρτο χειρότερο στην ΕΕ. Έτσι δεν ξενίζει ότι η ανακατανομή του πλούτου φτάνει το προκλητικό 1 προς 7 μεταξύ φτωχών και πλούσιων.

Προφανώς το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό. Είναι και ευρωπαϊκό και εμφανίζεται σε αυτή τη φάση σαν πρόβλημα του νότου. Όμως δεν θα μείνει μόνο σε αυτά τα κράτη. Θα αγκαλιάσει είτε άμεσα, είτε έμμεσα, με κινήσεις ντόμινο όλα τα κράτη της ΕΕ και της Ευρωζώνης.

Η απάντηση των εργαζομένων

Παρά το γεγονός ότι το συνδικαλιστικό κίνημα ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από το ΠΑΣΟΚ, η κοινωνία βρίσκεται σε αναβρασμό. Ήδη έχουν σημειωθεί 3 πανεργατικές –πανελλαδικές γενικές απεργίες, ενώ η σημερινή σημείωσε τεράστια επιτυχία. Παραγωγικές μονάδες πάγωσαν και οι υπηρεσίες των τραπεζών και του δημοσίου δεν λειτούργησαν. Οι διαδηλώσεις θύμισαν παλαιότερες εποχές, τότε που οι κυβερνήσεις έντρομες απέσυραν τα τότε αντεργατικά τους μέτρα.

Όταν οι εργαζόμενοι αρχίζουν να αισθάνονται την επίδραση από τη μεγάλη ύφεση (-7%) και την εκτίναξη της ανεργίας τότε θα βρεθούμε αντιμέτωποι με ασύλληπτες καταστάσεις. Ήδη υπάρχουν κινήσεις, όπως η κατάληψη της κρατικής τηλεόρασης από απλήρωτους εκπαιδευτικούς.

Το πολιτικό σκηνικό του δικομματισμού, όπως το γνωρίσαμε μετά την πτώση της δικτατορίας, δεν θα παραμείνει το ίδιο. Ενδεχομένως το σύστημα να αναζητήσει λύσεις τύπου Μπερλουσκόνι....

Εδώ θα φανεί αν η ελληνική αριστερά που βρίσκεται διασπασμένη, μπορεί να ηγηθεί στην ανάπτυξη ενός εργατικού και ευρύτερα κοινωνικού κινήματος που θα δράσει οργανωμένα και αναποτελεσματικά για την ανασύνταξη της κοινωνίας.

Διαφορετικά, οι αντιδράσεις της κοινωνίας θα παραμείνουν εξεργετικές χωρίς όμως στρατηγικού στόχους και κέρδη. Ένας ανοιξιάτικος Δεκέμβρης συνεχής και με προοπτική, ξεπερνώντας τη νεανική εξέγερση του προτέρου.

Η εξέγερση του πρεκαριάτου 12-13-2008

Τα τελευταία χρόνια ένας νέος κοινωνιολογικός και πολιτικός όρος αρχίζει να καθιερώνεται. Το «πρεκαριάτο», που το πρώτο συνθετικό προέρχεται από την αγγλική λέξη precarity, που σημαίνει κατάσταση αβέβαια, κατάσταση ανασφαλής, ενώ το δεύτερο συστατικό από το προλεταριάτο.

Στο πρεκαριάτο συμπεριλαμβάνονται οι άνεργοι, οι φτωχοί και οι απασχολήσιμοι (όρος που καθιερώθηκε από τον Σημίτη), δηλαδή οι άνθρωποι που δουλεύουν με το μπλοκάκι, με καθεστώς stage –απόκτηση εμπειρίας– του ΟΑΕΔ για λιγότερο από 1 χρόνο και χωρίς ασφάλιση, οι μερικώς απασχολούμενοι και οι ενοικιαζόμενοι, με άλλα λόγια οι εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Προχθές ανακοινώθηκε από την Στατιστική Υπηρεσία η τριμηνιαία έρευνα νοικοκυριών μέχρι τον Αύγουστο. Είναι γνωστά τα μεθοδολογικά προβλήματα της έρευνας, που έχουν μεγάλη πολιτική και κοινωνική σημασία, όπως η μη εγγραφή στους άνεργους έστω και μια ώρα των απασχολούμενων με εργασία, η μη συνεχής εκδήλωση ενδιαφέροντος από τον άνεργο για να βρει δουλειά λόγω απογοήτευσής του. Παρά ταύτα, η παρουσίαση, έστω και αυτών, των στοιχείων από την ΕΣΥΕ μας δείχνει περίτρανα το τι συμβαίνει σήμερα στην ελληνική κοινωνία και κυρίως στους άνεργους νέους.

Κατ' αρχάς οι γενικές εκτιμήσεις της ΕΣΥΕ, αφορούν την περίοδο πριν ξεσπάσει η κρίση. Έτσι προβλέπει ότι το ποσοστό ανεργίας για το 2008 θα ανέλθει στο 7,6%, όμως εκτιμήσεις της Κομισιόν ανεβάζουν το ποσοστό αυτό στο 9%.

Άνεργοι νέοι – νέες

Αν και οι προβλέψεις της Κομισιόν φαίνεται ότι θα είναι πολύ πίσω από την τελική καταγραφή έχει ενδιαφέρον να δούμε τι κρύβονται πίσω από τα (συντηρητικά) στοιχεία της ΕΣΥΕ. Σύμφωνα με αναλυτικά στοιχεία για το 2006, τα οποία είναι επίσης συντηρητικά, στην ηλικία των νέων μεταξύ 15-24 ετών η ανεργία συνολικά ανέρχεται στο 27,6%, ενώ για τις γυναίκες εκτινάσσεται στο 35%. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η ανάλυση του παραπάνω ποσοστού κατά εκπαιδευτική βαθμίδα. Έτσι στους απόφοιτους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης το συνολικό ποσοστό ανεργίας ανέρχεται στο 29%, ενώ για τις γυναίκες στο 31%. Για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση τα ποσοστά ανέρχονται στο σύνολο στο 26,6% και για τις γυναίκες στο 37%. Εκεί όμως που τα (συντηρητικά) νούμερα χτυπούν κόκκινο είναι για τους απόφοιτους της πρωτοβάθμιας, όπου το συνολικό ποσοστό ανεργίας βρίσκεται στο 30,54%, αλλά οι μισές γυναίκες (46,1%) βρίσκονται σε καθεστώς – μάλλον μακράς– ανεργίας.

Ποσοστά ανεργίας ατόμων ηλικίας 15-24 ετών

Άντρες Γυναίκες Όλοι

Α' βαθμια 25,9 46,1 30,5

Β' βαθμια 20,3 27,0 26,6

Γ' βαθμια 24,6 31,0 28,9

Όλοι 21,7 35,0 27,6

Η αποτίμηση των παραπάνω τρομακτικών στοιχείων, που αφορούν μόνο τους άνεργους νέους, όχι τους εργαζόμενους με επισφαλείς συνθήκες εργασίας, εξηγεί από μόνη της την εξέγερση του πρεκαριάτου. Είναι διαταξική, πλην όμως για πρώτη φορά σημειώθηκε η έντονη παρουσία μαθητών από υποβαθμισμένες περιοχές του Πειραιά και των Δήμων γύρω απ' αυτόν, καθώς και από τη Δυτική Αττική.

Ένα δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι, επειδή τα προβλήματα της ανασφάλειας απαντώνται σ' όλη την Ευρώπη, έχουν δίκιο οι ευρωπαίοι ηγέτες, όπως εκδηλώθηκε με ένταση στην προχθεσινή σύνοδο κορυφής της ΕΕ, να φοβούνται ένα εξεγερτικό ντόμινο από τους πρεκάρους.

Το τρίτο συμπέρασμα –το οποίο θα αποτυπωθεί και στις δημοσκοπήσεις– είναι ότι η ελληνική κοινή γνώμη δεν μπορεί παρά να δείχνει συμπάθεια, προς τους εξεγερμένους νέους. Το αβέβαιο μέλλον τους, στο κάτω κάτω, αυτοί το διαμόρφωσαν. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που η γενιά που κυριαρχεί παραδίνει στην επόμενη χειρότερους όρους ζωής. Και αυτό το αντιλαμβάνεται και η παλιά γενιά και, περισσότερο, η νεότερη. Γι' αυτό και θέσεις σαν του ΚΚΕ βρίσκουν μικρή απήχηση, όχι μόνο στην κοινωνία αλλά και στους ψηφοφόρους του (σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύεται σήμερα στην «Αυγή», μόνο το 25% των ψηφοφόρων του ΚΚΕ συμφωνούν με τη στάση του απέναντι στις πρόσφατες κινητοποιήσεις).

Αν στα κοινωνιολογικά στοιχεία προστεθούν και πολιτικά, όπως η κρατική καταστολή και ο αυταρχισμός, η απαξίωση της πολιτικής και των συνδικάτων, οι προκλητικές ρεμούλες και τα σκάνδαλα, τότε το μείγμα για την Ελλάδα και την Ευρώπη αποκτά εξαιρετικά εύφλεκτα και μάλλον μόνιμα εκρηκτικά χαρακτηριστικά.

Οι βόμβες πέφτουν σαν το χαλάζι και τα παιδιά φωτογραφίζονται

του Μάκη Μπαλαούρα

(δημοσιεύτηκε στην “ΕΠΟΧΗ”)

Την περασμένη βδομάδα οι εφημερίδες παρουσίαζαν με τον τίτλο “Ο μακελάρης νηπίων” μια ανατριχιαστική είδηση. Ένας τύπος όρμησε σε παιδικό σταθμό στο Βέλγιο και έσφαξε δύο παιδιά και μια εργαζόμενη, ενώ τραυμάτισε σοβαρά 11 παιδιά και δύο ακόμα γυναίκες.

Το Ισραήλ επί 22 μέρες ορμούσε στη Γάζα, σκοτώνοντας 1.300 άτομα, εκ των οποίων 410 παιδιά, ενώ υπήρξαν 5.300 σοβαρά τραυματίες, εκ των οποίων 1.500 παιδιά. Σημειώνουμε ότι από το 2000 μέχρι την πρόσφατη σφαγή, οι νεκροί άμαχοι ανήλθαν σε 5.817, εκ των οποίων 1.750 παιδιά. Δηλαδή, από το 2000 μέχρι σήμερα έχουν δολοφονηθεί 3.250 παιδιά.

Ο μακελάρης του Βελγίου συνελήφθη. Ήταν σχιζοφρενής. Οι μακελάρηδες της Γάζας, η Λίβνι και ο εξ αριστερών τού Γ. Παπανδρέου παρακαθήμενος στη Σοσιαλιστική Διεθνή, Υπουργός Άμυνας του Ισραήλ Εχούντ Μπάρακ, αντίθετα, τυγχάνουν επίσημης αναγνώρισης και θωπειών.

Αν ο πόλεμος είναι κάκιστο πράγμα, η σφαγή τι είναι; Στη Γάζα δεν έγινε πόλεμος. Τα F16 και τα Απάτσι σκόρπιζαν τις βόμβες σαν στραγάλια σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, ενώ τα τανκς ολοκλήρωναν τη σφαγή χτυπώντας αγρότες, μηχανάκια και σακαράκες στην περιφέρεια των πόλεων.

Την ώρα που έπεφταν οι βόμβες η ζωή συνεχιζόταν κανονικά. Οι μαγαζάτορες στέκονταν στα “μαγαζιά” τους, οι “λαϊκές αγορές” των τριών – τεσσάρων πάγκων περίμεναν τους πελάτες τους. Η κυκλοφορία με τα κάρα και τις σακαράκες συνεχιζόταν κανονικά. Πού να πήγαιναν άραγε; Καταφύγια δεν υπάρχουν για να πάνε, συγκεκριμένοι στρατιωτικοί στόχοι δεν καταγράφονται για να τους αποφύγουν. Κι εμείς, που πήγαμε εκεί, την ίδια συμπεριφορά δείχναμε. Αν έπεφτε η μπόμπα πάνω μας, θα ήταν “γραφτό” μας.

Τα παιδιά με το αβέβαιο μέλλον θέλουν να καταγράψουν την παρουσία τους στη γη

Στα παιδιά, πολύ περισσότερο από τους μεγάλους, έβλεπες την απαξίωση του τρόμου. Στη Ράφα, μόλις κατεβήκαμε από το ασθενοφόρο -το πιο ασφαλές μέσο- που μας μετέφερε από την Χαν Γιούνις, πλησίασα μερικά παιδιά που έπαιζαν σε μια αυλή με ένα ξεφούσκωτο τόπι. “Μίστερ, μίστερ, φώτο”, μου φώναξαν. Εστίασα και αυτά σπρώχνονταν για να απαθανατιστούν. Ξαφνικά, μια βόμβα πέφτει στα 500 μέτρα πιο πέρα. Σείστηκε συθέμελα η γη και τεράστιος μαύρος καπνός σηκώθηκε στον ουρανό. Αμήχανος, έστρεψα τη μηχανή μου στον καπνό, αλλά η φωτογραφία κουνήθηκε, γιατί τα πιτσιρίκια με τράβηξαν από το μανίκι φωνάζοντας “ε, μίστερ, φώτο”.

Τι είναι, άραγε, αυτό που τα έκανε με τόση μανία να επιζητούν τη φωτογράφιση, χωρίς καν να ζητούν τις φωτογραφίες τους, που θα τις πάρει μαζί του ο ξένος; Αργότερα, στην επιστροφή, πιο ήρεμος, σκέφτηκα ότι ήταν μια εσωτερική τους ανάγκη να καταγράψουν την παρουσία τους στη γη, γιατί οι πιθανότητες, όπως φαίνεται και από τις στατιστικές, να μην ζουν την άλλη μέρα είναι μεγάλες.

Το ζουν και το νιώθουν από τα χαμένα ξαδέλφια τους, τα γειτονόπουλά τους, τους συμμαθητές τους. Έλεγα αυτή την αυθαίρετη και ίσως απλοϊκή εξήγηση σε μια φίλη μου ψυχαναλύτρια, που είχε περάσει μια μεγάλη περιπέτεια με καρκίνο. Έχεις δίκιο, είπε, θέλουμε να κρατήσουμε το παρόν...

Τι να κάνουμε τώρα γι’ αυτούς τους ανθρώπους, γι’ αυτά τα παιδιά που πολύ σύντομα, όσα επιζήσουν, μπροστά στο σκοτεινό μέλλον τους, θα ζωστούν με εκρηκτικά σκορπώντας τον θάνατο; Να ενημερώσουμε τον κόσμο, να εντείνουμε τις διαδηλώσεις, πιέζοντας τις κυβερνήσεις και τα κόμματα να καταγγείλουν την αγορά τεχνογνωσίας από Ισραήλ μυστικών υπηρεσιών και χημικών για τις διαδηλώσεις, να σταματήσουν τα λιμάνια μας να γίνονται διαμετακομιστικά κέντρα όπλων. Να υπονομεύσουμε την προνομιακή σχέση Ε.Ε. και Ισραήλ.

Δεν είναι βαριά τα καθήκοντά μας αυτά. Θα προσφέρουν, όμως, πολλά στον αγώνα για ειρήνη και προκοπή στην περιοχή. Τα θέλουν, άλλωστε, και τα ισραηλινά αντιπολεμικά κινήματα και η αριστερά τους.

